

Edebiyat Defteri

omrye -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
9 Ekim 2023 Pazartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

GARDENYA ÇİÇEĞİ

Ne kadar şık duruyor üzerinde hüznün
Daha bir seviyor insan muz ağaçlarını
Listede yer alan hatırı sayılır dostları
Uzak yollardan dönen çoban aldatanları
Daha bir seviyor insan beril yankıları

Gitme vaktidir nihayetinde
Kanadında yazıyor ayrılık
Susuyoruz yine eskisi gibi
Gardenya çiçeği gibi elegan
Zehrini örten güzelliğinle
Kendimize yeni hüznler icat ediyoruz

Ne kadar şık duruyor üzerinde hüznün
Bakışlarında yan yana oturuyor poyraz kuşları
Güz kokusuyla sesim üşüyor
Karanlığa bir ılık çalıyorum sonra
Sokaklar caddeler mevsim değişimleri
Ve bitmek bilmeyen bir şölen başlıyor gövdemde

Kör bir balıkçiyim
Neyi arıyorum
Gece gri susukunluğun ötesinde
Kalbim Thomas More'un Ütopya adası
Ve bir çerci gibi geçiyor çocukluğumun dağ köyünden
Kamyonet icat olmadan önceki düşler

Ne kadar şık duruyor üzerinde hüznün
Ve ben günlerdir bu hüzne tutunarak
ılgıt ılgıt şiirler yazıyorum sana
Koro haliyle
En çocuksu hayallerimle
Körpe kuytu bedenine
Ömrüm gardenya çiçeği
Hep gösterişli duran
Dokunduğun an yok olan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/805366/gardenya-cicegi.html>

Ermenekli Recep Dede

[ikiyanayasla]

ermenekli recep dede
kara yazgısını
kara lastiğe sığdırıyor
su geçirmez
çamur geçirmez
hayatlar içinde
bir yatak bir yer minderi
tek arkadaşı yoksulluğu
hezaren çiçeklerinin kokusunu bilmez
komşusu sırça saraylarda oturur
o gönlüne alçakgönüllülükten
taşlar tahtlar yapar
ermenekli recep dede
karanlıklardan aydınlığa umut saç
bin yıldır yanıyor bu ateş
yok et kisranın saraylarını
arzdan arşa ulaşıyor hazin ses
yükseklerde yaşayan yiğit insanlar ölmez
kahırdır acıdır ağıttır ıslak maden
nicedir
yoksulluk
kokar
durur
anadolu

20 Kasım 2014 Gebze

[/ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/878560/ermenekli-recep-dede.html>

Üslü Yalnızlık

üslü sayılar gibi
artıyor yalnızlık
sıfır dışındaki tüm sayıların sıfırinci kuvveti
yokluğun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/879534/uslu-yalnizlik.html>

AteŖi almak

prometeus gibi tanrılardan bir gün ateŖi çalacağız..
zincirler zincirler zincirler
söyleyin olimpos tanrularına
yara bere içinde kalbim
sevgilim
ah sevgilim
kayıp bir mitossun sen
aŖk vakitsiz
tanrulara zenmekmiŖ
ateŖler içinde kalbim..
mriye karataŖ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/879642/atesi-calmak.html>

SELAMLAMA/AZAT ET BENİ EY TİN

küçük kız çocuğu selamlıyor günü
tutuşuyor şafaklar kızıl karanfil mevsiminde
pırıl pırıl çizmeler göndermiş babam bayram günü
şekerlemeler incirler göndermiş uzak mavi iklimlerden
çözülür elbet bir gün çözülür kutsal yazgılar mühürlü kapılar
gotik yalnızlıklar düşer sararmış albümlere

inmiş gökten lirik cennetimin meyvesi
adı tin adı çoğalan mahrem bir yalnızlık
dolaşıyor taş avlularda adın dilden dile
akdenizden ortadoğuya medeniyetlerin derin öğretileriyle
filizleniyor bereket ananın koynunda seninle bütün kutsal inançlar
kuşlar aşiyor denizleri kanat kanat
sarı solgun incir çiçeği gibi içimde giden sevgilinin boşluğu
yelkenli bir tekne arkamda delice

incir çiçekleri açmış göğsümde
çıplak günahkar gönülçelen
kadim medeniyetlerin kutsal meyvesi duy beni
sarp kayalıklarda bile açarsın yadırgamazsın yerini
duy beni ey tin duy iyileştir kadim yaralarımı
tutundum kanadı kırık incir kuşlarına
adın tin adın kuş öpüşü dudağımda
sinadan anadoluya yazılmış yazgın yoksul derviş selamıyla
kimi günahkar eylemiş seni
kimi akdenizden ortadoğuya savrurmuş bal damlayan rayihanı
eflatun kuşların kanatlarında azat et beni ey tin
sinadan anadoluya muhareme günü aşuraya tat
mevlevi sofralarına mistik bir yalnızlık oluyor içi bal dolu incirler

Andolsun ki incire zeytine anadoluya
sevdik biz tepeden tırnağa varlık ile yokluk makamında
çağ yanığında çoğalarak sevdik ölümsüz meyveleri
alev alev azade sevgilerle
bulutlar üstünden gülümsedik meleklerle
dirildi incir çiçekleri anısızın yalnızlığımızda

uyuya kalıyorum incir mevsiminde gelin bebeğimle
ağzında bal tadıyla küçük kız çocuğu selamlıyor
kadim yalnızlıklardan incir kuşlarını
anne neydi yiten
incir çiçekleri sensiz açtı ilk yazda
bense tufanlar bekliyorum göç türküleriyle avlular ortasında

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/968841/selamlama-azat-et-beni-ey-tin.html>

BOZKIRIN SARI SICAK NEFESİNDE MANDOLİN SESLERİ

BOZKIRIN SARI SICAK NEFESİNDE
MANDOLİN SESLERİ

bozkırın sarı sığağında
tozlu yollardan ışık götürüyor köye öğretmenim
yalınayak koşuyor yıldızlara
altın saçlı başaklar
nasırlı ellerinde yorgunluk
ince yollarda yeşermiş düşün
karlı gecelerde uzun sürmüş
ömrümün en kısa masalları öğretmenim

mandolin sesleriyle uyanıyoruz güne
sığırtmaç sürünün peşinde
yoksuluz kimsesiziz
unumuz ekinimiz odunumuz imece ile
ah hıdarellez günü rumeli türküleri söyleyen öğretmenler
tarlalar bahçeler atölyeler
aydınlık günler
köy türküleriyle çiçekleniyor
on yediler on yediler
anadolunun yitik yaridir
kızıl yangın gülüşü sarı çiğdemler

uzun sürdü kış
yollar kapandı
gelin çocuklar gelin
karanlıkları kürüyelim
aydınlık yarınlara halk türküleriyle yürüyelim

pınarlarından billuri sular akıyor
yolların ekin kokuyor
boz üveyikler kanıyor sesinde
hasan dağının eteğinde seninle öğrendim öğretmenim
çocuk gözümle Atatürk'ü
bilmeceyi meseli
akerdeon çalmayı
bağlamamın telinden kopanları sineme vurmayı

kerpiç okullarda köy öğretmenleri
yaz gecelerinin serenatıdır
aydınlığıdır bozkır alevinde bir ülkenin
kuru otlar seninle yeşillendi öğretmenim
senden öğrendim horonu halayı
ibibik kuşlarından selam saldım iğde ağaçlarına
söyledim türkümü özgürce çiçekli yollar boyunca
kağnılar geçiyor yalnızlığımdan öğretmenim
ne zaman bir akerdeon sesi duysam
kah hasan ali kah tonguç
oluyor köy çocuklarının al benizleri

fesleğen kokulu baharlarda
savaştepede gönende
hasanoğlанда pulurda
karanlığı aydınlatanların hikayeleri anlatılıyor hala
mahmut makal unutulmuş köylerden çiçeğe duruyor anadoluda
ruhi su basbariton hüzünlerle söylüyor türküleri

gelincik ömrü gibi zaman hasanoğlанда
başak başak çocuklar verecek anadolun kadim koynunda
bozkırın sarı sığağında
zaman ki bir hüküm

pir sultanlar gibi
uyanmak için

mandolin sesleriyle
güne uyanıyorum öğretmenim
Ömriye KARATAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/972168/bozkirin-sari-sicak-nefesinde-mandolin-sesleri.html>

Kuşku Trenleri

KUŞKU TRENLERİ

sular çoğalacak
kanat vuracak kara bir ırmak hücrede
kuşku trenleri ile gelir zulüm

dudaklarımızda çarpışan günahlar
hangi miti doğuracak
hançerlenmiş yasak bölgelerde
saki kırmızı kezzaplar içiyor
eski bahçelerde sevişemeyiz artık
tanrısal ol sevgilim ölümsüz

lirik renkli bir elbise dokuyor yağmur
çise çise karanfil kokan akşamlara
kimsecikler yok zenciler adasında
karbon karışımı havanın kurşuni yaraları
güvercinlerin uykusunu bölüyor
kuşku trenleri ile gelirken zulüm
tanrı sizi kutsasın efendimiz

sur duvarında
beklenmedik bir konuk
cellatın tüneğinde kan fıratın suyu
kurtlar sofrasında beklemede perondaki cüce adam
demiri dövdük insanlık uğruna
hiçliğin kan gölünde
hoşçakalın cellatlarım

ne zaman bir kız çocuğu doğsa
sanrılı iklimlerde
güvercinler ölür
ay boran mavi bir gecede
kuşku trenleri ile gelir zulüm
ezenler çarkında şunu bil gülüm
yankımız hiç susmayacak
ömriye karataş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/974033/kusku-trenleri.html>

Kızıl Goncanın Çağrısı

çağırabilsem seni zindanlardan
güvercin dolu avlulardan
çağırabilsem gül goncalı zamanın yitik akşamından

şölen bitti
cellat çıkardı kandan gövdesini yorgun şehirlerden
küller örtüldü kanın sıcaklığına

çağırabilsem seni yüce dağların doruğundan
dar çemberlerden
turaç kuşlarının ağıtlarıyla

adı olmayan kentlerdeyim
gizliyorum hiç sayılmışlıkları
küheylan haykırışı harmani yankıları

cellat serin bahçelerde çıkardı hançerini
kalbimde tuhaf yaralar
düş mü görüyorsun a çocuk düş mü
çürümüş gömütlerde

rüzgar kesilince
ağaçlar hep dik durur
bulutlara karşı

çağırabilsem seni tepeden tırnağa
çiğ düşmüş kızıl goncalar sabahından
güvercin dolu avlulardan
Ömriye KARATAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/974501/kizil-goncanin-cagrisi.html>

Ağıtılı Kanatlar

bölüşün sevgiyi mutluluğu
bölüşün dünyayı toprağı kuşlar
savaşlar olmasın yarınlarda

bölüşün petrolü
madenleri
inançları
ormanları kuşlar
tabutlar olmasın yarınlarda

bölüşün şehirlerin acı çığlıklarını
çocukların yarım kalan masallarını
uyanın kuşlar uyanın
ağıtlı kanatlar kalmasın yarınlarda
Ömriye Karataş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/974970/agitli-kanatlar.html>

Eskil Bahçelerde Kadın ve Adam

kadın aynalarda parçaladı yüzünü
adam yitik süvariymi kehribar güz hikayelerinde

kadın kentleri süsledi zeval elçisi hüzünle
adam çevganlarda çırılçıplaktı maktul sesiyle

kadın tütsüleyip karanfilleri sürdü göğsüne
adam ılık nefeslerle hançer gibi öptü sonbahar fotoğraflarını

kadın kuş çığığı yarım hikayelerdeydi
adam gül bahçelerinin harlı rahiyalarında

kadın su sarnıçlarında geçmiş zamandı
adam çırılçıplak kavimler gibi aşka sağırdı

kadın ve adam
eski bir yalnızlıkta saklıydı

kadın tanrının unuttuğı eskil bahçe
adam tufan kavmi
turuncu iklimin kanat çırpan ayrılıklarında
adam ve kadın metruk adreslerde
ömriye karataş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/975073/eskil-bahcelerde-kadin-ve-adam.html>

Alabora Gemiler

alabora gemiler geçecek bu yalnızlıktan
sevdamızın rengi gün batımlarında kaybolacak

alabora gemiler geçecek anaforldardan
sonbahar yakın ayrılıklar pupa yelken

alabora gemiler geçecek söylenmemiş veda sözleri üzerinden
incitecek eylül hüznüyle saçlarımı okşayan ellerin

alabora gemiler geçecek çoğul türkülerden
ozanlar söyleyecek gün hükmünü bitirdiğinde

alabora gemiler geçecek yağmurlu pencerelerden
yarım günahlar işledim dönemem
istanbul hatıraları gibi yapayalnızım

Ömriye KARATAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/975209/alabora-gemiler.html>

Gelin Duvağı

koru beni fırtınalardan
gelin duvağıyım ben
nazenin iklimlerin kızıyım
prensım bırakıp gideceksin
begonvil kokan evlerdeyim

haziran gülüşünde
yitik kelimeler büyüdükçe büyüyor
büyükada begonvil bahçesine dönüyor
tutunamıyor hüznüm toprağa
bostancı iskelesinden başlıyor
mimoza baharlarına yolculuk
beyaz bir bisiklet duruyor begonvil kokan
yalıların kapısında
susuyorsun kanıyor içimdeki sarmaşık
prensım bırakıp gideceksin
begonvil kokan evlerdeyim

srgnz aşkın solgun mimoza adalarına
güneşi söndürme begonviller için
kavgalar vereceğim sana
zor yollar hep göğe doğru
pastel panjurlu evlerde
gelin duvağıyım ben
sevda sözlerinle incitme beni
gelin duvağım adına yar

prensım bırakıp gideceksin
begonvil kokan evlerdeyim

mriye KARATAş

fotoğraf:Metin Hadımlı
http://www.defsad.org/134/0/profil/METIN_HADIMLI__.html

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/977193/gelin-duvagi.html>

Pupa Yelken

gecenin arzuları pupa yelken
buselik makamında öpüyoruz ayrılığı
gonca güller dermektir hünerim kavuşmalara
sen yabanıl çiçektin bir zaman
ben hüznün derin birikintisinde cehennem

söz gemileri geçiyor gecedен
yankı mevsiminden
sana acılar sunacağım
kırmızı saçlı kadınların mektupları henüz gelmedi yitkin adresime
karanfil öpüşü ayrılıklar pupa yelken

dokunuyor şarkılar kuş saçaklarında yağmurlu ellerimize
sevgilim yabanıl olmamı sen istedin
yollar ve buluşmalar
kemanımda kırık ezgiler
gözlerinde uzak ayrılıkların loş ırmakları
aşk hicran yarası
hatıralar ve şehir pupa yelken

acemi öpüşler kalıyor dudağımıza
küçük istasyonlarda saçıma taktığın gonca gül kül
dağılıyor havada hazan kuşları
ölü kentlerde çiçeğe kesmenin zormuş meğer düşü

gecenin arzuları pupa yelken
buselik makamında öpüyoruz
kartpostal sevdaların kızıl saçlı kadınlarını
hatıralar ve şehir pupa yelken
Ömriye KARATAŞ
fotoğraf:Serkan Özcan
<https://www.facebook.com/serkan.ozcan.71404?fref=ts>

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/977326/pupa-yelken.html>

KAKÜLÜ DENİZLERE AÇILAN ÇOCUK

gün incelikli gülüşünü
eskil hüznünü bırakıyor pencereye
yanılgılardır aranan

kansız şeyler okumak istiyor adam
küresel olmayan
kadın içine dönmek istiyor
ırk yasalarından
yalnızca harlanan içine

hesaplaşmaya çalışan kim
sokakaki travmalardan
göçmen sesim biriktiriyor çağların çığığını
umulmadık hayatlarda umudumuz
ölüm ve yıkım

ah horgörü toplumu
ben sizi yok etmek istedim
incelikli dizelerle

yalınlıkları yakaladık mı söyle çocuk
kutsal metinlerde aranan ne
bozkır çiçeği gibi
göçebeyim hüzne
dilsiz hayatlardır
sisin yakaladığı

baskı ve işkenceler çağında
susmuş kibar çocuklar
öfke sokağın dilinde
öp incelikli dizelerimi
boyun eğdirmeden
umut çiçeklerini sula
sürgün pencere kenarlarında duran
sonbahar yorgunluklarıyla

bir gün çıkacağız elbet
dilimin ucunda çınlayan incelikli şiirlerden
sahi bir halk nasıl ayakta durur
içselleştirilmemiş yaşamın sığ sularında
uçurumun kenarında
kakülü denizlere açılan çocuk
söylediğin türküler ürkütüyor
fiçisından çıkamamış içselleşmemiş yaşamları

gün incelikli gülüşünü bırakıyor pencereye
tanrı kelamı şiirlerimi
umutsuz bırakma
sonsuz uzamlarda
kakülü yalnızlıkla taranan
kesin yargılarından arınmış
panfletüyle güne karşı
barış türküleri söyleyen çocuk
Ömriye KARATAŞ

Lir Sesli Aşk

ışıyan gülümsemelerimizi fısıldadım rüzgara
lir sesli aşk nerede merhametin

anladım
sadağatların kadını olamayacağım
kırlangıçlar kadar yaralı kalbim

esrik yıllardan gecikmiş güller gönderiyorsun
sayamadım gözlerinde cenk eden umarsız sevdaları
lir sesli aşk nerede merhametin

kutsanmış tutkulu bir şarap daha içiyorum
geç kalınmış hayatlara
sonbaharın hüzzam aşklarına
lir sesli aşk nerede merhametin

eski sokaklardayım
cumbalı evlerde
kızıl gül bahçelerinde
kentın uğultusu peşimde
yakamozlar düşüyor ay pare geceye

çiçeklenmiş ilk yaz
düş bahçelerinden çıkarıp
soğuk gövde mi
sesine sığınyorum

kentın ışıkları söndü çoktan
mızıkaları kırılan çocuklar döndüler ışısız evlere
lir sesli aşk nerede merhametin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/977883/lir-sesli-ask.html>

Fırtınaları Çağırarak

pusula gülü gülüşünde
kaç fırtına çağırdım
söylenceler susarken bahçede

buğulu hep gamzelerinde tomurcuklar
kar yağarken bahçeler avaz
hüzün almış bizi yedeğine

aşkın yaralarına leylak bastığım yarım
ben bir bahçe düşünüyorum
gömülü düşte

bir buluşma anı şimdi
çiçeklere su verdiğin akşam üstleri
aşklar yarım
evler
sokaklar
kayikhaner
yağmurlu
kemençe nağmeleri suskun
mavi kayıklarda rüzgar ılık çalıyor vuslata

ılık gülüşler kalmış senden bana
ince tül fistan yalnızlıklar
ay ışığı gecelerinde yakamoz sevgilim
yitirdiğimiz akçabat yolları mıdır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/979381/firtinalari-cagirmak.html>

Kahini Sensin Bu Aşkın

yabancıyı değilsin bu şehrin
hünerin sözü nakletmektir
kuşların ağıtlı kanatlarına
yaradılışın sonsuz güzelliğiymiş
meğer sen de toplanan

unut bilgeliğimi
hançerlerden kurtar kendini
yüzün diclenin kıyısı
işaretler remilci rüyası
kehanet ah kehanet
yorma aklımı
sevgilim ben
mitoslarla uçmak niyetinde değilim
gömdüm hançerlerimi
salkım söğütler altına

kınını yaralayan hançerim
yedi gök yedi iklimde
kayıp medeniyetler aradım sen de
arda kalan
batık gemiler
sanrılı boynuma asılmış yitik harfler

tanrı tanımaz krallığım benim
tanımaz sesini
kar menekşelerini
şamas saçlarının rengi
sin denizlerde sonsuz utku

mistik alemlerde dolaşıyoruz
zühal yıldızı küskün
siyah tül elbiseler giyiyor gece
kahini sensin bu aşkın

yortulu bütün söylenceler
yedi ala arşa uzanıyor
yalnızlığın sesi
ah enlil
yedi kolunla sar beni

ekmek ve kızıl şaraplar ayini yakın
kutsandın
sevgilim kutsandın
bu sonbaharda
aşkın fırtınasında
kahini sensin bu aşkın
Ömriye Karataş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/980075/kahini-sensin-bu-askin.html>

BORALAR AH BORALAR

boralar
ah boralar
yaşamın
çoğalan ve yenilenen
gülüşlerine çarpan boralar

mektuplar yeniledim
ağıtkar kuşlar için
yeni sözcükler buldum
yalnız akşamlara
ılık zamanı okşayan
derin uykular

ilk yaz çiçekleri biriktirdim
yalgın çağrılarda
paslı süngüleri çıkarıp attım uçurumlardan
limanların kadınıyım ben
uyamam kentlerin modalarına

gittiğim en uzak ülke sensin
ulaştığım en puslu liman sen
boralar ah boralar
yalpalayan gemiyim artık eski limanlarda

akşamın kızıl sancılarında
ütopyalardan
hoyrat dünyanın kusurlarından
ne zaman çıkacağız
boralar ah boralar
Ömriye KARATAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/981282/boralar-ah-boralar.html>

MERSİN AĞACININ AĞITI

mersin ağacının beyaz gölgesinde
fildişi bir zaman
kadın toros etekleri kadar ağıtlı
çocuk akdenizin sıcak koynu gibi masalsı
başımızda uçarı sevdaların deniz ılıcası
adam sularda aksi seda
kadın rüzgarlarda toros çiçeklerine mühürlü
şiir dilli çocuk akdeniz kadar mağrur
köpük köpük sevdasın sen sularda kilikya

adonisin bahçelerinde şafaklar söktü yar
batı rüzgarlarında ağıtlı okunuyor kurtuluş hikayeleri
devriyeler basmış şehri
ardında sonsuz eşiklerde bitmeyen bir yağmur
filikalar eski limanda
lejyonlar şahmaranlar şehrin boşluğunda
samanyoluna bakıyor çocuk
gazi paşayı bekliyor
o en parlak yıldızı

kız kalesinde sular ve zaman gül yaprağının çiyinde kanıyor
şiir dilli çocuklar kayıp zamanın güz çılgılığı ile
bekliyor kurtuluş gününü
hürriyeti
sıcak bir ekmeği
ah kilikya ah kilikya
güz çiğdemleri açarken
şiir dilli çocuklar gibi hüznüyorsun sen kilikya

ne zaman susacak ağıtlar
seninle gömdüm türkülerimi
eski taş gömütlere
akdenizin sıcak koynunda
ağıt ağıt mersin ağacı

halep ipeği sadakor giymiş anam
melon şapkalı baylar
karboğazında mahşeri bir zaman
cepheye cephe taşıyor anam
gül kurusu mendiliyle siler gözün yaşını

kesme taş evlerden yükseliyor
maruni çerkez arap dürzi ve mübadil bir çılgılık
her üç ocağa göğsüne kekik sürüyor maranlar
bekliyor efsunlu geleceği türkmen çocuk
samanyolunun sonsuzluğunda
sıcak ekmekler gibi kutsalsın sen kilikya

toros etekleri pare pare ağıta durmuş
sümbül kokulu koçyiğitler gülü reyhan kokuyor
içmiş meçhul asker ölümsüzlük şarabını
süpürge tohumu bir dilim vesika ekmek bekliyor anam
şiir dilli çocuk eski limanda
paris zırlısına el sallıyor
tarih karboğazında yeniden yazılıyor
müfrezeler atlılar devriyeler geçiyor
portakal kokulu mersin gecelerinden

mersin ağacı ve maranlar
efsunlu samanyolunda beklenen mustafa kemaller
kurtuluş gününü selamlıyor her üç ocağa türkmen obası

gölbank okuyor gıryan derviş toros eteklerinde vatanın saadetine
her üç ocak mahşeri bir kalabalık

hürriyet hummalı bir ateştir
cennet elbisesini zifiri renkte giyenler için
kurtuluş gününü selamlıyor şiir dilli çocuk
ağır kurşun yarası pervazlar
ağıt ağıt mersin ağacı
adamın içi tufan
kadın toroslarda yalnız dağ çiçeği
çocuk samanyolunda sonsuz Mustafa Kemal
eşitlik ve hürriyet türkleriyle
köpük köpük sevdasin sen derin suların kadim izinde kilikya

Ömriye KARATAŞ
Foto.citymersin.com

Bu Şiir Aralık 2015'te Mersin Yazarlar Derneği ve Toroslar Belediyesi tarafından düzenlenen 3 Ocak Mersin'in Kurtuluşu Şiir Yarışmasında Jüri Özel Ödülüne değer görülmüştür.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/981795/mersin-agacinin-agiti.html>

İDADA PARİSİN YANILGISI VE İÇ KANAMALAR

yine mor dağlara duman çöküyor
dumanı dağlarda kalanlar bilir
Halil Soyuer

İDADA PARİSİN YANILGISI VE İÇ KANAMALAR

parisin yanılığını taşıyor hayat
kazanan güzellik ve aşk
ah mitler inandım ben size

yağmura tutulmuş ida gözlerinde
hera athena ve afrodit
hanginiz güzel içtiğim kızıl ton şaraplarda
aylak insanlar kentinden çıkıp
vuracağım kendimi bir akşamüstü ida dağına

bakış mektupları yazıldı kör kuyulara
ak karınlı ebabiller
kaya güvercinleri
hanginiz güzel
yalgın hayatlarda

hangi hırçın ırmak güzelleştirir
düşsel gülümsemelerden geriye kalan ılımları
karanfil ekeriz bir gün biz de
masum masallarla
kaf dağının arkasına

yaralı nicedir bu kentte sokaklar
şiiirin ılıgımında iç kanama havran
mevsim hazan
hazır göç kanatlarım
bağışlamaz bilirsin bizi ırmakların tanrıları

sarıkız tepesinde kantaron çiçekleri açar
genç sürgünler verir bedenim idaya
göknaar ağaçları gibi
zeus uzun saçlarını dolama boynuma
gidemem kantaron çiçekli şarkılar söyleyen sarıkız tepesinden

paris değilsin ey sevgili
altın elmalar sunma bana
gönlüm ida eteklerinde erimiş karların suları
civan perçemlerinden sorma beni

karaca sürüleri çulluklar çoktan terkeyledi idayı
büyüdü hüznün sarıkızın güzelliğinde
kanar durur bir şiiir havranda
prometeus ateşler yaka dursun dağlarda
ateş göğsümde yar
kor kor koyuyor hasret yar

masmavi ırmaklarda ankanın gözyaşlarını şiiir ile sildim
mühürler çözüldü kantaron çiçeği kesti sarıya
sonbahar çiçekli bakış mektubu hüzne kesmiş selam duruyor idaya
safir taşlı yüzükler almışsın sarıkızların kırık dökük sevdalarına
kurutulmuş yapraklar hatıralar ve şehir ağır
bir şiiir üşüyor havranda bakış mektubuyla
unutuluş üzerine
yağmurun sesi bile

bağ bozumu şenliğinde
vakitsiz ayrılıklar için kızıl şaraplar içtim yalgın aşklara

tanrılardan sevdaların ezgilerini çaldım
öpüldükçe çiçekleniyor kor göğsün yar
tadı ağır şaraplar içiyor
göç kanatlarıyla giden her şair biten aşklar için

tanrılar bağışlamaz bizi bilirsın
renk verince ida etekleri
kaz dağlarında sevgi çiçekleri açtıran şairler bağışlasın
yalgın sevdalarda yarım kalan bizi

paris ben aşkın ve güzelliğın tanrıçası değilim
altın elmalar sunma bana
tepeden tırnağa kor kanatlı idayım
Ömriye KARATAŞ
Gebze 13 Ocak 2016
foto:Cüneyt oğuztüzün / atlas

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/987059/idada-parisin-yanilgisi-ve-ic-kanamalar.html>

EMPRESYONİST ÜRPERTİ

ürpertiyor küller
hatıralarıyla susuyor şehir
akşamın laciverdinde huş ağaçları
eski liman buruk deniz ve kuşlar
rüzgarını yitirdi çoktan bu kırılğan sevi
biten her aşka şiir okuyor şairler
uzun uzun susarak
günahlarını bağışlayan kim yazgı kitabelerinde

ürpertiyor bekleyişler
yanılgıda susku serçeleri
seyirtip duruyorlar eprimiş sözün serin kimsesizliğinde
şehrin deniz ve rutubet kokan kokuları kalıyor geride
artık göğsünü rüzgara vermiş kederli bir seyyahsın
kadıköy iskelesinde kırılğan bir kadın
empresyonist resimlerde yarım kalan aşklara şarkılar söylüyor
yazgı kitabelerine bu yalnızlığı yazan kim

ürpertiyor kuşlar
kırık bundan sonra her yolculuk
yarım kalan kelimelerin dudaklarında uzun susuşlar deniyoruz
hiçliğin söylenlerinde gücenmişiz sahici sandığımız sevgilere
git artık ezber bozan şarkılardan çık
vur kendini yeniden kendin olmak için dilsiz kitaplara
söz dönüşüyor köze
susuyor incelikli şairler kadıköy iskelesinde
empresyonist resimlerden
yol alıyor kadın
fosfor ışıklı şehirlerden çıkıp gidiyor
soyut aşklara
yazgı kitabelerinde aşkın gün doğumu
Ömriye KARATAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/988193/empresyonist-urperti.html>

KAR ÇİÇEKLERİ

ey benim sakarya şahlanışlı
gözleri mustafa kemal mavisî sevgilim
kalbimin orta yerinde infial ediyor bir şarapnel parçası
kar çiçekleri açıyor bozkırın yalnızlığında
paslanmış kelimeler dudağında
yaz kış yeşil mi hala iğde ağaçları

hayal belki düş kavuşmalar
kar çiçekleri açıyor sabahın ilk ayazında
yakın mı söyle yar sakaryanın şahlanışı
uyanıyorum derin uykulardan
mustafa kemal mavisî gözlerine uyanıyorum
hayal meyal başkalarının düşlerinden

kalbimin orta yeri hardan yanarken
dağların yücelerinde kanyor simurg
küllerimizde aşkın eski söylenceleri
infialde kalbim
şehirde kurşun renkli askerler
mızıklarım kayıp

dönemedim çiğdemlerine
kar çiçeklerine
on beş yıl oldu
yarım kalan her aşk bozkır ayazında açan kar çiçeği
gözleri mustafa kemal mavisî sevgili
selam sana acem ellerinden
selam sana bozkırın ayazında boynu bükük bekleyen
ankara çiğdemi
ne kadar uzak ankara
uzak uzak kırk kanatlı simurglar kadar uzak
bir sabah mustafa kemal mavisî gözlerine uyanmak
Ömriye KARATAŞ

fotoğraf: hobyarlı | Ertan Ertem
<http://www.fotografurk.com/kar-cicekleri-p108876>

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/997812/kar-cicekleri.html>

SEYMENİZ BİZ CUMHURİYETİN MUHAFIZIYIZ

cepken giymiş al beyaz yiğitler
aybalam yetim analar ağıtlı
dikmen sırtlarından duyuluyor seymenin nidası
zabitan için ya istiklal ya ölüm
sinsin ateşiyle yükseliyor ağıtlar
ankara taşına bakamam artık saklısın gözyaşımda

sen kayısın sen peçenek sen dodurga sen avşar
inmez gökten yere tuğlar sancaklar
yarım kalmış düşlerin güz kardeleni
göç eylemiş kervanın yiğit alayından
boynunda takılı ölümden gümüş halaylı
oğuz töresisin sen oğuz ilinde cumhuriyetin yılmaz bekçisi
alperenler ölmez
seymeniz biz
kardelen çiçeği hüznünde

seymeniz biz bekçiyiz muhafızız
cumhuriyetin o al pak erdeminde
raksta bugün ağıtlı kuşlar
ipek yazma yerine kara duvaklar takmış gelinin
davulu yere doğru çalıyor bir seymen
dikmen sırtlarından
havada sülfür ve ölüm kokusu
taç ve tahtlar yıkılıyor
oğuz töresisin sen
kırarsın elbet bir gün zinciri
saraylar tahtlar taçlar
yerle bir
seymenler ölmez
seymeniz biz
kardelen çiçeği hüznünde

dikmen sırtlarında kurulmuş yiğit alayı
puslu cehennemden yükseliyor o sonsuz nida
ölüme mahkûmdur emperyalizm
geldikleri gibi giderler
ya istiklal ya ölüm

kefen giymiş al beyaz yiğitler
seymeniz oğuz töresinden bu yana
som saplı hançerim kırık olsa da
gümüşlü kösteğim seni çağırıyor
sonsuz bir nida ile Gazi Kemal Paşa
bundan gayrı ya istiklal ya ölüm
kefen giymiş al beyaz yiğitler ankara ayazında

Seymenlere ithaf edilmiştir.
fotoğraf ankara valiliği sitesinden alınmıştır.
Gülümse Ankara Fotoğraf yarışması fotoğrafıdır.
Sergileme ödülü alan bir fotoğraftır.Fotoğraf Ümmü Kandilcioğluna aittir.<https://500px.com/nisan sitesi>

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/998150/seymeniz-biz-cumhuriyetin-muhafiziyiz.html>

KUŞLARA ŞİİR OKUYAN KADIN

kuşlara şiir okuyan kadın
benimsemişsin belli ki
kübik hayatlarda
avignonlu kadın olmayı
kırılır kuşların kanadı
tanıksan saçaklarda
şehirlerin savaş çığlıklarına
perdeleri vedalarla kapanan aşklara
ifadesiz donuk yüzlü hayatlara
gün ışığı ne zaman vuracak çocukların yüzlerine
toprağın taze kokusunda
güz kardeleni ne zaman açacak
al el eline fırçanı
tuvalini
küçük küplerini
kuşların resimlerini yapan kadın
niyetlenelim yeniden
dünyayı gün ışınlarıyla
maviye
iyiliğe
sevgiye boyamaya
kuşlara şiir okuyan kadınların
penceresindeki sabahların eril güzelliğine
erişiriz belki
saçların dağılıyor rüzgarda
nasıl olsa çıplak suretlerde avignonlu kadınsın
söyleyin rüzgarlara tuvallere portrelere
yüzlerinde insanlar maskeler taşımasın
boyayalım dünyayı iyiliğe güzelliğe maviye

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/998429/kuşlara-siir-okuyan-kadin.html>

ÜRYAN SEMAH

turnaların çığlıkları karışıyor şehrin kalabalığına
mavi bir düşte gurbet kuşları için
uçurtmaları havalandırırken gördüm seni çocuk
üryan semahlara durmuştuk
çırılçıplak asmışlardı bizi de
şeyh bedreddinler gibi
serezin solgun göğünde

ben deli ormanların kızıyım
üryanım nicedir
sen turnaların ezgisi
gökte mavi uçurtma
kuyruğunda deli mavi umutlar
benzin sararmış çocuk
üryan semahlarda kalmış kimsesiz sesin

müritsin geceden zifiri hüzne
yoksulluk övüncün
çağrısın bedrettine
ah deli ormanlar
uğultularım var
fırtınayı çağırın

hattı talik yazılmış yazın
yalınayak gecelerde kırık sazın
iç avlularda yağmurlu hazin
bekledin durdun
turnaların semahını

göğün derin maviliğinde
bekliyoruz umudu
özgür ve başı dik
bir çınar kadar kudretli olmalı insan
ay bedir
yarın yanağında isyan
üryan semahlarda çırılçıplak vurulmuştuk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1001060/uryan-semah.html>

METRUK VE YABANCI

yabancılaştım
metruk bir manastırda hayata
rüzgarlara yenikti mum
fanuslarda sönük

sonsuz bir ışığı bekliyorum
sıcak ve dost yüzleri
zulmün duvarlarını devirecek sesleri

uçurumlar edindim parçalanmış aynalarda
metruk bir manastırda yabancılaştım hayata
taşların ağıtını bilir misin yar
ayakta söylerler türkülerini
ürpertirler ürkek kuşları

boğuk artık sesin
rüyalar soluk
gidilecek yollar uzun
simurg közden kanatlar yüklenmiştir artık

ne kalacak bizden yarına
köprüler atıldı kanıyor kanadında kor yaralar
şimdi yeni günahlar edinme zamanı

ey gurbeti yüreğinde kocaltan yağmur yürekli adam
güvercin kanatları yaralı
fecrin dehlizlerinde teslimiyet
uzun revaklardan giriyorum yarım senin avlularına
kanatıyor güvercinler bir mektubun ucunda ağır yaraları
yabancılaştım
metruk manastırlarda hayata

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1001358/metruk-ve-yabanci.html>

SOLUK FOTOĞRAF

soluk bir fotoğraf duruyor
biten bir aşkın hüzzam bakışında
düşen son yaprak ben miyim
şarkıların sonbahar suretli nakaratlarından

kendi toprağında dirilen çiğdemiz nihayetinde
kuşlar haber taşıyıcısıdır mitoslarda
ruh iklimlerinde kayıp bütün sevgiler
devler arasında masal perisiyim
fırtınalarda forsasız gemi
şarkın meçhul efendisi
trajedyalarda bocalayan bulanık düşünce
zindanın duvarında asılı kelimelerdeyim

uçurumlara köprü kurmaya kalktık
meşhur ve muteber sesimizle
boşalıyor bütün kompartımanlar
karanlıkta korkuyla uyuyan çocuklar gibi
dudaklarımda dolaşiyor ilk armağanın

uçurumlarda kurarız bir gün
kanatlı atların ikballi rüyalarını
yeniden yaralanırız
bir havari hüznünde
uçurum gülüşlü yarım
çığlıkların yankısında bulanık bir resim
kendi zindanında mahpus ecnebileşmiş azadeyim
hüzne yeniğim hayata değil

eğirin beni dokuyun beni ey sevdalar
çigan mevsimlerin çığlıklarıyla
soluk bir fotoğraf duruyor doruklarda
gün ışığı benden sonra uçurumlarda

ah fani aşklar
hüzne yenildim
şarkıların nakaratlarında
kırık bir ezgiyim
söylemeyin artık meçhul şaire acemşiran şarkılar
imlasız kuşlar gibi kanatsızım
bütün denizleri
boşlukta kımıldayan sesimle geçtim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1001962/soluk-fotograf.html>

KIRPIĞİNDEKİ NEHİRLER

kirpiğinden nehirler geçiyor
uçsuz bucaksız nehirler
salkım saçak mevsimler
gölgesiz şehrin çocukları olmaya gör uçuk sular da
şiir şehirler gibi sevdim ben seni
irmak boylarında kızıl güllerin harı içinde

zincirleri parçalayan meçhul
kitaplar dolusu rüya
madalyonlar ters dönse de
törelere boyun eğmemekti hayat
şimdi gözlerinde apaydınlık bir medeniyet uyuyor
yalpa vuran gemiler uzak uğultuların çığığı
unutuşlar sarıyor kahverengi iklimi
sonra anımsıyorum ellerinin esmerliğini
ilk yazın ilk sıcak düşünde

uysal bir kedyim
alıç kokan çocukların dizlerinde oynayan
pas rengi bir yalnızlığa alışık
yabancıyız tepeden tırnağına
türküsü ve şiiri olmayan hayatlara

çarpıyor yalnızlığımız
gün eteklerinden kızıl nehirlere
bırakıp gidiyoruz külden kanatları dağılar arkasına
şimşir ağaçları gibi ölümsüz
ankalar gibi yeniden küllerinden doğan hor öpüş
kızıl bir gül taktım boynuma
şehrin mahya şenliklerinde

aşkın sağıanak yağmurlarıyla
kırılıp gelen incelişlerinde
sen bendeki şiir şehirsin
ben sendeki har içindeki kızıl gül
öpüyorum sessizce
irmak boylarında yaralarını saran zümrüdü ankayı
kızıl nehirlerden öylece geçiyor uçuk yalnızlığımız
meğer ankalara özenmekmiş hayat

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1002387/kirpigindeki-nehirler.html>

ÖLÜ AĞAÇLAR ORMANINDA DORU ATLAR

al doru atlardan sor beni
badem çiçekli baharlardan
fistanı çiçekli yörük analardan sor beni
alaca baykuşların sesini dinledim
nicedir kör ve sağır şehirlerde
göçerdik durmadan fırtınadan doğan hayatlardan
dünyanın bir ucuna yürümek istemiştik
heybetli gövdemizle
paslı kırık aynalardan

likenler sarmış kadim ağaçları
göğe değiyor uçurtmanın kuyruğu
sonsuzluğa uzanıyor sesin
al doru atlardan
paradoksal yalnızlıklardan
kırmızı orman karıncalarının gittiği yollardan
sevdaya geç kalınmış yıllardan sor beni

ölü bir ağacım akarsu kıyısında
genç fidecikler vereceğim yarınlara
doygulu şaraplar
kozasında sınır tanımayan tırtıllar
tunca kıyılarından al doru atlar
yalnızlığımızdan rubailer geçiyor
ruba düzüyor bir çocuk eski mahallede
beyaz gelinlikler içinde baharı müjdeliyor söz
kutsal sayıyoruz kam şarkılarında har dudaklardan ateşi

hengerekler içinden sesleniyor kurtun
gök başlı kartal oluyorum kuzgun düşlerde
kayaların gizemi
suyun aksi
dağların miğferi duruyor öylece
yağmurların incecik sesinde

al doru atlardan sor beni
açtım mahşeri kalabalıklarda geçmiş zaman gülleri gibi
bir yeraltı ayininden sesleniyorum sana
her aşk kendinden geçme hali
her ayrılık bir çingirak
yaşam ağacının dalları kırıldığında

al doru atlardan
yol ayrımlarında melteme dönen imbatlardan
çiçekli fistanlar giymiş yörük obalarından
kekeme zamanın lal dudaklarından sor beni
sensiz bir volkan konisi yükseliyor içimde
yakıyor ölü ağaçlar ormanını sevdanın yakıcı kelimeleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1002493/olu-agaclar-ormaninda-doru-atlar.html>

MİSTİK YALNIZLIK PORTRESİ

çoğalıyor kadınlar

tarlaların fabrikaların ve silahların gölgesinde

savruluyor saçları rüzgarda

yıkıyorlar ağıtlarını deliren bir ırmakta

ışsız evlerde mersiyelerle selam duruyorlar kafilelere

aynalarda suskun bir çığlık oluyorlar

düşüyor çelenkleri şehsuvar karanlıkların sularına

yaslı bir gelin oluyor kadınlar guruba karşı

çoğalıyor kadınlar mistik yalnızlık portreleriyle

vakur bakışlar ikliminde

hüzün ile karşıyorlar lalezarda baharları

bekliyorlar kaderlerini pusu kurulmuş sokaklarda

göçmen kuşların kanatlarına bahtsız matem oluyorlar

çoğalıyor kadınlar gizli bir elemle bülbül şakığında

çiçek kokan ırmaklarda kederi başından aşkın dem oluyorlar

yorgun güzellikleriyle

titreyen karanlıklarda

hüzünden kıvrımları düşüyor gazete haberlerine

dokunuyor kadınlar kardelenlere

acılar ekliyorlar hayata

mavi serinliklerde

geceye inen güz yağmuru oluyor kadınlar

çocuk gülüşleri birikmiş sevecenliklerinde

başak tarlalarında anaç rüyalar ile

başları düşüyor çiçekli bir yalnızlığa

yalnız rıhtım oluyor

kadınlar

sonra uğurlaması yarım bir gemi

taşıyorlar içinde kederli yaşamın ağırlığını

ana kucağı kadar sıcak içlenişlerle

mağrur duruyor kadınlar hazanda

yenilgiler

yitirifler

ardından söylüyorlar

kırık dökük ta ilerinden gelen Şarkıları

karanlıklarda dünyaya özgürlüğe susamıŐ gl goncası kadınlar

aydınlatıyor çehreleri yıldız tozları ile odlu bir ülkeyi Şafaklarda

dehlizlerden geciken szclerle okunuyor adları

mistik bir dize oluyor kadınlar

hazanda

hüzünle eğiliyorlar toprağa

19.ULUSLARARASI HACI BEKTAŐ VEL. ANMA TÖRENLER VE. KÜLTÜR SANAT ETKİNLİKLERİ
KADIN OKURSA KONULU ŞİİR YARIŞMASI İKİNCİLİK ÖDÜLÜ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1003179/mistik-yalnizlik-portresi.html>

Sen Gülünce

Sen gülünce
kırlangıç mevsimiydi zaman
sen gülünce
nar çiçekleri kanardı akdenizde
içlenirdi avuçlarımdaki kuşlar
narin kanatlar kaldı senden
güzün hüzünlü saatlerinde

kayıp masallardan
sada katı okuyorduk durmadan
kırlangıçlar kanıyordu
bağışlanan gözlerinde
dağın ıktı bütün şiirler
eşyalar toplanmış
her söz veda üzerine

lotus çiçekleri gibi çamurda açmıştık
adamıştık birbirimize buda rahiplerinin hüznünü
ilkel bir dil kullanıyorduk yabancılaşmalarımıza
sürgünler göçler dilimizde ağıluydu

raksediyor sokaklarda şehrin yasaları
sormuyorum artık soruları
neden kederliyim kendime
anlam veremiyoruz
lotus çiçekleri açarken
uçurumlar eşiğindeki gülüşlere

sen gülünce
yağmur çiselerdi
ilk yazın serpiyen tohumlarına
masallar daha bir anlam kazanırdı
çocuk düşlerde
öfke dinerdi
örterdi nakışlı atlar tül den perdesini rüzgarda
sen gülünce tütsülenirdi lotus çiçekleri ırmaklarda
sen gülünce kırlangıç mevsimiydi zaman

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1003315/sen-gulunce.html>

KIZIL SAÇLI KADIN

kızıl saçlı kadın masaya bıraktı hazanları
gün gülümserken sevda sözleri ağırdı
çiçek renkli gülüşlerden ödünç aldı yalnızlığı
gitarıyla serin saatlerden melodiler çaldı

gezindi sonra çıplak derinliklerde
düne ait olan anlarda
kızıl saçlı kadın
çarpı bacaklı adamları sevdi
neyi yitirse dönüyordu yine kendine
alışıktı ezelden pas renkli yalnızlığa melodiler söylemeye
dokunuyordu uçarı maviliğe
çilli serçelerden selam duruyordu erguvan baharlara
gitarında sezen nameleriyle

yağmur çiselerinden geçti
kızıl tepelerden
sağır ezgilerden
sanrılardan
nihilist zamanlardan geçti
şimdi o gülümseyen bir kadın
hoyrat bir hüzne
bengi taşlarda kayıp utkulu yankısı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1004023/kizil-saclı-kadin.html>

YANGIN

beni gözlerindeki yangına sürüyorlar
ah ateşgedeler sönmez bu yangın
beyazlar giyerim
kansava gölünde yıkanmak için
zerdüştüm
karanlıklarda
çıkamaz kırım

gathalar söylüyor yar
yangınlarıma
nicedir derin sularda sevda
hürmüz peygamberden sormayın beni
kahin öğretileri
alaz yangınlar getirdim toprağına
ateşperest seviler

hardır içim har
iyiliğın gücü kazanır diyorlar
kayıp elimde dönen oyuncaklar
ah ateşgedeler
kirli bir ırmakta yıkansam
yaksam kendimi kül nehirlerde
dinse bu sonsuz söylen
beni gözlerindeki yangına sürüyorlar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1004466/yangin.html>

PARAMPARÇA KALBİMSİN ANKARA

nasıl yığılıyor yüreğime acı
dağılmış bütün kuşlar eymir göğünde
dinmez bu topraklarda ölü çocukların yankısı
hüznüm çıplak
kışlamaya gelmiş su çullukları sazlıkların kıyısına
toprak ısınıyor cemreler tutuşacak yar
acele ediyor gazeteler
ölümü ansızın kucaklayan haberleri yazmaya
sisler içinden
uzak artık bize sakar mekeler çayırlar dil kuyruk kuşları
bir tek ben sana geç kaldım karanfil sokaktan yar

duyuyor musun esrimiş toprak
titrek bir geçmişten gelen çağırımı
karabataklar basmış şehri
biz en çok bu kentin sokaklarına güvenmiştik
yok saymıştık yükselen duvarları betonları
mumya şehirlerde yıpranmış inanç
sözler aynı ritüel aynı
partizan bir öpüş ver dudaklarıma güven parktan yar

menekşeler boynun bükmüş
karanfiller yaralı
kutsal saydığımız kızıl geyiklerinde terkeylemiş dağı
mırıldanıyor yaralarla uçarı bir çocuk
bir çift güvercinin şarkısını
ankara ilk sevdam
yalçın kayalarda çığlık atan sevdam
alıç toplayan çocukluğum
yanıklar var yanıklar
serviler altında ağıtlar
kanlı oyunların içinde çocuklar
üşüyor mu hala çocukluğumun serçeleri
yarım bıraktığım gülüşünde yar

akşamın iç çeken vuruşlarında
yabanıl bir hayvan gibi duruyor ölüm
güveniyordum oysa ben sana ey çıplak ayaklı şehir
yırttı bu şehir acısını diyorlardı
gül deren ellerin neden hala yaralı çocuk
lekeliyor kefenini gecenin yılgın sesi
kış uykusundakiler bilmem ne zaman uyanır

gün ağaracak bir gün
ankara kalesinden
hamamönündeki çocukların büyülü kalbinden
paramparça kalbimsin ankara

ey kalbim doruklardan bir dilek tut
birakayım yeniden kızıl sokaklarına
özgürlüğü ve umudu
aç kapılarını bana ey güzel şehir
alıç toplayan çocuklarını
sazlıklarda kuşları bekleyen çocuklarını
sana yeniden getireceğim

fotoğraf:ANKARA VALİLİĞİ
GÜLÜMSE ÇEKİYORUM FOTOĞRAF YARIŞMASI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1004843/paramparca-kalbimsin-ankara.html>

ZİZİMİN ZİNDANI

zindandan gül hareleri uzatıyor zizim
kimse öz yurdunda peygamber değil ey zindanlar
şiraz şarabıyla mest
tılsımlı gömleği ile zindan içimizde ah cem
ne zaman biter bu hasretlik
biz bu ölgün şehirlerde tanrının boynu bükük kulu olmayı öğrenemedik

sürgün hükümler verilmiş katlimize
gemiler kayıp söz zindana güleç
yaldızlı yelkenler bekliyor sanıyorsunuz bizi
dönmez franca bahçelerine gidenler
şiraz şarabı ile biter bir gün hasretlik

günahlar çıkardım savaş tanrılarına
kaçtım kuzu postuna oturmuş kurtlardan
hesaplaş haydi gül döşenmiş zamanın külden kanatlarıyla
kelleği koltuğa alan yaşamlarda
biz gurbeti
aşkıta aldatılmış bakireler saydık

ezik bir yakarış zindandır insana
ilk selam
kelam
ve iyiliği
ozanların diline türkü saydık
yürü be beyazıt yürü git
kalmaz sana da bu devranın saltanatı
öpüyorum zindanlardan zizimin zifiri karanlığını
mimoza çiçeklerinin çığırtan sarılarından
sana yeni zindanlar gönderiyorum
gönül franca bahçelerinde zindanlara mihman
beni yenile yeniden zifir zindanlarda ey hayat

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1005664/zizimin-zindani.html>

AŞKIN KAYIP POSTACILARI

sarı yağmurluğunla
ne zaman geçeceksin bizim sokaktan postacı
mızıka çalıyorum adresi yitik sokaklarda
bağışla beni
sustuklarımı yazamadım sana sevgili

gizlendiğim tül perdelerden çıkamadım akşam üstleri
tohumlar ektik kıraç topraklara
genç fidanlardan haber almak için
cevaplar gelmedi
sürgün adalardan
Nerudanın postacısı değilim ki ben

dağınık saçlı mektuplar bekliyorum
sarmaşık pencerelerden
izinsiz bahçeme girmeyin çocuklar
elma kokan akşamlarda
ellerin dokunuyor
tuvallerdeki renklerin berilliğine
bir başka güzelleşiyor sesin masallar okurken

kapı aralıklarından bakıyor kanatlı kuşlar
kuşları çok mu seviyorsun neruda
haber getirir onlar
sarı boyalı evlerden kimliksiz adreslere
kırlangıç
kumru
iskete
bütün kuşlar
görkemli kanatlarıyla
adreslerimize konan
çiçekli kadınlara şarkılar söyler

kuşlar ki kayıp postacılarıdır
yiten bir aşkın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1008002/askin-kayip-postacilari.html>

Hoşçakal Yiğit Babam-Yiğitcan Çığa

dağların ardı yaslı
dönülmez yollardasın
kızıl bir nehir geçiyor ömrümüzden
geçit vermiyor vuslata diyarbakir kalesi
sen giderken ben iki aylık idim
adım soğuk kış gecelerinde artık yetim
hoşçakal yiğit babam

adın yazılacak mustafa kemaller gibi mücevher taşlara
bahar gelecek kanatlanacak yüreğim bakma gözüm yaşlara
nice canlar fedadır bu yola baş koyanlara
mahşer günü elbet buluşulacak
gül dalında hezeran avazında
şebnemler sensiz düştü sabahın aydınlığına
hoşçakal yiğit babam

zakkum çiçekleri açtı bu sevdanın ağıtlı kantlarında
yarım bir kadın mimoza çiçekli kavuşulmayan aşklarda
söz hükümsüz kaldı sevda yarım
savruldu güller diclenin har sularında
en büyük aşklardır kavuşulmayan
kerem gibi kül ırmaklarda anılar har olmuş yanmakta
aslı külünden vuslatı tutuşturmakta
yiğitcan can veriyor kor ırmaklarda

mertliğin yiğitliğin cesaretin adı sensin
hoşçakal yiğit babam
kavuşulur elbet bir gün
tufan kopunca mahşerde gül ağacı altında
hoşçakal yarım kalmış aşkların mimoza baharlarından
hoşçakal yiğit komutan
SUR ŞEHİDİ MERSİNLİ PİYADE YÜZBAŞI YİĞİTCAN ÇIĞA'ya ithaf edilmiştir..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1008193/hoscakal-yigit-babam-yigitcan-ciga.html>

AZİYADE AŞKLAR TEPESİ

egzotik mevsimlerin çiçeği
nereden uzandın yalnızlığımı
krizantem çiçekleri erken açtı piyer lotide
ah kavuşulmayan aşklar
azade yağan yağmurların türküsü dilimde

ben hep mutsuz bir kadındım
haliç akşamlarında buselik şarkılar mırıldanan
sen tuvallerde fırçalarla sevişen mutlu adam
şimdi hangi tepeden bakmalı sana
ses en derinden yine ses hep seni çağıran

aziyade aşklardan
sana bakmak güz yapraklarıyla piyer lotiden
gömmek sonra seni musiki sesleriyle mavi haliçe
erguvan baharlara inat sevmek seni
bir bardak demli çay ile

hüzzam bir istanbul okşuyor yanılgılarımı
biliyor musun iskender lahti gibi hala duruyorsun içimde
ah aziyade aşk ah
yeşil gözlü çerkez kızı olabilmeyi ben de istedim sen de

kavuşulmayan aşkların tepesinde
sen sevdamin piyer lotisiydin
ben şairler kenti istanbulun yitik masalı
yar kavuşulmayan tepelerden sana bakıyorum önce
yasemin ihlamur hanımeli kokusu oluyorsun ellerimde

ey sevda
hüzzam bir istanbul okşuyor şiirlerimi piyer lotide..
haliçte azat edilmiş kuşların hani

fotograf:<https://www.tumblr.com/tagged/pier-loti>

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1008301/aziyade-asklar-tepesi.html>

KARANFİL KOKULU AYRILIK

'Opera Sanatçısı Ayhan Aydan
ve Başvekil Adnan Menderes aşkına ithafen,'

yasak mıydı çiçekler
davetkarken çine çayı salkımsöğüte
sürüklüyor zeybek türkülerini o deli rüzgar
her ayrılık karanfil kokulu ihtilal

aqua marin taşlı bir kolye
yasak aşkın gerdanında
ah o sonsuz bekleyiş eski garda
uzun susuşların kıyısında
sonbahar çığlıklarında yasak bir aşkım ben
kısrakların yorgun mayıslarında bir adam iki duygu arasında
her ihtilal karanfil kokulu ayrılık

ihtilal sabahında
çocuklar ağlıyor zeybek baharlarına
uzak bahçelerde kalan
düğmeleri iliklenmemiş yasak bir aşk
ay karanlık uçurumlarda
uyanıp öpsem incitmeden
zeybek hüznü gözlerini
her ayrılık karanfil kokulu ihtilal

mevsimsiz açan çiçektir aşk mayıslarda
ve bir adam çırpına çırpına iki aşk arasında
zeybeğin kanatları kırık son rüzgarda
kakülü kirpiğine inik yalnız kadının
gün ışımaz yassıadada
bakakalır demokrat gülüşlerle mayıs yorgunu çocuklar
savrulur gül hüznü
gözlerin çığlık çığlık yasaklı bahar
her ihtilal karanfil kokulu ayrılık

ineden inceye özlemler zeybeğin göğsünde
anka külünden yapılmadır yasak sızı
aykırı aşkları gömerler gülüm
nar taneleri serpilmiş höyüğe
zeybeğin göğsü mayıs çığılı
ürperiyor ay pare gece
ihtilal gülüşlü yasak kadınlar
üşütür zeybeğin yalnızlığını

saklı suları düş inceliğinde sevmek
çırpına çırpına sevmek iki aşk arasında kalan adamı
kuşlara ağaçlara insanlara
sesleniyor içli çığlık
ben onu çok sevdim
her ihtilal karanfil kokulu ayrılık

Bu şiir Aydın Valiliği Adnan Menderes Şiir yarışmasında yer almıştır...

Rumuz: La Boheme 041

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1010583/karanfil-kokulu-ayrilik.html>

SENİ GREK ŞARKILARIYLA UNUTUYORUM

dudakların boydanboya tenha
yiten aşkları anlatır onlar
güllerin kül vakitlerinde derine indikçe
başlar güz yolculuğu pasaporttan derin mavilere
seni grek şarkılarıyla unutuyorum
kanatları al ardıc kuşları seslenince geçer demiştin tanrım

kırık bendeki bütün yelkenler
akşamlar geçiyor egenin yaralı gövdesinden
karşıyakada delilik çiçeklerine attıla ilhan şiirleri okuyorsun
seyret şimdi bendeki uzak hayali
yalı caddesinde dans ediyor hüzün süvarileri
uşakızade konağında göğe uzanmış serviler
sirtaki yapıyor gözlerin güz çiçekleriyle
uzak aynalarda vedalar
bırakılmış bir kederim
kaç intihar süsü verdim içimdeki yaralara
seni grek şarkılarıyla unutuyorum
kanatları al ardıc kuşları seslenince geçer demiştin tanrım

eski yazlarda
birbirini delice arzulayan sevgililer iniyor rıhtıma
kimseler yok pasaport kahvesinde
tutsak kılmış anılar bbizi
oysa bilgelik ağacına çok dualar okumuştuk budha gibi
kanatları al ardıc kuşları seslenince geçer demiştin tanrım

gözlerin kızlar hanında sıcak bir çay içimi
oradan sen geçmiştin önce
sonra leylak kokun
nasıl unutulur
lal renkli sevdalardan arta kalan sirtaki
öpmüştüm çıplak ayaklı sevdaların yarım dudaklarını
umudu gözlerinden
bir attıla ilhan vapuruyla gelirsin diye

geçip gitmiştik sonra
saat kulelerinin zamanı işleyen büyülü gövdelerinden
attıla ilhan vapurunda söylemiştik mutluluğun şarkılarını
dokunuyor nameler nicedir sensiz dudaklarıma
kırık aşkın geçici sayfası oluyoruz agoralarda

kendi düşünde esrimiş bu sevda
uzaklaş git karşıyakanın çiçekli kıyılarından
çingene çiçekleri tak yakana
sirtaki danslarında unut beni
tan kızılığında al bendeki mor salkımlı baharlardan kalan özleyişleri
seni pasaport kahvesinde unutuyorum
elde var hüznü okuyor udi
çığlık çığığa gecelerden laterna çalıyor bir çocuk
seni grek şarkılarıyla unutuyorum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1010953/seni-grek-sarkilariyla-unutuyorum.html>

IRMAĞIN KIYISINDA

göllerde balıkçıl kuşlar
göç zamanında çocukluğum
geçtin az önce patikadan beyaz bisikletinle
bahar yağmurları ıslattı
kırmızı mintanını
inceden inceye
bir ırmağın kıyısında unuttum seni çocukluğum

düş ülkesindeyik bir zaman
cerenler geçirdi yüce dağlardan
kuşlar özgür
antik taşların gizeminde suskunluk
yük katarları boydan boya
şimdi hayatın neresindeyiz
bana ait değil adak taşlarım
bir ırmağın kıyısında unuttum seni çocukluğum

yaktım muhkem köprüleri
asırlar sürdü bu sürgün
göçmen kuşun uğrak yeri kalbim
çiçeklendi pembeden kiraz ağacı
takılı dalına kırmızı mintanım
bisikletim patikalarda kayıp
sakura mevsimlerinde
içimde bitmeyen hüzün karnavalı
geç bir ortaçağ artık
okuduğumuz bütün masallar
bir ırmağın kıyısında unuttum seni çocukluğum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1011459/irmagin-kiyisinda.html>

Tenha Göçmen

kanat seslerine büründüm
yolunu yitiren bir yolcuyum aynalarda
ağır kuşatma altında lavanta kokulu aşklarım
penceremden telli duvaklı gidiyor hep kuşlarım
tenha göçmen solgun bir gülü özlemekten yorgun
içimde çırpınan kuşları adressiz höyüklere gömdüm

boşlukta kımıldıyor kanat sesleri
güz ve yaprak
yankı ve ses
kanat sesleriyle çoğalmakta
hazan paltosunu giysin ve gitsin bu aşk
hep sükun
tenha dudakların
güz mevsiminin tütsü ayrılıklarında
içimde çırpınan kuşları adressiz höyüklere gömdüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1011767/tenha-gocmen.html>

UNUTUŞ

uyaniyorum mor salkımlı sabahlara
çiy tanesi o güzelim toprağın üstü
derin uykulara dalmak istiyorum
özgürlüğü çağırıyor artık sesin
mor salkım hüznünde
intihar çiçeği gibi ekleniyorsun kimsesiz sesime

yapraklanmadan çiçekleniyoruz sürgünlerde
yol kıvrımlarında uzun bir yalnızlık oluyoruz
susuyoruz yeni sürgünler vereceğiz belki de
bir anne memesi gibi çoğul
çiçeklerin durgun yalnızlığı
bekleyeceğim seni mevsimin mor çığırlı dokunaklı şarkılarında

sarnıçlardan iniyor kova derine
gıcırıyor yaşam bir çıkırık gibi
sen ömrümün mor salkım çiçeği
ne zaman soldun yabancı iklimlerde
saçaklarda kimsesiz serçeler gibiyim
alışık değilim kendimi dışa vurmaya
mavi mor pembe soluk yalnızlığım

yenilmiş değilim evrene
gövdemde mor intiharlı korlar
sen kanıyorsun taraçalarda
mor akşamlar geçiyor penceremizden
bir nehir kayboluyor
sonra sen
yaşamın fısıltılarından

seni mor salkımlı akşamlarda unutuyorum
derin yaralarla nereye böyle yabancı
uzak bana mor salkımlı seviler
indiğim bütün trenler taşra yalnızlığı taşıyor
mor salkımlı sokaklar ıssız

sürgünler veriyorsun mor salkım intihar gülüşlerinde
bundan sonra yaşamın hangi çitine tutunacağım
çiçeklendik durduk yapraklanmadan yol ayrımlarında
seni mor salkımlı bahçelerde unutuyorum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1014429/unutus.html>

haiku Şirler- son gz

eylül kanatlı
kırlandıçlar mavilik
hoşçakal son gz

kanar kanat
gidemem uğurumdan
eylül sürgün

gz sessiz
keman sesinde veda
rk son gz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1014547/haiku-siirler-son-guz.html>

haiku Şiirler-aşk uzak boşluk

deniz mavilik
sevda uykusuz gece
yürek kor ateş

öyküler yarım
yiten ebruli bulut
kuşun kanadı umut

uçurtmam solgun
yağmurdan kaçan kuş
aşk uzak boşluk

gelincik yasta
ırmaklarda sevi kor
harlı hep çalı kuşu[alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1015082/haiku-siirler-ask-uzak-bosluk.html>

Haiku-İç Kanayış

al kayıkçılar
gitmeyin uzaklara
deniz içimde

beyaz karanfil
sesleniyor ırmaktan
çiçeklendi aşk

git der yollar yar
mevsim kırılır
güz gülü gibi

sen buzul yamaç
ben bozkırda elma çiçeği
bitiyor son yaz

flüt solosu
sunaklarda adayış
ah iç kanayış

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1015661/haiku-ic-kanayis.html>

haiku- efsun

sümbüli sevda
mevsimler kırılıgandır
sevi esrik düş

sarı papatya
söyle seviyor musun beni
falda ne eksik

unuttum efsun
unuttum seni güzün
kanat kor yanar

fırtına bitti
yanık mektup
gönderilmedin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1016299/haiku-efsun.html>

Baharın Çağrısı

renk renk
çiçek çiçek
desen desen
bezenmişsin kara gömülerden içime
baharın çağrısıdır bu sevdaya

kalabalık şehirlerden aldın payını
ahşabın sıcaklığını özledin
nehirlerin durgun saatlerini
dallar erken yeşerdi içinde
aynalarda metal yansımaları hüznün
giderek kusursuzlaştık caddelerde
şehir kara gömüdür sevdaya
derin sofistike
bir o kadar yalnızsın

kızıl kısraklar geçecek nehirlerimizden
ipeksi bir dokunuş değecek tenime
dingin ve mistik baharlarda söyleyeceğim
senden kalan hüzünkar şarkıyı
yalın şık sofistike kederim
geçiyorsun yine
akşam üstlerinde sardunyalı pencereden
bekliyorum seni yine aşkın zarif durağında
buselik makamında

ah gönül ne zaman dokunsam kırılıyorsun
dar alanlarda köşe kapmaca oynamanın vakti değil
çırılçıplak ahlarım
aşkın akasya dalarından esrik sevilere kırılğan bir çağrıdır bu

ben kara gömülerden
sana akasya dalları uzatıyorum
sen baharın çağrısını duymuyorsun
ah ahlarım
ahlarım çırılçıplak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1017940/baharin-cagrisi.html>

güllerim hoyrat pir sultanlar lal

bekleşir çiçekler
dağlarda nazlı nazlı tüten kekik kokusu
uysal bir serüven zemheri cemresinde
filizlenir dal
kurt kuş toprak uykuda
kurşun izi derin yaramın
yüzünde yılların esrikliğinden kalma onurlu bir hüzün
namlusuna güvercin kanadı takmayacak adam
üşüyeceksin kavgalarda
ah çocuğum
nasıl anlatmalı şimdi sana
sülfür kokusundan yükselen isyan şiir ve gözyaşıyla uzaklaşan şehrin öfkesini

apoletlerin gölgesinde güvercinin kanayışı
çocukların gözlerinde isyan
yıkılmış değilsin giz duvarlarında
soframızın ortasında
zeytin ve ekmek
bir de umudun türküsü
yoksulluğun derin uykularını uyumadın sen
nereden bileceksin bileklerimi karlı doruklar için zincirlediğimi
bilme sen bunu ilk yaz çiçeği
serçeler bir aşkın dudağında kanayabilir ancak

sürüyor kavgam kav ateşleriyle
gözleri mavi çocukların umudunda
kızıl mayısların yorgun kısırağları
yollarda hoyrat bir hayat
tutuşur yangınlar kederli hırçın hayatın kıvılcımlarında
tutsak odalarda soğuk kuşlar
tohumlar ektiğimiz zindanda pir sultan lal
yeşerecek umudum türkülerle
güzelleşecek kavgamız
şiirle türküyle
pir sultan direnişlerinde
bir anne umuda bebeğini emzirirken
seni soluk mavilerle terkeceğim

güllerim hoyrat dillerim lal
gül kanadı
ozan gül kanadı
söylenmiyor kırık türküler artık sazımda
güllerim hoyrat pir sultanlar lal
ölümcül bir kimlik hoyrat günlerden
cemrelerden yağmur düşlü çocuklara arta kalan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1018093/gullerim-hoyrat-pir-sultanlar-lal.html>

ŞAPKAMDAKİ İMGELER

kuyuların dibine haykırdım adını
kırılğan şarkılar dilin edası
kayıptı hansel ile gratelin hülyası
kırlıgandı düşlerle örülü masalların a çocuk
keder alıp başını gidiyordu söylediğin türkülerle
nereye sürgünüz böyle
ölüm çemberlerinden geçiyoruz durmadan

dilimizde eski şarkıların gitar solosu
ömrü törpüledik kıyamet misali
bir uzak kalıştır sevda bahar çiçeklerinden
bana kahve fincanlarında çıkmayacak seviler gerek
ölümsüz bir ruh cem karaca şarkılarından
sana eski bir fotoğraf karesi
ucu yanık mektup
hüzünkar şarkı
akşamın yalgın kederlerinde söylenen

kırağı yemiş bahar dalı gibi
kör kuyulardan haykırdım ismini
hüzün yılgınısın yine hummalı gecelerde
solmaya başladı inceden yemiş veren filizlerin
frapan bir keder akşamüstü meyhanelerinin ağır saatlerinde
çığlık atan kuşların hani ah dev hayat
onlar da döndüler kül rengi akşamın kederinden

son göçmensin sen
yitirdin hoyrat şölenlerini
hüzne yetim kalışımız neden
konuştuğum dili kimseler bilmiyor
hayatın gailisi eş zamanlı intihar
saplantılı palyaçoyum mutluluğa yol alan
sus diyor rüyalar kara düşlü gecelerden
ağız dolusu gülüşlerde akşamın nihavent şarkısı
titrek yabancı yargısız

şapkana şiir dolu imgeler koy
maskelerini çıkar hayatın karşısında
tuhaf sağanak bir kederle yol al
ülkesine ve çocukluğuna küs gitti bütün şairler
git uzaklaş bu yalgın kederden

uzak bozkırda yalnız bir ağacın altına otur
seyret bendeki kederi
seyret karıncaların inceden yol alışlarını
turna kuşlarına öğret ağır aksak yarım kalan şarkımızı
yer çekiminden ne çok öğreneceği şey var şiir kuşlarınının
düştük derin bir kedere
çıkamıyoruz kaostan

taşlar ne zaman çiçek açacak yar
akşamın kızılığında saçlarında uçuşan rüzgar
dehlizlerden sana geliyorum yar
resimdeki gözyaşlarıyla

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1018235/sapkamdaki-imgeler.html>

EMİRGAN BAHÇELERİNDE KEMAN VE LALELER

gidemem ayak uçlarıyla
emirgan lalelerinden
ayınler yortusudur
sonbaharın ılıt göğü
susturur bir akşam üstü
sevdanın ağır şaraplarını içmiş şehrin keman çalan yabancısını
vedalar üzerine kanatlar giyinmiş bir sevi bu

deli rüzgarlara yelkenler açtık
emirgan laleleri kırılğan
gönlümün köşklerinde
kaç lale soldu ah kemancı
haberim var mı boğaziçinde yalnız çalan keman
göçebeyim nicedir
yağmur kokusunda yalnız alaturka bir kedere

korkularımı sordun
ben de nisan yağmurları
çiy düşmüş yaprağıma
billur sesler içinden
okşar durur boğaziçi
keman ezgisi ayışığı kadınlarını

nereye gitsem taşırım
lal bahçelerin hiçliğini
kayıp bir rıhtımdan laleler at sevgilim yiten bu aşka
bahçeler ah bahçeler
sizi ben lal şaraplar içip eylül sarısı hazanlara boyamıştım

bahçeler desinler ki
şiiirin yankısında
boğaziçinde keman ezgileriyle
güz hüzünlü kadın ve istanbul mavisi adam
lalezarin okşanmamış saçlarında kavuştular

ve sevi
içimde yol alan yalılar boyu ince uzun bir yalnızlık
bekliyor seni hicranlı bir kadın
keman ezgileriyle emirgan iskelesinde
bana siyah laleler getir sevgili
gecenin esrarlı kucağından
okşar durur boğaziçinde lal bir yalnızlık
keman ezgileriyle ay ışığı kadınlarını

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1019091/emirgan-bahcelerinde-keman-ve-laleler.html>

İçimde Bir Dada Yalnızlığı

yol karanlık
yediveren kanamalı
geçemiyoruz umudun kuşlu penceresinden
kokulu gülücükler bırakma yastığıma yar
içimde bir dada yalnızlığı

kırlangıç boşaltmış yuvasını
seni öptüğüm bütün duraklar kırık mavi
bağışla beni
dudaklarının ıssız kıyılarında değilim artık
içimde bir dada yalnızlığı

yollar uzun kavuşmalar uzak
ne varsa senden kalan hezeyan
yusufçuklar terk ediyor dağların eteğini
değişen bir şey yok kara gözlerinde
yanıp duruyor titrek bir alev şarkıların nakaratlarında
içimde bir dada yalnızlığı

bütün aşklara çelenkler göndermişsin
bir türkü mırıldan şimdi
ağır şaraplarından iç yaşamın
ben balo elbiselerini çoktan çıkardım üzerimden
sığınak aşkların sağanak yağmurlarına tutulmayı unuttum
içimde bir dada yalnızlığı

küllendim biraz
kaldırdım mektupları
solo gitarların ezgisiyle çekmecelere
beyaz şaraplarla yıkadım yarım aşklardan dönen bedenini
tümceler eksik
sözler kuşların kırık kanadı
buluğa erdi bendeki bütün aşklar
ellerinde türkü türkü bırakıp dönüyorum güzel ülkemi
iç sürgünümdür şiir bir akşamüstü
gülüşünün intihar çiçeği olduğu akşamlarda daha çok şiirler yazacağım belli ki
yanıtsız ırmaklardan uçup giden kırlangıç mavisini gülüşüne
içimde bir dada yalnızlığı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1019691/icimde-bir-dada-yalnizligi.html>

YÜZÜN GÜZÜMDE KAYBOLAN YABANCI ŞEHİR

yüzün güzümde kaybolan yabancı şehir
olağanüstü bir nehir akıyor şimdi yarım heveslerimde
tuhaf işte
kaskatı derin çizgiler aramızda
öyküler yarım
şehir antik zamandan kalan tufan
kadın semavi çılgılık
eski ahitlerde

duyuluyor gül ağrısı zamanın çılgılığı mitologyalardan
satirik dilli şiirlerimden arta kalan oryantal bir hüznün
aykırıyız mevsime
aykırıyız mutlu sevilere kızıl karanfil akşamları

yüzün güzümde kaybolan yabancı şehir
ne zaman güzelleşecek nehirler
ne zaman çıkıp geleceksin anne sıcaklığı bir tebessümden
betimleme artık bu yarım kalmışlığı
ürpertiyor nicedir kırık namelerle çalınan türküler
kendine dönüşü olmayan derin akan nehirler

cellatımdır hüznün
kimliksiz gecelerde
katran karası güz yalnızlığı
yitirmiş eski bahçeler rengini
sarı güller bize ait değil
beyaz bisikletim patikada devrik
ırmağın gölgesi
cellatın yüzünde öksüz bakış
giden kim
yankısız yolcu
giden kim göç mevsimlerinden

bir turna sürüsü yaşama sevincimde
kırlangıçlar mat mavi
çökmüş kente karbonla içdiş edilmiş yaşamların burkusu
bütün kapılar üstüme kapalı
anahtarını hangi nehre attın kalbinin ey yabancı
yüzün güzümde kaybolan yabancı şehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1020142/yuzun-guzumde-kaybolan-yabanci-sehir.html>

EFTELYA

lacivert deniz yakardı deniz kızına
uzun saçlarınızdan kıyılarima
ince kederler bırakmayınız

göl goncaları
zindanın avlusunda
deniz kızı eftelya
sandal sefasında
seslendi tanrıya
ne zaman sonuncu çiçek olacağım
yarın kucağında

bin yıllık keder
mehtabı seyre daldı
nihavent bir şarkıydı istanbul kıyıları
yakamozların ışıltısında
ulu dorukları yoktur sevdamin eftelya

galata meyhanelerinde
ağır şaraplar içmişiz
sazendeler eşliğinde
gizli çiçekler sevmişiz
kime ne
grek şarkılarında
unuttum seni eftelya

levanten aşk bu
bir rüya yarım kalan
kanadın durdun perada
içimin hiç dinmeyen
nihavent şarkılarında
unuttum adını gül goncalarında
yedikule zindanı gibi yalnızlık
senden kalan eftelya
galata meyhanelerinde
ağır şaraplar içmişiz
kime ne

Bu saatten sonra sofraya bir şarkıcı çağırması daha uygundur.Ben deniz kızı eftelya değilim bir şairim.Nazım Hikmet

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1020469/eftelya.html>

ESRİDİ GÜN

esridi gün ıhlamur kokularıyla
unutuldu sararmış fotoğraflar çekmecelerde
yalnızlığın sessiz tınısı yokluyor kirpiklerimi
çıplak ayaklarını uzatıyor sevgili
ne zaman yoklamıştım dudaklarındaki tufan bulutunu
sevdaya da hükmüm geçmez
göçebe sesim
sus
unut
ılgın ırmaklarda çırpınan kanadı
gül dalında tomurcuk kanadı

esridi gün
tutsak kelebeğin kanatlarında
üstümüzden mavi kuşlar geçiyor
unutuluyor yasalar
serçelerin birbirine sokuluşu aylaklığımızdan

esridi gün
küçük kızın yitik masallarında
acıların arttığı zaman geceleyin
oysa yabancı bir yazgıdan alinyazısını silmek için
ne çok masallar anlatmıştık şehrin yasalarına
uydurdum ben bu yazgıyı
sen duymadın
kaldırımlar
yağmur buğuları siz duymadınız

esridi gün
gül ağacının altında
çiy düşmüş olmalı kirpiğine
kavuşmalar üzerine
şatosunda uyuyakaldı masal çocuk
yastığının ucunda yarına dair umutlar

esridi gün
sığmadı kadın şehirlere
uzun yolculuklar çekiyor biliyorum tenin
sığmadın göçebe yolculuklara

esridi gün göçebe güvercinin kanat çırpışında
ey kalbim seni sınır dışı etmek istiyorum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1020820/esridi-gun.html>

GÖÇ MEVSİMİ

ah baştankara
uçup gittin fundalıklardan
sessiz sedasız
ihtilalcı bir yalnızlık bu
içimde göç mevsimlerinin kırık mavi boşluğu

küçük kumrularlık aynı dalda
hünerim incitmeden sevmekti seni
bahar toprağı gibi taze kokun kadim kentlerde
elime alıp fırçamı
çizerdim gökyüzüne resmini
serin rüzgarlar kaldı senden
gökyüzünde kara matem kuşlarının dansı

cunda sahilinde
taş kahvede içtiğimiz çaylarda yapayalnız bir buğu
turkuaz sularda güz yalnızlığı
pranga vurdum yosun gözlerine
kediye süt verip çıktım yapayalnız evden
hangi kara trenlerle gideyim göğün kuşlarına
gök ile yer arasında öp derinden kadim tufanımı
her veda eylül sonlarının tenhalığı

her veda soluk verir
inannanın ölümler diyarına
sıyr yabancı yüzünü ölümcül günahlardan
içimde naramsine mersiyeler yakıyor bir sümer rahibi
içimde göç mevsimlerinin kırık mavi boşluğu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1020994/goc-mevsimi.html>

YEŞİLİRMAK BOYLARINDA AYKIRI SEVDALAR

YEŞİLİRMAK BOYLARINDA AYKIRI SEVDALAR

harşena dağının hırçın eteklerinde kor alevlerle sevdim seni
şadırvanlarda ürkek güvercin tedirginliği
gün ağarıyor yeşilirmak boylarından
çeyizim eski bir sandukta
unuttum ben seni yar unuttum mukarnas taç kapılarda
çığığ çığığğa bir yangın kubbeli revaklarda

kadı kızı mihri değilim
ben sen de ferhatın dağları deldiği şirin değil
yeşilirmak boylarında sonsuz söylenlerle akan bir şiir olmayı istedim
adını muvakkithaneler önünde unuttum
yalıboyu evlerine karşı aykırı gazeller okudum
harmani bakışlı sevdalardan süzülüyor ışıklar
eski şaraplar gibi takdis ediliyor rakkaslar
hayatın türküsü yükseliyor aynalı mağaralardan

haber var mı senden
haber var mı kestane renkli saçlarından
çağırır kimsesiz sesim seni borabay gölünün zümrüt sularından
fırtınanın dağıttığı harşenadan gazeller okuyor
yitip gidenlere mihri

uyanıyorum asırlar süren uykudan
akşam bahçelerinde hüznle koklanan gül oluyorum
lavanta kokulu sabahlardan
sülüs harfli kitabelerin yazgılarından
baranlar içinde
yeşilirmak boylarından sana koşuyorum

gel gül yüzlü mihri
redifli gazeller okuyalım akşamın sükun saatlerinde
yeşilirmak boylarından derin sulara
inelim kadim zamandan
gül bahar hatun ile amasya sancağına
kafesler arkasında yazılan şiirimsin sen benim ey şehri hareşna

kurulsun yeşilirmak boylarında şiir divanı
zümrüt yeşilli hatunlar cumbalı evlerinde durulsun
harşena gibi siniyor göğsüme hasretin
ferhat kanallar açma da
gonca güller harda
pir ilyas gibi gönül darda
mihri şiirleriyle iyileştir beni yar elmalıklarda

bimarhanede tabipsin
derinden işledin ayrılığı yarama
gidemem artık yeşilirmak boylarından
bedestenden zümrüt yeşili şallar al bana yar
hezaranlar konağında buluşalım akşam faslında
çiçek çiçek süslü sağır pencerelerden bir ses ver yar

bir gün aklına gelir anarsan beni
bayezid külliyesinde şadırvanda su sesindeyim
güvercinlerin kırmızı ayaklarında yarım kalan sevdayım
şiir divanında yeşilirmak boylarından mihri gibi an beni
ankalara özendik biz ey şehri hareşna
kirpiğimden yeşil ırmaklar geçiyor
unutuşlar sarıyor kahverengi iklimin cumbalı evlerini

ilkyazın ilk düşünde
yeşilirmak boylarında
ince bir dal gibi duruyorsun
çarpıyor yalnızlığımız gül hüznü zamana
sevgilim beni eski bir amasya kartpostalında
gül dalına yağın şebnemler gibi an

şimdi şiir ve musiki zamanı
ben sen de gülbahar hatun olmayı istemedim
kadı kızı mihrî bile değildim
ben sen de fırtınanın savurduğu kelebektim
yeşilirmak boylarında
gül dalında har ile savrulan

ey gül yüzlü mihrî
içtiğim şarap ölümcül
giyindiğim kanat kırılğan
ferhat kanallar açıyor
şiir gonca gülün harıyla yanma da

ey kalbim
seni kalker kayalara oyulmuş
bir pontus mezarına gömüyorum
hoşçakal şehri hareşna

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1022078/yesilirmak-boylarında-aykiri-sevdalar.html>

OĞUZ BOYUNUN AKINCI KAHRAMANI

yankılanır çağlar ötesinden sesin
kanat sesleriyle uyanır dağlar
uyaniştir bilinçtir özgürlüğün nidası
anadolu çığlık çığlık
kara kalpakte görünür yazgısı
kendine özgü dehası
sen oğuz boyunun akıncı kahramanısın
sen benim altın başak saçlarım
sen benim parıltılarımsın
ey büyük akıncı

yer ettin çocuk kalbimde
ulaşılıyor gök tuğuna sevgin
okuldaydım
sıralardaydım
resmini gördüm
her sabah gün aydınlığında
dilimde ilke onuncu yıl marşın
el ele tutuştuk biz dünya çocukları
kalbimizde yücelttik ilkelerini
seni ben yüreğimle seviyorum gazi paşa
aklımla
hür düşünceyle seviyorum

ve ağırlı bir hüzün her on kasımlarda
güz yangını gidişinle susuyor rumeli türküleri
dört mevsim tablosu duvarda
gidelim gidelim heybetli karlı dağlara
ormanlara
bir ev, ocaklı bir oda diyorsun
gitme
kül rengi kuş kanatlarının çığığı içimde
dilimde sızılı rumeli türküsü
yaralı güz rüzgarları
masmavi bakışlarında
kar beyaz uyku her ölüm

sen ankasın
sen küllerinden yeniden doğan genç cumhuriyetin eşsiz lideri
seni ben ileri görüşlülüğünle
ışıltnla
aklın aydınlığında seviyorum
hak adalet kardeşlik nidalarıyla devrilirken tahtlar saraylar
sen oğuz boyunun akıncı kahramanı
seni ben
barışla
zeybek türküleriyle
seviyorum
kazanılmış zaferdir seni sevmek

seninle geleceği kucaklayan umuttur yüreğim
öğretmenim
öğrettim çocuklarıma
kara tahta başında
fikirlerini
ilericiliğini
ey büyük Türkiyenin kurucusu
sen dumlupınarsın sakaryasın

ölümsüzdür ilkelerin
ışıl ışıl parlayan çocuklarımızın gözlerinde

paslı bir bıçak her savaş
kan ve barut kokusu kesif
çocuklar ah çocuklar
bakın gururla cesaretle
barışa kuruyor zembereğini dünyanın Mustafa Kemal
var mı bir eşi daha
ben çocuk yüreğimle sevdim seni
turkuaz göklerde salınıyordu al bayraklar
ve şiirimin ilk hecesiydi adın

sen oğuz boyunun akıncı kahramanı
uyaniştı sabahları ağaran günün aydınlığı
güneş doğuyor samsundan
pervazlarda ölmeyi seçiyor yunan

seni ben zarif şiirler içinde
kırılgan kristaller gibi sevdim
çocuklar bugün çocuk bayramı
paslı silahları
barut kokusunu çıkarın oyunlarınızdan
RUMUZ:AKINCI

MERSİN BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ
ATATÜRK KONULU ŞİİR YARIŞMASI
MANSİYON ÖDÜLÜ 2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1022833/oguz-boyunun-akinci-kahramani.html>

ADALYA

hadrian kapısından girdim şehrine
zakkum ve yabancı gül kokuları akdenizin sıcak koynunda
pataradan kutsal çiçekler getirdim sana
tanrılardan ateşler çaldım
kale içinde antik yazıtlardan bildim gidişini
kayıptı izin akropolislerde
kaleiçinde dar sokaklardan geçtim
içtim sevdanın ağulu şarabını tanrılar adına
eski limanlarda yitik bir sevdasın sen adalya

lirimde esin perileri
orfeus oluyorum ilkyazın ilk çiçeklerinde
yivli avlulardan sana koşuyorum
kitharasını çalıyor apollon yiten her sevi için
aspendos gibi akustik yalnızlığım çağırıyor gidenleri
nar çiçekleri açıyor sevdanın yalaz koynunda adalya

attım çoktan düdenden kül olmuş sevdaları
portakal kokulu gecelerinden çıkardım saklı çocukluğumu
çitlembik çiçeğinden gurbet çocuklarına ekmekler yapıyor anneciğin
kök boyalı kilimler dokuyor yörüklerin
çanlı develer peşinde hala ah akdeniz masallı çocuk
karlı şerbetler içerim ben seninle adalya

ince kum plajlarında yar ile güneşler içtik
nal sesleriyle geçtik teke sancağını
limon çiçekleriyle sevdalandık
türkü türkü iklimine
kesik minarede ansızın açıyor
ayrılığın zakkum çiçekleri
mavi yolculuklar düşlüyor içimin güz saçlı kadını
olimpos doruklarından atıyorum akrapollere yazılan adını
geçip gitmişiz meğer
şeker kamışı tadında bir çocukluktan
akdenizin mavi sonsuzluklarından
sabah yeline erken mi tutuldun adalya
hevengi nar yüklü sevdalar içinde
kaniyorum sensiz adalya

limon çiçekleri kokuyor bu hasret
yırtık yelkenlerle yeniden sevmeyi deniyoruz
kumsallarını okşuyor ümmi sinanın gül ilahisi
falezlerden atıyorum zakkum dudaklarına kondurduğum busemi
hoyrat şenliklerde yörük göçü oluyorum
aşıyorum geceden saçlarını tarayan gurbeti

başı börklü bir zeybeğim nicedir ikliminde
abdal musa şenliği oluyorsun tuttuğum her dilekte
limanlar gibi bekliyorum seni
yivli minareler ortasında adalya
limon çiçekleri açmış yalnızlığımızda adalya

Bu şiir Kepez Belediyesi Ahmet Hamdi Tanpınar Şiir Yarışması kitabında yer almıştır.2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1023777/adalya.html>

KANLI KÜNYE

savaş bitince dönecektin
silahın yıldız dolsun isterdim
kardelen çiçekleri gibi düştün alaca karanlıklara
umut ve barış hala dans eden güvercin
vurdular
karanlık ve dilsiz vurdular
bir bekleyeni var mıydı geceden
sormadılar

savaş bitince dönecektin
miğferinde gül kokusu
denizler uzak
sonsuz kadar
gözlerinde cevapsız sorular
suskun birikmiş gözyaşın
kanlı topraklarda cırılçıplak umutlar
selvi ağaçları söyleyin babam ne zaman dönecek
kapanan gözlerinde aydınlanır mı bir daha karanlık ülkem

savaş bitince dönecektin
gölgeler uğultulu ağaçlar fırtınalar içinden
ölümsüzlük saçtın ülkemin toprağına
okşanmadı aybalanın yanağı
ıhlamur kokulu yollarda yürüdüğün gelincik artık hüzün
iyilik severdi ellerin bir zaman azatlık kuşlar ikliminde
bırak mermileri
güllerle birlikte gömelim toprağına

mektubun gelir ala şafaklı sabahlardan
bavulun gelir uzak yollardan
kanlı künyen gelir söz oyunlarıyla al şafaklardan
gelmez tutsak aynalarda asılı kalan gülüşün
dağların başı duman duman
kapıyı ne zaman çalacak babam diye soruyor aybalan
al bayraklar dalgalanıyor göklerde mağrur mağrur
hani savaş bitince dönecektin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1024301/kanli-kunye.html>

YEĞNİ MEKTUP VE GÜL

ah sevgilim ne kaldı geriye
toz ve kül
savruldu gül
hançerdir sevi
geceden yaklaşan
mühürlenmemiş dudağın zincirinde
yenilenmedi zindan
kırık dökük anılar
akıp giden ırmaklarda
küller içinde harlı bir hazandır gül

ah sevgilim ne kaldı geriye
çıplak suyun maviliğinde
yazgısını değiştirmede bu gemi
kan revan gül
zindanım güvercin sesleriyle dolu
görmemini yitirdi yüzyıllık uykularımda
elinde kırık dökük anılardan kalan yeğni bir gül

ah sevgilim ne kaldı geriye
duvarlar kara yas
avlularda güvercin sesi
yabanıl kederler haykırıyorum
kafesinde yalımlı kuşlar umarsız
çiçeğe kesmiş erkenden bahar
samanyolundaki en parlak yıldız kayıp
çık gel adanmış çöllerin seraplarından
sessizliğin öteki kıyılarından yar

deniz kül rengi
güz tutuklu kırlangıcın kanadında
esrik bir şarkı boşlukta
anıların yenilgisi bu
çiğlerle ört gül hüznü zamanı
elimde kırık dökük anılardan kalan yeğni bir mektup

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1025061/yegni-mektup-ve-gul.html>

KUĞUDUR YARALANAN

kuğudur yaralanan
yollayın mektuplarımı

dev aynalarında gezinen aşk
menekşelere su vermedin diye
gitarımın nağmelerinde tamamlamadım seni

uzak seviler başucumda
gül rengi dudığında yarım öyküler
kutsal yakarılarda yaralıdır kuğu
sığındığımız söz çırılçıplak sularda

kuğudur yaralanan
alaca karanlık pencereden
toz ve küldür kalan
kanatlarında uzaklaşan vedalar
göllerde kara sevidir yaralanan

sularda gizdeş hüznün
kara kuşların sesinde gitmenin türküsü
ben gelemem hardan dudaklarına
dört yanım zindan zincir
yollayın mektuplarımı

kuğudur yaralanan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1026093/kugudur-yaralanan.html>

HIÇLIĞIN SESİ

hiçliğin içinde bir sancı
benliğini kemirir durur yorgun deniz
kül rengi hiyeroglifler kalır bozgun tarihten

ağaçlar çiçekte
dağlarda mühürlenmiş yankı
sırtında bebesini taşıyan kadın ağıt ağıt
uzun uzun oku geceleyin
gönderdiğim mektuplarımı
aç sırtını güneşe
hürriyet var belki şehrin kanatlarında
tepeden tırnağa
umutla yollara düşenler için

hiçliğin içinde kutsal ülke neresi
ağıt sesleriyle sessiz bir eylül gecesi
neyi arıyorsun kurşun gibi ağır yaşamlarda
tütün kolonyam bitti
hasretlik türkülerime dokunulmaz
kırlangıç yağmurda umarsız
çiçekli kıyılarda gemicilerin türküsü
bir ömür akıyor enginlerden
avlularda kestane çiçekleri
samanyolunda ölümlü herakles

hiçliğin içinde
hoyrat güller deren yabancı
sana sarmaş dolaş
çırılçıplak baharlar getiriyorum
sunaklarda yıka gözyaşını
ara sokaklarda dolaşan kediler gibi
kirli geçmişim
söyle yabancı
hiçliğin içinde
hangi kuş seyirtti
sözün duvarlarından
nicedir suskun gök adamız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1027024/hicligin-sesi.html>

SANA KIZIL ŞAFAKLARIN GÜNEŞİNİ GETİREMEDİM-Emeğin Şairi Sennur Sezer Anısına...

SANA KIZIL ŞAFAKLARIN GÜNEŞİNİ GETİREMEDİM-Emeğin Şairi Sennur Sezer Anısına...

I.
emek ve onurdur mücadelen
yoksul sokaklarda direniş
tulumun eski
akşamlarda hayalin kül rengi
sıcak bir ekmekle dönüyorsun evine
düşler ışıldıyor çocukların gözlerinde
işçisin nasırlı ellerinde vefasız demler

emeği işledin nakış nakış makinelerin uğultusunda
hava ağır kurşuni
söz mayıs kısraklarının hüznü kızıl renge çalan
hınca hınç sokaklarda karanfillerin geçişi
bir torna tezgahının başındasın
kan ter içinde bütün seviler
kimine göre sefil bir cümbüş
kimine göre acını derin haykırışı
işçisin çırpırır yüreğin harcını çekerken bir ülkenin

II.
grev var bugün denizlerin kanat çırpan kuşlarının kor kanatlarında
karanlık fırtınaların çağırdığı parlak güneşlerde
sömürsüz düzen ilk bildiğin
alın terinden ürkmüş oysa dünya
uçan kuş gökte mağrur
pamuk tarlasında güneşe dönüyor yüzünü işçi kadınlar
makinelerin uğultulu sesine inat
gel seninle yeniden diriltelim
fosfor maviliğinde denizleri
işçisin kara dumanlı fabrikalarda
topraksızın ırgatsın ağanın pamuk tarlasında
karanlık dehlizlerde umudun ışığını arıyorsun kara ocaklarda
bir grizu daha patladı karadondan somadan
ürktü bütün tanrılar
işçisin karanlık dehlizlerin umuda yürüyen yollarında
korbonmonoksit kokusuna aykırı düşün

III.
boyacı çocuk elinde paletin fırçan olacaktı
kuşlar ülkesini boyayacaktın mavi bir özgürlüğe
yeldeğirmenlerine karşı söyleyecektin türkünü
zemheri cemresinde yollara düşen çocuk
hiç oyunun olması senin
masalların yarım sonbahar göğünde sessiz
dünya zifiri karanlıkmiş meğer işçi çocuk
oysa sen maviye boyamak istemiştin
emek alınteri solgun kızılık
işçisin ağırdır gülüşünün ardındaki direniş

IV.
gemiler boyuyorsun tersanede
yağmur kül renginde yağıyor eski limana
düşüyor düşlerin boşluğa
kanayan sözcükler yorgun çırılçıplak
işçisin hiçlikten önce ne vardı bu ülkede

V.
bağışla beni fabrika kızı işçi çocuk
kanat sesleriyle yükseliyor ölümün çığılığı tersanelerde
gidiyorsun beyaz bir zambak gibi

gemiler de gidiyor bu kara seviden
emeğin türküsünü söyleyerek
ölümün anakucağına
işçisin emekçisin
kutsal alınterisin
bağışla beni kayıp masallardan gülümseyen işçi çocuk
sana kızıl şafakların güneşini getiremedim
Ömriye KARATAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1027440/sana-kizil-safaklarin-gunesini-getiremedim-emeğin-sairi-sennur-sezer-a.h>

Gül Rengi Veda

gözlerin bakir bir koy
sesin dağları çağırıyor inceden
gitmem lazım sevgili yarım
gül rengi dudacağının kimsesizliğinden

kalbim antik bir kaya mezarı
senden önce
senden sonra
kaç sevi gömdüm
suskun uykularla
kalbim mecburi iskan değil

tenin insan ayağı değmemiş kayalık
kah meyve bahçesi
kirazlı
kah buzul gölü
mavi
uçarı
dokunmadan geçmişsem
issiz ayaz dudaklarından
sesin çağırıyor olmalı
gitmem lazım
sevgili yarım
gül rengi dudacağının kimsesizliğinden

ah nar çiçeği
kanadın durdun
varsak illerinden
gitmem lazım
denizler ülkesine

kalbim eski bir liman kalıntısı
ruhum özgürdür daima
gizemli yabancı
unutuşun belleği
yıldızlarla dolu bir gece yarısı
gitmem lazım sevgili yarım
gül rengi dudacağının kimsesizliğinden

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1027614/gul-rengi-veda.html>

Dağ Gözlüm-Şerife Özden Kalmış

dağ gözlüm
beyaz güvercinler uçur
midyat göğüne
öyle git

son ateş sönmüş olsun
esrik yağmurlarda
dirilsin ıslak serçeler al bayraklarda
hüzünkar ağıtlar yükseliyor yurdumda
örselenmişsin belli ki
dağlara bakıyor yine gözlerin

çoğaltacağız yaşamı
dik yamaçların meşe ağaçlarıyla
ılgaz acı yel gibi eserken
doğmamış bebeğin kundaksız
gördüm seni düşümde
sepetçioğlu zeybeği ile
yol verin yaslı dağlar yol verin
şerife bacı geliyor
soğuk sular içecek sarpundan doğmamış bebesiyle

dağ gözlüm
inceltir durur gözlerindeki hüznü midyat güvercinleri
yastığında kan revan vatan
kim rahat uyuyacak şimdi
işli ceketinde bin bir acılar
elek dağı elemez
bundan gayri hüznümüzü
dağ gözlüm

gücenmişsin belli ki erkenci kuşlara
sabah yeliyle erken uçup gittin semavata
ninni bebeğim ninni
infilak ediyoruz kara gecelerden ninni
yaralı midyat güvercinleri gibiyiz seninle
ninni bebeğim ninni
mertliğimiz gelir efe soyundan ninni
yaşansaydı kara matem duvaklarla kardeşçe özgürce
biz de yaşardık özgür kuşlar misali

çiğdemler boynu bükük açacak sarpun köyünde
her haziran seninle yeniden dirileceğiz ah bebeğim
ninniler yarım
ağıtlar ince yel gibi
kan içinde gül kurusu yemeni
ılgaz ılgaz bağı matemli ılgaz
yastığın kan revan
ninniler yarım

dağ gözlüm
vakit ayrılık vaktidir tepeden tırnağa
bir yığın eski çiçekler getirmişler mezarın başına
ince ve ağırlı dokunuyor sevdalın tabutuna
bebeğinin mendil oyası kan revan
hoşçakal görkemli anlı şanlı şerife bacı hoşçakal

Ömriye Karataş
(08.06.2016 Midyat....)
Midyat Şehidi Polis Memuru ŞERİFE ÖZDEN KALMIŞ'a ithaf edilmiştir.
Vatan Sağolsun...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1029986/dag-gozlum-serife-ozden-kalmis.html>

SELİMİYE AĞITI-Nefize ÖZSOY

'yediordu elif kağnisını, kara geceden geceden-Fazıl Hüsnü Dağlarca'

eski bir saçakta unutulmuş bir serçeydin
kaleminden mürekkep akacaktı
gömecektin silahını
uzun yağmurlardan sonra toprağa
selimiye selimiye
sevgiyi öğretecekti annem anadolunun adsız çocuklarına
yıka şadırvanlarında marşlarla kandan gözyaşlarımı

göçmen bir kuştı annem
saçlarını rüzgarlarda dağıtan
eylüller gibi uzak artık kavuşmalar
elifin ellerinden kim tutacak
ah dingin akan meriç kim tutacak
kurşun geçmez geceden
indi avlularına yaralı bir güvercin nefes nefes
sevgiyi öğretecekti annem elinde tebeşirle
kara tahta başının çocuklarına
selimiye selimiye
yıka şadırvanlarında marşlarla kandan gözyaşlarımı

öğretmendi
bozkıra ışık saçacaktı
yaslandı inadına dağlara
kutsallıklar adına
selimiye selimiye
kan değil mürekkeple yaz mahfillerine kandan gözyaşlarımı

elif bebe öksüz
geceden uzuyor kırcaliden selimiyeye göçmen türküsü
yağmurlar altında kavuşmalar uzak bir eylül
elif bebe öksüz elif bebe yarım
serçeler dilsiz güvercinler avlularda yaralı
selimiye selimiye
ilk kadın şehidin olarak yaz annemin adını kadim tarihe
kılıçla değil divitle yaz mürekkep damlatacak elin ölümle örselenmişliğini
bak elif gibi dimdik duruyor şehadetin anne selimiyenin ağıtlı avlularında

selimiye selimiye
güvercin kanadında
döner mi annem geriye
masallar yerine ölüm aklımda
elifim ben diktir başım
parça parça beden vermiş annem vatan uğruna
masallarım yarım

selimiye selimiye
tutsak bir güvercin sessizliğidir ölüm şimdi
nefes nefes ağıt ağıt anadolu
annemin elinde tebeşir olacaktı
sevmez alın elinden silahları
elifim ben başım dimdik
annem kutsanmış çiçektir ulu zirve dağlarda

selimiye selimiye
ölüm geldi dayandı kapıya
yenilmedik biz kandan korkuya
nefes nefes ağıt ağıt türkü türkü anadolu
yeni hayatlar aydınlıklar veriyor annem

cennetin mutlu uykularında uyuyan çocuklarına
masallarım yarım kaldı anne
ağıt ağıt selimiye
yankılanıyor adın dağlardan dağlara
suskun akıyor meriç

selimiye selimiye
güvercin kanadında
döner mi annem geriye

Ömriye KARATAŞ
08.06.2016 Midyat
Midyat Şehidi Polis Memuru Nefize ÖZSOY'a ithaf edilmiştir.
Vatan Sağolsun...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1030091/selimiye-agiti-nefize-ozsoy.html>

BOZ YELELİ KURT-GÖKHAN OSMAN KARADUMAN

gölüşün infilaktır geceden
gidişin zemheri cemresi
kırılğan çocuk her yer pus
sus kalbim sus

ah çocuk yol uçurum
ellerin delik deşik
kim tutuşturdu eline silahı
kuşlar çizecektin
güneşin şavkıyla parlayan kayın ormanlarına
boz yeyelerindesin artık
bozkırlarda ululanacak kurdun
düşlerindeki ülkede herkes ölüyor
insan neye gülüyorsa odur diyor hayat
yanılmadın sen hiç
ölüme güldün gülüşü özgür çocuk sen ölüme güldün
sen bozkırın alaca çocuğu
sen boz yeveli kurt
sen kar ayazında
koltuk altında gezdiriyordun gülüşünü
iki nehrin arasındaki ülkede bir daha kuşlar uçmayacak
ah bozkırın alev çocuğu gülümsedin sen ölüme

göğe sığmayan çığlıklar altında
geçip gittin ağıtlarla
bembeyaz bir gelin alayı ile
gülüşün kül kırlangıçların gidişi
gülüşünden yeni kuşlar doğacak
çocuklar meydanlarda afili sandıklarından çıkarıp fırçalarını
yeniden maviye umuda sevgiye boyayacak bozkırın kül rengi göğünü

ölüme gülerek gidenleri
sütliman yazıyor
ertesi gün gazeteleri
gülüşünü tütün diye basıyor yaresine yarin
gül soldu
diken eğildi
ezelsin artık serviler altında

gülüşü bozkırın göğüne sığmayan
gül yüzlü çocuk
gülüşün bir sevgi terapisi kuşlara
gülüşün zemheri cemresi yarının çocuklarına
boz yeveli kurt
ezelsin artık selviler altında

Ömriye KARATAŞ

22 Mart 2016

Nusaybin'de şehit olan Özel Harekat Polisi Gökhan Osman Karaduman'a ithaf edilmiştir.

Vatan Sağolsun...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1031566/boz-yeveli-kurt-gokhan-osman-karaduman.html>

REGUEM

ah prensim
bir büyücünün kuğu şekline soktuğu
masal perisiyim ay ışığında
göllerde coşkulu zaman
yaldızlı bir boşluk
ak zambakların yanağında
neden batık aşklarla dolu gemi
çavlanlardan akan suyun aksinde sevda bir ortaçağ masalı
koynunda hançerler
tan vakti kuşların sesi çoğalan bir çığlık
kuğu göllerine dönmenin çağı şimdi

düş bozumu günlerden geriye kalan
göçmüş kedilerin yorgunluğu
dudağımda yarım bir sonat
solo kemanla söylüyor aşkın kırık konçertosunu yar
mavi kelebekler dört mevsim
kimseler söylemiyor mevsimin en güzel ritüelini
sen başka uykuların düşlerindesin
ben ay ışığı sonatında batık bir gemi

kuğular da yaralanır
bittiğinde minör bir aşk
allegro şarkılarım hiç olmadı yar
aryalar
aryalar
gömdüm sizi
sonbaharın sessiz çırpınışlarında
kuşların gömütüne

gel seninle sevgilim reguemler söyleyelim
ayınler yortusu yarım kalmış aşklara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1031943/reguem.html>

AYIN

kızıl atlar geçiyor yalnızlığımızdan
zemheri gülüşlü yarım
içimde derin kederlerin sesi
kırk kuş ömrü gibi umut
kah yarım bir süryani ayini
kah kanadı kırık midyat güvercini

bıraktım çoktan elimdeki demir asalarımı
semavi bir kederden mi doğdum anne

hükümünü yitirmiş dualar dilimde
mor gabriel manastırında yitik zaman
arami dilinde sevmek seni
taşların gizeminde yatan göçlerle
semavi bir kederden mi doğdum anne

kızıl atlar geçiyor yalnızlığımızdan
uzun yağmurlar
yağmalar sürgünler kuytularımda
elem cuması çarmıhlarda
can veren kim güllerin kıyamında
eski sofraların şarapları da kayboldu
yazıtlarda kimsenin bilmediği masallar

kızıl atlar geçiyor yalnızlığımızdan
semavi bir kederden mi doğdum anne

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1032176/ayin.html>

keci masalı lirik delilikler

kırkikindi yağmurları gibi gecikmişim ben sana
yaralı kumruların kanadında beklemişim seni
ayrılığımız ergen kuşların ayrılığı
bu esrik şehir tüketti bizi
kuytumda leylak kokusu
kuytumda kedilerin sessizliği

kağıt gemileri yaktım
ilk kez oturup ağladım sulara karşı
imgeleri unutulmuş
masal yorgunu
düş kırıklığı yaşayan çocuktum
kediler gece mırıltısında suskun
sen lirik şiirler okudun
duymadılar

mevsim göçleri başladı
geziniyor yaralı ağızda sözcükler
çok iyi bakıyorum
giderken bıraktığın uzun tüylü ankara kedisine

sesinin yankıları ulaşmıyorsa sevgiliye
yakmalı insan keci masallarını
teslimiyetin şavkı çağlıyor sulara
iyi huylu angora kedisidir aşk

elinde siyah güller
önce kediler gitti bu aşktan
sonra mum alevinde okşanmamış güzelliğin

kırkikindi yağmurlarında kediler oynuyor kaldırımlarda
içimde ertelenmiş umudun lirik deliliği
sen lirik şiirler okudun
şehirler ve kediler duymadılar

Ömriye Karataş
26.07.2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1037022/keci-masali-lirik-delilikler.html>

Meçhul Asker Söylencesi

albayım sarı çiğdemler açardı
tanklardan önce ankara bozkırında
kan ve barut kokusu çocukların masalları
alaca karanlığından ay yıldızlı şafağına
uzandım bir gece vakti
seni aradım yitirdikçe
susuz kalan ağaçlar gibi bozkırda
kuğuluda beklediğim son sevgili
kara kışlar yağdı baharıma yazıma
albayım çek silahını başkomutanımın ovasından
öğün Türk oğlu öğün geçit vermez ankara diyor
istiklal harbinden içimin kara bahtlı ankara çocuğu

çocuklar yeşili sulu boya resimlerde severler
ulu çınarlarda ulu meydanlarda sakaryada dumlupınarda
suların çağıl çağıl aktığı kanyonlarda
üniformandaki yeşile kan ve ihanet bulaşmış albayım
esaret kabul etmez bu şehir gazinin şehri ankara
güzel çocuklar kayıklarına binip gittiler ankalar aramaya
silahları susturdular derin yabancı çığlık dolu temmuzlarda
burcunda al bayraklar sonsuza kadar dalgalanacak ankaların külünden doğan şehrim güzel ankara

kardeşlik türkümüz çalınıyor istiklal günlerinden
kara kışlara yenik değil şerife bacılar
aziziye tabyası hala direniyor moskofa
anafartalardan çoğalıyor mustafa kemallerin utkulu türküsü
biz halkız biz yüce Türk milleti
biz yelelerine ebruli gövdelerini asanlar
tankların önüne korkusuzca yatan meçhul asker boydan boya
biz prevezeden şahlanan akdeniz
biz ilk kurşunu emperyalizmin oyuklarına sıkın ömer halisdemir

meçhul askerın tüfeğinde her yan meneviş
ölüm giyindik zafer marşlarıyla
göçebesin kedere şair selamlıyorsun hitit heykelini
kar yağıyor yaz günleri yitik cennetime
başımızda kavak yelleri yürüyoruz yine yeniden ulustan kızılaya
kavuşmalarımız kuğuladadır yar dilimizde seymenlerin türküsü
ulus samanapazarı hacı bayram sonsuz sükun öyküsü
göçebesin kedere kuğuludaki son sevgili
ben sensiz yitik güvercin sesli kimsesiz avlularda

o gün sarı saçlı mavi gözlü
rüzgarlarda şahlanan kara kalpaklı süvari bizimleydi
yar ile selamlıyorduk
bozkırın gem tutmayan al yeledi şehri
albayım silahınızı
küllerinden yeniden doğan simurglara doğrultmayınız
hala gururla Türk öğün çalış güven diyor kimsesiz avlulardan
güvercin sesleriyle içimin kara bahtlı ankara çocuğu

Ömriye KARATAŞ-Ankara Şairi
27.07.2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1037273/mechul-asker-soylencesi.html>

Sevmiş miydiniz Denize Atılan Çiçekleri

gömdüm yüzünü
kar beyaz uçurumlara
yolculuklar gurbetin yalnız ülkesine
üşüyor kalbin
akşamlar mıydı
derin yollardan beni sana döndüren

yıkadım gövdemi yabancı ırmaklarda
bekledim esenliğini
yaz kırlangıçlarının sesinde
bekleyeceğim seni
kırmızı zambaklar yaramı gizlerken
kıyısız denizlerde sesin
iyileşmiyor modern zamanın sürgünlerinden kalan yaralar

sevmiş miydiniz
denize atılan çiçekleri
taş plaklardaki hüznün söylencelerini
kanatlanmış şehirden güz ağıtları yükseliyor

akşamlar mıydı
tütsülenmiş derin uykulardan bizi uyaran
gömdüm akşamları çiçekli gömleklerinle beraber
kar beyaz uçurumların kara aforizmalarına

-Ömriye KARATAŞ-

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1037646/sevmis-miydiniz-denize-atilan-cicekleri.html>

Mavi Kırlangıcın Hüznü

göçüyor kırlangıçlar
kahverengi iklimlerin atlasından
bir avuç hazan yaprağı
sel halinde akan nisyan
senden kalan

kanadında tılsımlı çırpınışlar
yorgun maviliklerde pare pare kıldın beni
bir semazen gibi dönüşüm sana
sazlardan sözlerden kalan zaman azad
kanadımda maviler taşımaktan yorulduğum kırlangıç

sen körebe mevsimlerde şiirler okurdun tuba ağaçlarına
mavi kırlangıç kırıldıktan sonra
semavi aşklar derin işlerdi yaraya

mavi kırlangıç
yeniden kanatlan
dağı taşı arşınla
senfonik seslerle dön
mimoza baharlarıma

henüz vakit tamam olmadı
kavuşmalar üzerine okunan her şiir yarına
sana kavuşmak kardelen çiçeklerinin hüznü

mavi kırlangıç
yüreğim yolcu
gemim fırtınada alabora
sensiz maviler taşıdım
yorgun kanatlarımda
senden kalan çırpınış
senden kalan nisyan
gemiciler artık yol göstermiyor esrik kırlangıçlara
Ömriye KARATAŞ
01.08.2016 Bodrum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1038253/mavi-kirlangicin-huznu.html>

Çığlığı Bastırılmış şiirler Üzerine

neva nehrinde süzölüyor bir kara kuğu
çığlığı bastırılmış sesin nerede şövalyem

yağız atlar çoktan geçip gittiler hikayemizden
çığlığı bastırılmış sesin nerede şövalyem

el sallıyor kara gecelerden lokomotiflere küçük çocuklar
çığlığı bastırılmış sesin nerede şövalyem

anıların izleği tekinsiz
taşımaya mahkumsun ağır yaralar

atının üstünde şehri boydan boya geçen leydi godivga kadınlar
altın yaldızlı varaklarda unutulmuş adınız

politik angajmanlardan sıyrılıp post modern şiirler yazacaktım
beyaz çöl güneşlerini geçecektik

gemici kasketlerim neden kayıp sergey yesenin
aşkın dansında kayıp kavalyeler arayan ısodara sensin iç sürgününde yaşayan kadın

çığlığı bastırılmış sesim nerede yesenin
neva nehri kederleniyor durmadan

eski moda urbalarını çıkardım
post modern şiirler yazmak iç sürgünüm yesenin

gemici kasketimi çoktan gemiler götürdü yesenin
neva nehri avaz avaz

Ömriye KARATAş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1038777/cigligi-bastirilmis-siirler-uzerine.html>

ESKİDİ ACILAR MENEKŞELERİN GÖZYAŞLARINDA

ardıç kuşu şakıdı
akçakavaklar boyandı hasrete
trenler dolusu çığlığım
bırak okşasın yanaklarını

çiçeklendi bahar
ağaçlar gelin güzelliğinde
çıplak kıyı boylarından
bir tek sen geç kaldın hüzünlü ilkbaharlara yar

sekiyor çitten serçeler
çiçekli bahar dallarında çırpınıyor gövdemdeki uykular
kırlangıç yol aldı esrikliğin çırpınışlarına
geçti yıllar
hiç bir şey masum değil artık
leylak kokulu baharlardan ne kaldı yar

eskidi acılar menekşelerin gözyaşlarında
hala bekliyor bendeki yelkenler seni gemici koylarında
uğultulu yolculukların soylu ormanlarında
yitirdim tenden uzaklaşan venüs hüzünlü sesimi

sümbül mevsiminde saracak seni hasretin kokusu
akşamların alaca karanlığında
esrik şarkılar söylemişiz
yarım kalan hikayeler nihayeti
delice kanat çırparak kaybolan eski düşlerim
size kalan hüzünlü sonbahar

bahar yağmuru sağanak yağıyor
geçiyor yıllar ölü ağaçların gölgesinde
yaslı dilin pas tutmuş töreleri ardımızda

sarnıçta yağmur suyu beklemez
ben hala bekliyorum seni yağmur kuşlarıyla
kambur zamanın saçlarını
acıyla örerken

kızıl göklere bak
turnalar çağır telaşlı acılardan
bağışlanmamış gözlerime
ucu yanık mektuplardan
al hasretin kokusunu

son soluğum tükendi
ihlamur kokulu yollardan
bahar yağmurlarıyla çık gel gayrı

geçti yıllar
kumru tüketti
yüreğinin çöllerinde hasreti
insan yenilgisini kendi zindanında yaşarmış
eskidi acılar menekşelerin gözyaşlarında

Ömriye KARATAŞ
05.08.2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1038986/eskidi-acilar-menekşelerin-gozyaşlarında.html>

KAYIP POSTACILAR

bütün yollar sana çıkıyor şiir dilli çocuk
barışa
sevgiye
iyiliğe

sarı yağmurluğunla
ne zaman geçeceksin
bizim sokaktan
mızıka çalıyorum
adresi yitik sokaklarda
barışa
sevgiye
iyiliğe

tohumlar ektik toprağa
suladık kıvılcımlar içinde
uçurtmasını hangi dallara taktı şiir dilli çocuk
kanat kan revan
mevsim kalbime saplanan mızrağın zencefil saati

dağınık saçlı mektuplar bekliyorum
sarmaşıklar sarılı pencerelerde
sesin masalarda
bekleyiş sonsuz kapı aralıklarında
kuşları çok mu seviyorsun çocuk
haber getirir onlar
sarı boyalı evlerin kimsesiz saçaklarından
kimliksiz adreslere

Kuşlar kayıp postacılarıdır barışın çocuk
sevginin ve iyiliğin dünyasına uçur uçurtmanı
ayna tutma güzelliklerine
senin uçurumun sana ait değil

Ömriye KARATAŞ
07.08.2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1039321/kayip-postacilar.html>

PONT DES ARTS KÖPRÜSÜ

çiy taneleriyle salkım salkım yaşandı o ilk yaz
bir gemidir yalnızlığımız
eski limanda yalpalayan
ilk yaz gülüşlü yolcu
geçip gittin öylece
yeni fırtınalara kurmak için
yaşamın yağız atlarının döndürülemediği dehizlere

çiçeklendi sevdanın yamaçları
çöl nerede leyla
çöl nerede mecnun
sonsuz sularda
çırpınıyor kanatların
yasalarını yitirmiş bir aşk var ufukta
sürgünsün mor denizlerde kuş göğüne

mor salkım baharlarında
tramvaylar getirecek seni
söz ibrişim kanatlarda
mühürlenmiş dudakların
flemenkosunu yitirmiş çocuk
ateş mavisini denizleri geçmeye hazırlanıyor
kırık yağmurlar ve bir avuç anı arkasında
gökkuşağı umutlu çocuk
söz harmani hüznü

kuyular kadar derin söz
suskunun çığlığını aynalarda görmeye gör
harmani hüznüleri iliştiyor şehir yakama

güzün ince kırılğan yalnızlığından çıkıp
paris banliyölerine yazıyorum attila ilhan şiirlerini
kuşların kırmızı kanatlarında har yangınlar

nicedir yeniğiz
roma orduları gibi
poem sancılarda çığlıklara
sokağın kayıp kedilerine yeniğiz

seni attila ilhan şiirleriyle
pont des arts köprüsünde unutacağım

Ömriye KARATAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1039553/pont-des-arts-koprusu.html>

SİMYACI HÜZÜN ÇİÇEĞİ VE MİTSEL YILKILAR

gömüldü bahçeler derin yağmurlara
sözcüklerden arta kalan lavanta kokulu bir keder
haydi toparlan hüzün çiçeğim
yol uzun gemiler alabora
kıyamet savaşçıları yaklaşıyor
kaçalım şehrin kara trejedyalarından

sen sağır iklimlerin ağır yolcusu
ben gül ile kuşatılmış yolların tutsak aynalarında örülenmiş gül ağrısı
haydi toparlan hüzün çiçeğim
kaçalım yaratılmış mitlerden
ay yıldız su ateş ve ağaç yok olmadan
yaşam dağlara bakabildiğin kadar

anılar bırakıyoruz eflatun yalnızlıklara
bir sarı fanus içinde çıplak son yazı kuşanıyoruz
derin uyuyor son yazlar ve mitler gözlerinde
tecrit edilmiş dokunuşlarda hüzün kuşları
yol gösteriyor gelincik alazlı akşamlara
ansızın bir çiçek açıyor koynunda
haydi toparlan hüzün çiçeğim
gidelim sular yeri sarsmadan
mitolojik tanrılar uyanmadan

yelkovan kuşlarının izinde
uzayacak aynalardaki kuytular
alaca kaaranlıkta alaz yangınlarla açacak nar çiçekleri
düşsel bir yolculuksa sevmek
simurg hayat ağacını seninle arayacak
gideceğiz kutsal eşiklerden geçerek

nereye saklanacaksın ey şair
keder durulmayan nehirlerde senin uçurumun
haydi toparlan hüzün çiçeğim
gidelim yilkılar gibi yaban mevsimlere

haydi gidelim simyacı
mitolojik tanrılar uyanmadan
yada taşı yağmurlar yağdırmadan

Ömriye KARATAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1039729/simyaci-huzun-cicegi-ve-mitsel-yilkilar.html>

AGANTA BURINA BURİNATA

mavi yelkenlerle geleceğim sana
soğumuş küllerimi bırakacağım eski limana
sen تنها hüznün ile sevişiyorsun
kara kitaplar okuyorsun
geçmiş yaz defterlerinden
kırlangıçlara

rüzgarların yolunda mavi yelkenlerle geleceğim sana
batık kentlerin ve siyah
ardında uzak ilk yazlar
hoşçakal beyaz kalelerde öylece duran dili geçmiş zaman
balıkçı teknelerinde yorgun boşluklar
kara kitaplar okuyorsun
halikarnas balıkçısı
daha bir derine gömüyor mavilikleri
rüzgarlı tekneler alabora
acılar geçmiş gün
her aşk yarım
limanlarda ayrılık çiçeklerinin düğünü

denizin çağrısıyla
mavi yelkenlerle geleceğim sana
unutuluyor ay ışığında eski aşklardan kalan yakamoz ışıltıları
gövdemizde hep yarım kalan aşklar
ardımızda deniz gurbetçileri
ötekilerin çocukları

sen uzun bir sonbaharda
mavi yelkenlerle gittin
sürgün bulutların taktın peşine
kaniyor şarkılar halikarnasta
kırık kalpli kedilerin şarap rengi hülyalarına yenik mavilerimiz

seni mavi defterlere
öteki renklerle çiziyorum
kıyılarımda yepyeni hayatlar
aganta burina burinata
mavi yelkenleri tut sevgilim

Şiir :Ömriye KARATAŞ

10.08.2016

fotoğraf:<http://www.bodrumyarimadarehberi.com/cevat-sakir-kabaagacli/>

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1039841/aganta-burina-burinata.html>

CUMBALI PENCERELERDE BEKLEYİŞ

cumbalı pencerelerde giz
yoksulluk taşıyan sokaklarda son fasıl
pervazlarda ürkek serçeler
gidiyorsun özge elemelerle
saman sarısı son yazdan
amberlenmiş sevda
sıcak şaraplardan iç ve git kuşluk vakti

onulmaz ağrılarda şehir
sevi ihlamur kokuyor
hasret kamerleniyor büyülü cumbalarda
şenlenmiş sokakların çocuklarına
sözcükler parçalanırken belki mavi balonlar alırım
kayıkhanede beklerim kimsesiz kedileri
toprağını bırakanlara şiirler okurum belki
almanak şairlerinden
fesleğen kokulu pencerelerde seni unuturum

cumbalı evlerde giz
karanfil saatli bekleyişlerde
mavi yanığını gözlerinin
yasemin kokulu gömleğinde uzayan zamanın beta kederi
nicedir yaz mektupları gelmedi
şairin suskunluğunu sorup duruyor cumbalı pencereler
yük vagonları gibi uyuyor göğsümde hardan bir şiir
sessiz çığlıklara
şarap tanrısı diyonsosun çanağı da boş artık
beklenen biz
karlı bir leningrad akşamında
gelmeyen siz
uzun kavak ağaçları arasından
büyülü cumbalar arkasından
hasret yüklü rüzgarlarda savrulan vagonlar ile gelmeyen siz

deniz yosunlu
geceler dolunay
gemici fenerleri gemilere iz
yüzyıl oldu
yüce masumiyetini görmeyeli
kana kana içeceğim hasretini
hüzündüm ben
cumbalı evlerin sonsuz bekleyişlerine

battı güneşler
sarardı sardunya
ay ışığı kadınlarına
sessiz yanıtları olan sorular sormayınız

sevda hasret yüklü vagonlarda hazin bir güzdü
kimliğim çürüdü
artık derin ve okunmaz kederim
kavuşmalar zor
ayrılıklar işliyor ay ışığı kadınları hüzün gergefine

yüz yıl oldu totaliter yalnızlığım büyüdükçe büyüyor
gözyaşlarımı cumbalı pencerelerin bekleyişlerinde
hasret yüklü vagonlarla götüreceğim

sana okumadım hiç bir şiirimi
belki de seçilmiş şiirlerim hiç olmadı
taşların gizminde fısıldadı zaman yenilgimizi

toprağını bırakanlara Şirler okurum belki
almanak Şairlerinden

Ömriye KARATAŞ
11.08.2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1039984/cumbali-pencerelerde-bekleyis.html>

ZAFER ÇELENKLERİNİ GÜL DALLARINDAN YAPINIZ MÖSYÖ

bugün çiçek açmaya başladın gül ağacı
ıtırın çağırarak andelip kuşlarını
kanayacak soru işaretleri
yoksul sokaklardan

yeni bir şehrazat bekliyorsun
kurşunlanıyor özgürlük
imgeleri unutuluyor şiirin
şair öldü
zafer çelenklerini gül dallarından yapınız mösyö

yoksul bahçemizde yaralı hatıralar
nerede bir masaldan diğerine uçup giden zümrüdü ankalar
kanıyor dört mevsim
betimsiz kelimelerle
bilmem bağışlar mıyız birbirimizi

göğsümde kızıl goncalar
çoktan çıktım yağmacıların ve şarlatanların ülkesinden
yağmur ormanlarına düşmüşüm
ince sevecen sesini arıyorum

gül tenimde kozalar çoktan kelebek
gökteki suskun mavilere arzuhaller yazıyorum
sakladım seni gül ağacının ergen sevincine
ağaçlar rüzgarla sevişiyordu
gemiler yanaşyordu limana
seni başka bir aşkın deniz kızlarının kıyılarına götürmek için
önce şair öldü sonra aşk
zafer çelenklerini gül dallarından yapınız mösyö

Ömriye KARATAŞ
12.08.2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1040344/zafer-celenklerini-gul-dallarindan-yapiniz-mosyo.html>

SALKIMSÖĞÜT KUYTUSU

salkımsöğütlerin kuytusunda
saçları kırçıl bir adam
anıları ağırlıyordu
gözleri mavi yangınlar taşıyan kadın
menekşe rengi koltuğunda
suların derinliğine bakıyordu

söz yaralar yeniliğe erişenleri
güz yeline yenik düşer yeni hayatlar
kırmızı zambaklar açar hayali bahçelerde
zehrini akıtır hayat
ince ayarları bozulur saatlerin
şarap fiçisından sıcak şaraplar dökersin
fay kırıklığı bir ömre
sözlerdir yaralayan
gözlerindeki mavi yangını

şiiirler çoğalır zifirde
konuşma dili hızla değişir
yağmur kuşlarının sesi kırılır
gizli mühürler taşır dudakların

güzün kan revan yüzü
nar çiçeği kanamış
salkımsöğüt sular üstünde salınır
tayların yelelerine takarız umudu
dört nala geçeriz
hayal bahçelerinden

salkımsöğütlerin kuytusunda
saçları kırçıl bir adam
anıları ağırlıyordu
sönmüş bir kandil önünden
şaraplar ve meyveler sunan hayat
geç kaldığımızı sakın söyleme kuşlara
yarın çok uzaklarda olacağım

Ömriye KARATAŞ
14.08.2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1040624/salkimsogut-kuytusuu.html>

GOLGOTALI KADIN

sirenler çalıyor
yıkılmış kentlerden
sokaklarda çırılçıplak bir çığlık
faili meçhul giysiler içinde
hüzün işlenmiş gergefine
golgotalı kadın
çarmıhlar endamlı çarmıhlar
billur sürahilere dolduruyor şair rakısını
kesme kadehlerden sunuyor hüznü
akşamların inceliğine

gidelim golgotalı kadın gidelim bu kentlerden
antik yollara düşelim seninle bir haziran sonu
yazıtlarda arayalım ölümsüzlüğü
boy boy kırık lahitler aramızda dizili
kaç yıl sonra kavuşuruz bilmem
retorik yalnızlığımızdan çıkıp endamlı çarmıhlara

duyular kaybettim çokça zirveler uğruna
mübadil hüznüm metropolitan kimliğime yenik
antik yollara düşelim seninle bir haziran sonu
sokaklar boyunca hiç ardına bakmadan gidelim
çapraz fişeklikler kuşanmış savaşçılardan uzaklaşalım
şair billur sürahilerden rakısını golgotalı kadınlar için doldursun
uzun yolculuklar oyalar bizi
hüznü çiçek çiçek giyiniş
düşelim bir haziran sonu yollara
yaralı kuşlarını almayı unutma
onlar da kurtulurlar belki
kafes pazarlıklarından
şehrin uslanmaz çocuklarından

gemiler hazırladım gece yarısına
loş ve ıssız köşelerde ne diye öpüşüyor kuşlar
yılkı atı gibi savuruyor zaman anıları
tanrısal yolcular götürecek bendeki yaralı kuşları
gidelim tan vakti
ışımadan yeryüzü
çırpınıyor kuşlar şairin billur sürahisinde
senfonik kanatlarla hüznle uzanıyor kağıdına
savruluyor deli çığlık hazanda
şair kaldırıyor kadehini
fesleğen kokulu yalnızlıklara
yol alıyorum çıkmaz sokağıma
göğsümde uyutacağım masallarını
adını bağışla yabancı

golgotalı kadın zakkum pembesi şalını örttü anıların üzerine
yitik ozan soğd şarapları içti kadının kızıl dudaklarından
ten de ürkünç sevdanın gizi
aynalarda solgun renkli şehrin göçkün kederi
soğd şaraplar içen şair ve golgotalı kadın
sonsuz beyaz atlarıyla ulaştılar

ÖMRİYE KARATAŞ

16.08.2016

foto:Vincent Van Gogh'un Son Tablosu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1040983/golgotali-kadin.html>

ARKAMIZDA KÜL RENGİ YOLLAR

zifir kuyularda
kan kırmızı zambak
onur düellosu değil bu aşk

bıaktık ırmakların akışına
genç yaş serüvenlerini
pastoral renklerle yeniden boyuyorum keder ırmağımı

kan kırmızı zambak
yerden aldım ben öptüm yarin kırmızı saçlarını
yabarıldık önce kendimize yankı ırmaklarında

olimpos tanrılarına sıcak şaraplar sunan melon şapkalı adam dön bak
hoayat sancılarının kül rengi yollarında
kalan sesinin alaz yankısı

zifir kuyularda kan kırmızı zambak
puslu ayaz yollardan sana gelen var mı melon şapkalı yar dön bak
gitme kal yağmurlar yakın diyen sesin öpüyor imgeleri kayıp şiirleri
arkamızda kül rengi yollar
dön bak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1042081/arkamizda-kul-rengi-yollar.html>

MOR ANEMON

kırık aynalarda unutulmuş yüzün
sarı fotoğrafları bırakılmış bir aşk masanın üstünde güzün
yağmurlar altında ıpissız yalnızlığım mor anemon

ırmakların kıvrımında
çiçek süslü sandallar
eylül yaklaşıyor
döküleceksin yaprak misali kendi içine
şairane gülüşünde ölümcül yaralar

ekmeği kutsadın
şarabı
kokuları ve kadınları kutsadın
arka bahçeler sessiz
uzak kıyıları melankoli
başını alıp gitmeyi dene,rüzgarlı saatlerde
mor anemon baharına sevgili
saint antuan güvercinlerini sorma bana

yağmurlar altında
mor anemonlarla sevişecek lirik kadınlar
toplumsal bir kargaşa gözlerin biliyorum
yeni yosun denizleri arıyorsun kaotik sevgilim
papatya kokuları sürünüyor sağrak tengrim
gök kadehlerine uzanıp
mor anemon baharlarında seni unutmayı deniyorum

yağmurlar altında kainat
yağmurlar altında veda işaretli kadınlar
avlular ortasında neyi arıyor uysal ve kederli safir kanatlar
sevda kalıcıdır diyor aşkın şairi
renge sonbaharı çağrıştıran kaçışlar deniyorsun
topla yörük nakışlı kilimini
vişne ağacına as minör hayatını
kavimler gibi uzak iklimlere yol alalım

Ömriye KARATAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1042554/mor-anemon.html>

KUŞ KANADINDA AĞIRDIR SEVDA

genç adam seviyordu
saçlarında fesleğen kokuları biriktiren kadını
telaşsız gitmelere uygun seviyordu

genç adam seviyordu
kuş kanatlarında ağır sevdaları
dili badem şekeri
dudağı nar çiçeği yarın gitmelerini
ılık kıyı kentleri çağırıyor bizi deli hüznüm
derin uçurumlar çemberinde avucumda bir avuç anı

sessiz sözcüklerle yaklaşıyor eylül
lal ve sağır bir çığlık büyütüyor kentin gözyaşlarını
genç adam gül ağacına astı umudu
sonra öptü güzün kızıl dudaklarını

bir kuru dal gibi kalakaldım buralarda
senden geçtim
meçhul adreslerdeyim
yak mektuplarımı

genç adam vazgeçiyordu azat düşlerden
tenha sözcükler içinde
yağmur kuşlarının türküsünü söylemekten

Ömriye KARATAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1042675/kus-kanadinda-agirdir-sevda.html>

ESKİ ŞARKILAR

başlıyor gövdende kuşların serenatı
ansızın kaniyor nar çiçeği
leylaklar kırıldığını söylemeyin yare
bir gün o eski Şarkılardan çıkıp gelirsin

kırlangıç baharlarında
deli taylor koşuyor
dağıt saçlarını yarım dağıt
güz çiğliği sesin hırçın sulardan geçiyor
kendine ulu ıssızlıklardan bir ürperiş seğ
ayva tüylü sonbahar yarım

göğsünün vadisinde uyut beni
yazgıları unut yakarıları yok say
leylak kokulu yollardan koş yaldızlı akşamlara
bir yıldı atı gibi savrulduk
yerin karanlık dibine
kaç çiğ koştu gövdemden
bir gün o eski Şarkılardan çıkıp gelirsin
özgürlük mavisi gülüşün kanar dudaklarımda

çiçekli dallarda kuşlar serenatta
leylak çiğliği gecelerde buselik Şarkılar anılarda
kızıl vadilerden çıksam yıldıkar gibi
göğsünde uyuyakalsam
sığmaz çiğliğim kuytulara sığmaz
erguvan giysiler giyip anıların burgacında karşılar bizi istanbul

bir gün gelirsin
çürük ot kokan bu yalnızlığa
çıplak yağmurlarla gel
sular kızılken
ırmaklarda düş çiçeği alevlenirken gel
ben hazırım
beyaz atların yaralı ayakları gibi
sana
hayata
erguvan giysiler giyen
rast makamı Şarkılar söylediğimiz istanbula

Ömriye KARATAŞ
Günahkar Erguvanlar Şiir kitabı

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1043108/eski-sarkilar.html>

TUVALİMDEKİ ÜLKE

çocuk yaz boyu çevirdi topacını
kadın kedilere süt verdi
uzaktılar dilini sevgiyle barıştırmayanlara
sığındılar çürük değerlerden arınıp bakir koylara
çocuğun gülüşü özgür
kadın koza içinde suskun
kadın ve çocuk turna kuşlarının şarkılarındaydı
mayısların deli baharlarında
kanadı sözcükler zamansız ve apansız

bulvara bakan pencerede bekleyen kim
kanıyor ebruli kent
gözlerinde çakıl mavisini zaman
eskidi bütün kıyıların dilinde
barışa dair o billuri söz
kuşlar ürkek geçtiler
böğürtlen kokulu sevdalardan

son yazdı
toy kanatlarında ilkel tanrıların buyrukları
ayınlerde yenik ergen savaş tanrıları
özgür rüzgar gülümüz
patikada uçarı bisikletimiz
kumral çocuk sallanıp duruyor boş salıncaklarda

gözlerini kapat bu sanrıya
zeytin dallarını düşleyen çocuk
alma eline tahta tüfekler
bahar yeni goncalar verecek
ıhlamur yeşili bozkırlarda
uçuşan kelebekler konacak ellerine
armalar armalar
kozamın içinden çıkıp
gömeysen seni buzul göllerine

yoksulluk ve yaban gülleri gözlerinin boşluğunda
başımızda ulu uğultular
epileptik nöbetler geçiriyor bir general
kozalarda sakla beni çocuk
uzun konuşuyor fırtınada karda üşümeyenler
kurşun askerler alma bana baba
martıları sayacağım kız kulesinde
çakıl taşları doldurma ceplerime
bırak meleklerim olmasın
berjer koltuklarımız olmasın
kırılan oyuncaklarımızla dalarız rüyalara

kırmızı fener alayları al bana baba
pullu arabalar
yakamoz ışıltılı deniz kızları
kör bir kayıkçı değilim
badem çiçeklerinin kanlı temmuzlarda açmadığını bilirim
tahta tüfekler alma bana baba
elimdeki kırmızı balonlar kaçmadan
aç kafeslerin kapılarını
kuşların ahını alma baba

saçları saman sarısı çocuğum daha
pagan ayınlerde yerim yok
kozalar içinde sakla beni

barış manço şarkılarıyla kelebek olacağım yarınlar
patikada seyirten güvercin gücenik rüzgarlar takmış kanatlarına
sarınıyorum mor harmani hüznümü
birazdan çıkacağım sokağın oyunlarına
ellerime paslı silahlar verme baba
ürkütülmüş ağıtlı bir çiçeğim
aryalar kanatıyor kalbimi

nar çiçeklerine boyandı sokağın ardı
serçeler konu sunaklara
sağım solum sobeli mavi
aynalarda maskeli palyaçolar
epileptik nöbetli pilot bombalıyor şehirleri
lavanta kokulu eteklerine sığınyorum annemin
kapat akasya bahçelerinin kapılarını anne kedilerine sığın
cadı ağaçları alma bana baba

tuvalime mezarlık bekçileri çizmeyeceğim
postallar aylak adamlar yargıçlar
melon şapkalar çizmeyeceğim
tuvalime mavi yelkenler ayçiçekleri güvercinler çizeceğim
anne kaf dağının mutlu çocuklarına rengarenk düşlerle kedi masalları anlat haydi

armalar armalar gömeydim sizi buzul göllerine
ırmak kenarında ninem ip eğirir masallar anlatır yarının çocuklarına
armalar armalar ataydım ölüm askılarınızı tanklarınızı
tüfeklerinizi menginelerinizi tahta köprülerden

havalandı saçaktan uzun sevişmeler ve savaşlar ardından beyaz güvercin
belli ki başka bir ülke arıyor özgürce kanatlanacak

çocuk yaz boyu çevirdi topacını
kadın kedilere süt verdi
çocuk kozasından çıktı
kadın kedi masallarından
ikisi de dilini sevgiyle barıştırmayanlardan uzaklaştılar

ÖMRİYE KARATAŞ

Görev dağdan ağır, ölüm tüyden hafif.
Japon atasözü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1043254/tuvalimdeki-ulke.html>

Kanatlarımı iyileştiriyorum

ergen kuşların seherinde
kanatlarımı iyileştiriyorum
dönüyorum kendi içime
kaç kişi var yalnızlığımızda
kaç oda kaç cesaret kaç cinnet
kanatlarım yara bere
şiirle iyileştiriyorum

alaturka kırık bir hayatın şarkısı bu
yel değirmenlerine karşı don kişot olmanın geçti vakti
phonix küllerini çoktan bıraktı kaf dağında
eylüller geçiyor dar vakitli yalnızlığımızdan
şiirle iyileşsin güzelleşsin dünya
kapansın kavganın kapıları

değiştir giysilerini
şiirden yapılı ölümsüzlük elbiseni giy
şiirler oku bana alev denizlerinde yanan kor şairlerden

gücendin sen en çok poetik kuşlara
yutulmuş göl ararat dağı kül
yaklaşıyor alaturka şarkılarla eylül
bana ergen kuşlar seherinden
geç kalınmış zamana karşı şiirler oku
ve dön üç karanfil at denize
biri al şafaklarda gidenler için
biri günahkar dudaklarda yarım kalan sevdalar için
biri beni umutsuz hatırlamaman için
üç karanfil üç şiir at denize
umut alıcı kuşların şarkısı olsun dilimde

phonix yakıyor küllerini şiirden kanatlarla
yutulmuş göl ararat kül
çalmıyor artık gramofonlarda alaturka şarkılar
frapan bir kederden çıkıp kanatlarımı iyileştiriyorum

Ömriye KARATAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1043876/kanatlarimi-iyilestiriyorum.html>

ASI YELELİ ATLAR

eylül tomurcuğun hazana dönüşü
asi yeleli atlar tutamadım sizi

gemiler uzaklaşıyor yağmurlar altındayız
islanalım islanmazsak mutlu sayılmayız

henüz tercüme etmedin hüznü
kelimelerin ağırlığına güz çökerken
vakit yoktu belki de

çocukluğum sokaklarında saklı
hüznün rakkaseleri ay ışığında raksta

çoğalıyor eylül kınalıadada
akasya kokularıyla karşılıyor beni raşit kara

belki şiirler okuruz dünya kavgalarına
geçer sanma bir yastıkta kırk yıl kocamışlığı hüznün

armonikaları kayıp ömrüm
martılar deniz kıyısı kentlerinin kadınlarına şarkılar söylüyor

inanalım buna iyileştirir şiir yaralı kuşları
pencere kenarı sardunyelerinin bekleyişlerini

sen şiirler oku çınaraltında asi yeleli kayıp aşklara
uzaktan selamlayalım gemileri ve kınalı kedilerini

eylüllerle gittiniz
asi yeleli atlar tutamadım sizi

Ömriye KARATAŞ-Kınalıada/İSTANBUL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1046107/asi-yeleli-atlar.html>

BOSTANCI VAPURU GÖTÜR BENİ MİMOZALARA

bostancı vapuru
güvertende begonvil kokusu
götür beni mimoza kokulu baharlara

çınarlatında sancılanmışsın şiir şiir
begonvil kokulu seviler manastırlar kadar sessiz
her insan bir adadır dört tarafı yalnız

kınalıada mavi rum meyhanesi
ve keder kedileriyle poyrazlı bir sonbahar
bostancı vapuru götür beni
begonvil kokulu yarin dudağına

yarım kalan her aşk rum yetimhanesi
ermeni bir dua gibi yapayalnızsın dudağımda
bostancı vapuru götür beni mimozalara

pencereleri akasya bahçelerine açılı evler
beni de alın sokağınıza
mor menekşeler ben de çarpılayım kokunuzla
kedimi kucağıma alıp şiirler mırıldanayım göçmen buluta
ah sevi ermeni bir dua gibi yapayalnızsın dudağımda

turnam mevsim sonbahar
göçte bendeki bütün mübadil kuşlar
begonvil kokulu bir vapur yaşıyor
çınarlar gibi bin yıl yaşayan sevdaların kıyılarına
mimoza kokularıyla hasret sarıyor dört yanı
ermeni bir dua gibi yapayalnızsın dudağımda

kınalı burgaz heybeli
faili meçhul intiharlar taşıyorum yangınımda
yağmur sonrası begonvil kokusu
ıslanmak seninle
çiçek bahçelerinde
sevda türküleriyle

bostancı vapuru götür beni mimozalara
belki kentleri sorgulamayı bırakırız
içimizi ısıtan şiirler okuruz kınalı kedilerine
sonsuz kadar istersen sürer bu resital

yorgun köprüleri attım
begonvil çiçekleriyle geldim kapına
bindik bostancı vapuruna
sonrası bir adam bir kadın bir hikaye
bostancı vapuru
götür beni mimozalara

Ömriye KARATAŞ
14.06.2016-Kınalıada-İSTANBUL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1046585/bostanci-vapuru-gotur-beni-mimozalara.html>

GÜZ SONATI

söz damıtıldı güz sunağında
atımın uzun yelesi gidelim uzaklara

asi çığlıklarla dokundum dudaklarına
kuşlar bahara küs
seher tenhası kanayan yaralarımız
ince yağmurlarda kanar akşamlarda raks eden gül

kanat süzüp uzaklaştı kırlangıç
yaramızın sızısını soran yok
göçebe mevsimleri alıp ince eteğine
yar gidiyor
güz sonatıyla

söz damıtıldı güz sunağında
göç kanatları biriktirdim sana
aykırı mevsimlerden suskunluk
derinden derine

batık gemi kalıntıları gibiyiz seninle
kayıp denizleriz
onarıyor rüzgar çıplak atların yaralarını
aşk oryantal bir sevişmedir arafta kalan yolcu
güz sonatı biziz
göçte hep içimizin kırık kanatlı kuşları

söz damıtıldı güz sunağında
kırlangıç seherde kızıl şelalelerden attı kendini
kanat yaralı güz sonatı kanat yaralı
atımın uzun yelesi gidelim uzaklara

ÖMRİYE KARATAŞ-İSTANBUL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1048059/guz-sonati.html>

KUŞLARI BOYADIM MAVİYE

kuşları boyadım maviye
gagası kan içindeyken dünyanın
kur dansı yapıyor bir flemingo
beyaz gövdesinde devasa yalnızlık

kuşları boyadım maviye
sürdüm babilin göğüne doğru
asma bahçeleri mi kaldı yar ömrümüzün
insan yetim bir yalnızlığadüşmeye görsün
düğün çiçekleri açar durur ince kıvrımlarında

kuşları boyadım maviye
kah masalsı kah dört mevsim
sonbahar rengine
harşit çayı sel olur akar sonsuza kuş ölümlü
hangi dönemeçte rastlarım gidenlere
ömrümün dönemeçlerinde bir sürü kuş ölüsü

salaş bir otel odası
dağınık eşyalar anılar gibi
yalnız mavi esintilerini götürmeyi unutmuşsun
lacivert denizimin suskun sözcüklerinden

kuşları boyadım maviye
çekildik birlikte siyah beyaz fotoğraflardan
kalbime doğru açılan bir nişte
binlerce kuş ölüsü

Ömriye KARATAŞ
Burgazada/İSTANBUL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1050683/kuslari-boyadim-maviye.html>

Küçük İskete

küçük iskete
vadi boyunca
kanattı göğsündeki ülkeyi
başındaki kırmızı çizgi kaderi
dilinde sıcak hoşçakallar şarkısı

küçük iskete ülkem yok
kanatlar ver bana göç zamanı
gideyim belleğini yitirmiş şehirlerden
küçük iskete
pilli bebeğim sustu
ona şarkılar söyle

küçük iskete
cıvıldıyor kanyonda
keyfi yerinde derenin
bir ben yorulmuşum uzak yükseltelerde

küçük iskete
dere coştukça
rüzgar koynunda var oldukça
sonbaharda
akçaağaçlar arasında
son vedaların kırılğan şarkısını hep söyleyecek

ömriye karataş
Burgazada/İSTANBUL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1050884/kucuk-iskete.html>

ASLI VE KEREM GİBİ YANARAK

tohum saçar bir elin
bir elin kan ter içinde
başaklar vermiş anadolun
kınalı gelin ipek böceği sabrıyla örmüş acısını
bundan gayrı bize ölüm yok
yaşamak ne güzel
kuşların cıvıltısıyla
murat ırmağının kıyısında
aslı ve kerem gibi yanarak

gövden bahara sevdalı
umutla yeşerttik biz bu toprağı
başında ulu çınarlardan kalma saba yeli
şiiirlerle gel sevdalım
bordo güller tak yakana
yanalım har küller içinde
aslı ile kerem gibi
gelirsen şuramda kuşlar gibi cıvıldar yaşam
apak bir gün doğar umutlu yarınlara
yaşamak ne güzel
çocukluğumun güvercin dolu avlularında
kan ter içinde sana hasret severler

mitsel atlarımız dolu dizgin
nerelere gidelim söyle yar
gül sinemde açılmış yareler
başak sarısı teninde göl sularının aksisi
har içinde raks eder şuramda şiiir kuşu
merhaba turnalar
merhaba bin yıllık ağaç zeytin
merhaba küllerinin sıcaklığını unutup
kaf dağında unutulmuş simurg
yanalım har küller içinde
aslı ile kerem gibi

bir zaman düşüymüş yaşamı sevmek
ah yar elinin kınası solunca çağır turab kuşunu
sustu murat ırmağında keremin türküsü
aslı külün savurdu sonsuza
aşk ki zaman yanılığısı eski bir masal
murat ırmağı sonsuza akar
aslı kayıp küleriyle ankalar yakar
şimdi serin ormanların kuytusunda
dokunaklı hoyratlar söylemeli

Ömriye KARATAŞ
Burgazada/İSTANBUL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1051066/asli-ve-kerem-gibi-yanarak.html>

KIZ KULESİNDE KIZIL BİR SONBAHAR

kızıl karanfil mevsimi nihayetinde
ıslanacağız yağmurla beraber
ışık ve zaman
duygu ve düşünce dile gelecek şiirle
öpeceğim kırılğan dudağından
şair inceliğinde

kızıl karanfil mevsimi nihayetinde
gemiler geçecek kız kulesinden
kenetlenecek martılar
güvertesinde yarım kalan bir aşkın türküsüyle
fiyakalı dizeler okuyacağım sana
giyeceksin sonbaharı tepeden tırnağa
masmavi denizlerden çalacağız hürriyeti

kız kulesi berceste mısra gibi durur ay bakışlı yarin ince dudağında
sevdasını söylemez
söz de çırılçıplak kalır
kız kulesi galataya dokunamaz
ben sana
kızıl karanfil mevsimi nihayetinde
şairin elleri yangın yeri
avaz avaz kanatır harfleri
yelkenler açarım içimin prangalı bizansına
tüketiriz lacivert geceleri ay ışığında
martılar geçer kızıl karanfil mevsiminden
salacakta akerdeon çalan küçük masal perisi gibi durur kız kulesi
ıslak yağmurlar yağar şehri istanbula
kırılan ince şeyler kalır ardımızda
prangalı bizans prensi kalır yiten bir aşktan sonsuza

Ömriye KARATAŞ
Burgazada/İSTANBUL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1051266/kiz-kulesinde-kizil-bir-sonbahar.html>

PASTORAL SENFONİ

yaban izler peşinde karaca
yağmurdan kaçıyor telaşla
ürkek bir kadın dokunuyor şimdi saçlarına
oylum oylum yorulmuş acılar
ormanların serin kuytusunda
güz soyundu çoktan yapraklarını
çık gel uğultulu kalabalıklardan sevgili yarım
yeniden başlayalım yalgın sevilere
bethovenin pastoral senfonisi eşliğinde

zigana gibi geçilmez içimdeki geçitler
durdurulamaz bana bıraktığın o sonsuz ırmak
anılar toz raflarda yerini edindi
geçti atlı arabalar çoktan kuytu bir akşamdan
kült bir heykele benzer aşk
öylece durur öylece
sunaklarda
adanmıştır ölümsüzlüğe

kim sunacak tanrıçaya sıcak şaraplar
kim toplayacak yaban çiçeklerini
yitik bir ömrün yanılmışlığından
kim söyleyecek türkümüzü caddelerde
vakit geç şafaklar bekliyoruz
kanatlarımı verin kuşlar
eylüldür vakit
göç zamanı
ölü kırlangıçlar ülkesine

Ömriye KARATAŞ
Burgazada/İSTANBUL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1051702/pastoral-senfoni.html>

KIRLANGIÇ ŞENLİĞİ AH ÇOCUKLUĞUM

vazoda solgun güller
bahçedeki salıncakta zamane boşluğu
çocuk ceplerimde kalmadı akide şekerini
sana balonlar versem
çıplak kent boşluğu
mavi mavi

bahçedeki akasya soldu
ırmak kıyısındaki kuş soyutladı kendini mevsimden
gel seninle ölmüş kuşlara ağlayalım çocuk
sana beyaz kayıklar versem
küçük dereler
kırlangıç şenlikleri
mavi mavi

sen yaralı ceren
sen eski defterler arasında kurutulmuş nar çiçeği
serçeler konsun telefon tellerine
ince yerlerin incinmesin
ürkme sanrılardan
mimoza sürgünü baharlardan
bana yeniden öğret çocuk
güz bahçelerinin koro şarkılarını
sakla koynunda nar çiçeklerini
sonbahara yakın
nereye baksam
aylak bir ömrün dudaklarında söylenen kederli bir şarkıyım

yeşil yol beyaz bisikletim nerede
bağışlıyorum çocukluğumu
içimin çıkmaz sokağında
uçan atımın yelesinde yarım umut
fiyakalı yalnızlıklar ediniyorum kendime
siyanür kokan kentlerde

sana maskeler versem çocuk
bilirim takmazsın
çünkü gülüşün özgürlüğümdür
sana hiç oynanmamış oyunlar versem
benimle oynar mısın çocuk
ipini eğirip göğe saldıığımız mavi uçurtma
ortancalar mimozalar nar çiçekleri kayıp

ah mızıkçı çocuk
yelesi rüzgarla dans eden atlarım
gömüyorum sizi
ruhumla beraber
nü tabloları
ölü kırlangıçlar şenliğinde şimdi her çocuk

Ömriye KARATAŞ
İSTANBUL
14.10.2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1052392/kirlangic-senligi-ah-cocuklugum.html>

BOZKIRIN TÜRKÜSÜ

aldım selamını yeşil başlı turnalardan
sürdüm atımı viran ömrün kuytularına
burası bizim hanımız değil
bize ait değil bu kahvelerin sabahları
çık ar karanlıklardan güneşli gövdeni
saçlarımda bozkırın vurgun yeli
bir tek sen kalıyorsun dudağımda yarım bozkırın türküsü

gurbete çıkanlar
dokudular kara sevdalarını gül menekşe kilimlere
kızılırmak geri vermez ahu bakışlı maralı
safir aynalarda revanım elime bir cura saz ver gayrı
saçlarımda bozkırın vurgun yeli
bir tek sen kalıyorsun dudağımda yarım bozkırın türküsü

korsan kedilerim sokaklarda
yar yakmış kendini ankalar göğünde
taflan kokan çocukluğum
külün hare hare samanyolunda
solmuş baharımın gülü nergisi
saçlarımda bozkırın vurgun yeli
bir tek sen kalıyorsun dudağımda yarım bozkırın türküsü

ağıtılı nicedir sevdanın hüznkar sesi
kuşlar yarin mektubunu bilmem hangi yad ele götürürler
hançeremde eskimiş bir şarap
çığıllıklar çoğalıyor içimde senden yana
mor sünbül dağlarda gezen maral
nice bin senedir sürdü bu hasret
erciyes eteğinde uçurum güllerinden sorarım seni

uçurumlarda sustuk işte biz de
al git başını gün doğanda
yanık ahlarını kendi salar turnam kendi göğüne
külümde açmaz mayınlı şafakların gülleri
saçlarımda bozkırın vurgun yeli
bir tek sen kalıyorsun dudağımda yarım bozkırın türküsü

ÖMRİYE KARATAŞ
İSTANBUL
15.10.2016

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1052729/bozkirin-turkusu.html>

TUFANA GÜLÜMSEYİŞ

gölümsedin
kardelen usulca
boy verdi
beyaz bir uykudan

gölümsedin
uçurumlar edindi
boşluğumda
kanadı mavi kuşlar

gölümsedin
sonsuz doğru
bir sofraya açıldı önüme
gılgamış adına içtim
dipsiz uçurumlarda
bağ bozumu şaraplarını
ben de tufan
sen de günahkar gitmeler

gölümsedin
iç buran bir şarkı başladı
taş plaklardan
ah o derin yarlarda
söylenen mahur şarkı

gölümsedin
paslı demir çiçeklendi
güvercin yeşil bir zeytin dalı taktı kanadına

gölümsedin
bende bir tufan başladı
ah benim nuh nebiden kalma
eski mahur şarkılarım
sevdalarım

Ömriye KARATAŞ
16.10.2016 İSTANBUL

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1052897/tufana-gulumseyis.html>

ŞAIRİN UMUDU

güller dökülür
şairlerin üstüne
umudu
sevdayı
yarını
onlar söyler
kör bir boşluktan uzanıp
göğün kanatlarına

karanfil öpüşlü şairler
dokurlar sevdaların
nakış nakış kilimini
onlar söylerler
kalanları
gidenleri

yağmur delice yağıyormuş
kime ne
seviyoruz işte
gür bir ormanda
kaybolurcasına
umudu
çoğalan kuşları
kah umarsız
kah telaşlı

kapkaranlık hücreler dökülür
şairlerin üstüne
tepeden tırnağa
yangın yeri
şairin
yabanıl kısraklar gibi giden kadınları
onlar söylerler
anka göğsünde
kor sevdaların şiirini

Ömriye KARATAŞ
İSTANBUL
16.10.2016
PUŞKİNE SELAM
ŞİİRE DEVAM

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1053005/sairin-umudu.html>

ANKAYI BEKLEYİŞ

bekledimdi
mavi serçenin
külden kanadında
cvıltılı gülüşünü

bekledimdi
çağlalar olunca
baharda
soyunuk bir kederle
vefakar sevini

bekledimdi
çöllerde
kum taneleriyle
asası kayıp bir ömrü

bekledimdi
göğün eteğinde
kutsal sevdaları
anka gibi yakarak kendimi

bekledimdi
kale burçarında yenilgilerimi
ulu çınarlarda uğuldayan sesini

bekledimdi
bütün kelimeleri
bir höyüğe gömüp
Şarkı söyleyen kumruları

gelen
ankaydı
kl kanatlı
hüzne bulanmıŐ yıllardan

fotoğraf:onedio
mriye KARATAŞ
17.10.2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1053142/ankayi-bekleyis.html>

BİR TUTAM MAVİLİK GÖNDER

alev rengi dudanın bestelenmemiş şarkısı
nar fidanı yarin belinde savrulan ömür olaydım
kuş talanı mevsim
vuruyorlar bütün kuşları ilk cemrede
esrik yıllardan bir tutam mavilik gönder yar

yorgun saatlerin yokuşlarından
samanyolu çağırıyor bizi yeniden
kırgın umutlar dağılır gün gelir
bir bakarsın
gözlerindeki ürpertiden
bir tutam mavilik göndermişsin

unuturuz belki yenilgimizi
kan revan nar ağaçlarının altında
güneşi sağaltırız tepelerden
haydi kalk toparlan kalan ömrüm
daha çok karışacağız kavgaya
daha çok bekleyeceğiz
yedi iklimin küllerinde açan nar çiçeklerini

nisan yağmurlarıyla ıslanan
sarı saçlı çocuklar nerede
ayva sarardı nar çatlattı kendini hasretinden
sarışın bir hasret öylece duruyor güzün yakasında
değirmenler gibi öğüttük yaşamı
cemreler düşerken güz ikindisi vakitlerin
geç kalınmış duraklarında
kanayan yanın nerede ey sevgili
sarayım seni ömrümün sayrı yerlerine
kuş talanı mevsim
vuruyorlar bütün kuşları ilk cemrede
esrik yıllardan bir tutam mavilik gönder yar

Ömriye KARATAŞ
18.10.2016
İSTANBUL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1053363/bir-tutam-mavilik-gonder.html>

KAVUŞMALAR UZAK

selçuklu minaresi
uzanırdı göğe
lal mevsimin hüzünleri eklenir bekleyişlere
görürdüm avludaki bin yıllık çınar altında dinlendiğini
evimizin penceresine
kumru sesleriyle gelirdi bahar
çıkıp gelirdin salkım saçak baharlardan
şimdi sensiz bensiz o sokaklar
çığlık çığığa avlularda kuşlar

arnavut kaldırımlı sokaklarda
umarsız bir akşamdı
selçuklu minaresi tarihe tanık
yarin ezgili bakışlarında
kaybolan fotoğraflar
sarı sonbaharsın
sonrası hiç
daha ne zamana kadar oyalayacağım
sevdanın gergefine vuslatı

takvimlere sığmıyor bekleyişler
sükut kuşum
küle döndüysen
gül olmayı bekleme avlularda
gözden ırakmışsın
gönlümden çok uzak
yetinmeyi öğrenir nasıl olsa gönül
öğrenir abı hayat pınarlarından har severler içip içip yanmayı
kavuşmalar uzak

selçuklu minaresi uzanır göğe
firuze renkli ayrılıklar bezerim sana
ömrümün yivlerinde söylenmeyen hoşçakallar
saba yelinde düşer kirpiğime çiy taneleri
usul usul dokunur ayrılık

Ömriye KARATAŞ
19.10.2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1053572/kavusmalar-uzak.html>

CEMRELER YENİLENİR GÖZLERİNDE

hüsnüyusuf çiçekleri
yenilendim ben ozanların türküsünde
kimsesiz bir rüzgarım ıssız tepelerde
nisan kelebekleri
ellerime konuyor
mavi bir aydınlık oluyor
uzak kıyılar
susuyoruz
ilk yaz çiçekleri solarken

yalnız gidilmez alev kıyılara
çatlar tomurcuk
cemreler yenilenir gözlerinde
tüketir kendini anka
yorulur bir akşamüstü ansızın
kaf dağına masallar anlatmaktan

uzun yolların yolcusuyum
kanar nar çiçeği bir höyükte
suskun çocuk
ne zaman yakacak ankalar külünü
imgeli şiirler bırakıyorum yağmurlu dudaklarına
susuyoruz
güz biterken

Ömriye KARATAŞ
20.10.2016
İSTANBUL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1053685/cemreler-yenilenir-gozlerinde.html>

ERİK AĞACI

bahçedeki erik ağacı
söyle bana
sevgiye acıktığımda
anneciğim sürer mi ekmeğime
yeniden
renkli reçeller

geçtim çoktan
çocuk gölgemden
tarla kuşlarının bıraktım peşini
bir şiir söyle
edipten
mavi mavi aksın
nehirler

bir şiir söyle
kanayan yerlerinden

Ömriye KARATAŞ
20.10.2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1053790/erik-agaci.html>

AGORA MEYHANESİ

mor menekşeler açardı pencerede o zamanlar
taş plakta eski bir zeki müren şarkısı
omzunda mavi kuşlar
akasya altında uyuyan beyaz bisiklet
ah çocuk
eteğimdeki çakıl taşlarını al
göçe hazırlanıyor eskil mevsimlerden mavi turnalar
belli ki bir gün duman yüklü dağları aşıp geleceksin

şen sesi kaldı çocukluğumun yazlık sinemalarda
yare kavuşma yazgısı kelebek kanadında
nazenin mevsimin koynunda yankılanan yanıtız sorular

seni şarkımız yarımken seviyordum
seni dağıtırken rüzgarda saçlarını
yitirirken ellerini tren raylarında
seni taş plaktan dönen eski bir şarkıyla çağırıyordum
seni sordum yıldızlara
gökte uçan kuşlara diye başlıyordu yazlık sinemaların şarkıları

yabanıl sesim fısılda bana
kuşların çığlıklarını
dumanlı dağlarımda ankalar yaktı kendini
kuyruklu bir yıldız peşine takılıp gidiyor çocuklar
kuşlar sabah serinliğini sever
bense uykumun en derin yerinden uyanıp
öperim üryan yerlerini

yağmur buğusu çöktü kente
tren raylarında ıslak vedalar
dili geçmiş zamanın şarkılarını söyler durur eski plaklar
bakır kızılı yalnızlıklar düşer yarin kakulüne
gittiğin günden bu yana
tozlandı aynalar
raylarda yağmur kokusu
dehlizimde
bir zeki müren şarkısı
Burası Agora meyhanesi
Bu akşam ümitlerimi
Meze yapıp içiyorum
İçiyor içiyorum

Ömriye KARATAŞ
21.10.2016
İSTANBUL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1053994/agora-meyhanesi.html>

GİTME LEANDROS

kuşlar konuyordu
o zamanlar
hayat ağacına
renkli çakıllar biriktiriyorduk
oyunlarımızda

martılar takılmış bir vapurun arkasına
ince boyunlu oğlanlar tayfamızda
kız kulesi hüzünlü peri
tutsak kuşlar bırakın kendi külümü kendim yakayım
yedi tepeli şehrim dinmedi lodosum
tomurcuklanır kız kulesi yeni baharlara

yakamozları neden taktın yakana kız kulesi
diyetlerini ödedi çoktan aşkın eski sevdalıları
kalakaldım çırılçıplak denizler ortasında

kuşlar konuyordu kıyılarımıza
o zamanlar leandros
fenerlerini kapatma kulenin
kutsadığımız aşk boğulur karanlıklarda
bırakır kendini kız kulesi boğazın sularına
gitme leandros
revnaklı şehirlerde
aşk eski bir efsun
eski bir rüya

saçlarımı denize döktüm
kanayan şiirler biriktirdim sana
üsküdar tekfurunun kızı değilim
kapatma beni zindanlara
sana aydınlık şiirler okuyacağım
yağmurlu üsküdar sabahında

gitme leandros
kuşlar kanar
kız kulesinde

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1054264/gitme-leandros.html>

HAIKULAR

sardunya sarı
son günde bitti şenlik
hoşcakal çinte

kallavi sokak
görmez belma sebili
muhayyel mevsim

yağmur yüklüsün
ayrılık saçılmış nar
topla hüznümü

kaçaktı çaylar
yar kalktı öptü beni
ah yasak bahar

buğday başağı
sevdi küçük kuşları
usul usul yaz

kırlangıç külü
savruldu baharlara
yılgin seviler

kırıldı mevsim
kırağı düştü saçına
zaman yolcusu

gelmedin nehre
yıkandı tüm geçmişim
kuğular kara

yel değirmeni
don kişotum dağlarda
dusilyam kayıp

Ömriye KARATAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1054560/haikular.html>

KARDELEN ÇİÇEKLERİNİN AVAZI

gelin duvağında kül rengi rüyalar
vatan ikbaliyle çırpınıyor kafkas dağlarında kartallar
ay dolunay askerimiz çıplak
ayağında postal aradım sırtında kışlık
öğününde bulgur çorbası
açlık ve tifüs sarmış dört yanı
ah memedim ölümün sessiz ağıtında
umut ankanın kanadında
karalar giy anam karalar giy
ben kavuşamadım sana
al sancaklar kavuşsun kal'aya
yemen çölünden görünüyor kar beyaz kafkaslar
avaz avaz sarıkamış kardelen çiçeğim

savaş çanları çalıyor kar kelebeği
koşacaksın iman dolu yüreklerle kartal bakışlı dağlara
ayaz gecelerde seferberlik türküleri
vatan selametidir bu
gidilir taarruza
dönülmez sılaya
kefenin kar gelininin duvağı açılmamış
avaz avaz sarıkamış kardelen çiçeğim

memedim yırtık çarıkla düşüyor yola
kara vagonlarda ölümün sessiz ağıtı
dolu dizgin atlarla geçmiş ceddin tunayı
kar beyaz ölümlerle yatıyorsunuz vadilerde
dağların dik yamaçlarında
kardelen çiçekleri
sizi tarihin paslı aynalarına nasıl anlatmalı
doksan bin şehit karda koyun koyuna
ay dolunay kar fırtınasında bembeyaz uyanışlar
kurulsun harp divanı kurulsun
ciğer parem kardelen çiçeğim hesabın mahşere sorulsun
avaz avaz sarıkamış kardelen çiçeğim

kafkas kartalı aşamadı ayaz geceden sıradağları
derin kar beyaz uykularda neferim
paslı silahların gölgesinde
her yanımla avaz her yanımla sarıkamış
alaca kuş çırpınıyor zemheride
karlar altında gençliğim
derin beyaz uykularda memedim
buz tutmuş sancağı
doru kısıraklar nereye gider ana
kafkas kartalı kanadın paramparça
gelmedi bugün de memedin mektubu
kardelen çiçekleri avaz avaz

tarihin pas aynası figanda
sarıkamış beyaz hüzneler altında
zafer sadası ile al bir ata binmiş enver paşa
moskof yolu tipi boran
kafkas çıvgını ötme bu kış ladin ağaçları altında
içimdeki sarıkamış çığlık çığlığa
azatlık isteme benden yar
uzandım yatarım kar beyaz hüznelerle sarıkamışta
doru kısıraklarla dönemedim silama

avaz avaz sarıkamış kardelen çiçeğim

uyu bebeğim ah ninni
ağıtlardır güzelleştiren tarihi
bir gün dönecek baban kfkasyadan
kökünden sökölmiş ulu ağaçlar gibi
abide-i hürriyet tepesinden selam duracağım
kardelen çiçekleriyle kfkas kartallarına
avaz avaz sarıkamış
kardelen çiçeğim

Ömriye KARATAŞ

25.10.2016

Bu şiir Sarıkamış Harekatının aziz şehitlerine adanmıştır.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1054800/kardelen-ciceklerinin-avazi.html>

KONSTANTİNİYE NAKKAŞ SİNAN VE GÜL

ay ışığı dolu geceler
kavuşmalar belki yarına
el sallıyor mimozalara yar
haydarpaşa garından
yolculuklar sürer
yaşamın bir ucuna
yitik bir istanbul masalı gibi sevdim seni

yeni cami önünde güvercinler
galatada nöbet değiştiriyor tekneler
bekledim seni
kafeste kimsesiz kuşlar gibi
yenildim en çokta sana
bakışımı kucaklayan bakışına
yenildim sınırlara
şehrin gürültüsüne
gelmedin
erguvanlar tomurcuğa dururken
yitik bir istanbul masalı gibi sevdim seni

kadıköy vapurunda
şirler okurdun cemal süreyadan
ben soyunurdum yitik harfleri
eski bir masaldan
konstantiniye
kokla gülümü
yitirdi renkler cümbüşünü
kayıp minyatürler şehri
yitirdi eski bizans görkemini
vapur iskelesinde tangoda esma sultan
akıp giden yıldızlar bağışlıyor
boğaziçinde dipsiz çılgınlığı
darmadağın ellerimde
nakkaş sinanın gülü
gülümsüyor cemal süreya
kadıköy vapurundan
yitip giden aşklara
yitik bir istanbul masalı gibi sevdim seni

başlangıcım
konuğum
sonsuzum
hoşgeldin kırlangıç simyası
göç iklimlerinden
kayıp minyatürler şehrinin gülüyüz
el salla mimozalara levanten aşk
uykulu bir istanbul sabahı
keder yüklü trenler kalkıyor haydarpaşa garından
yenik düşüyor bizans yağmurlarla yosun kokusuna
kirlendi bulutlar
kirlendi geçmişim
nakkaş sinan hüzün kokluyor
minyatürlerde kayıp şehrin kadınları
kavuşmalar belki yarına
yitik bir istanbul masalı gibi sevdim seni

Ömriye KARATAŞ
28.10.2016
FOTOĞRAF:Kaynak:

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1055443/konstantiniye-nakkas-sinan-ve-gul.html>

ARTEMİS PAGAN BİR ÖĞRETİDİR SEVDAN

patikası yok kentimin
kuşlarımı vurdular
uçtu betim benizim
efese leylekler erken geldi
görkemli büyüdü hasretin

sidonlu antipheros
yenemedim ben
şehrin mitolojik avcılarını
giydirme bana tanrıça giysisi
yaralarım derin
uzak seferlerde söylencelerin

bereketi simgeler şiirimiz
doğurtur seherde kozasında uyuyan kelebeği
bülbul dağının kuşları çoktan susmuş
kült bir heykele gibi durmuşuz
şehrin mitolojik avcılarının karşısında
şiirler okuyoruz hades ülkesine

yaralarım görkemli
kılıncım keskin
gözlerimde küçük asya
pagan bir yalnızlık biriken
şair şapkamda

leylekler göçüyor efesten
gönül nicedir harabe artemis
yasaklı baharımsın
leylak hüznünde artemis

sana giden yollar boran
kuşlar arınmış olsun isterdim kederinden
pagan bir öğretisi gibi kalakalmışsın içimde artemis
kozmos senden ibaret
sözcüklerdir sonsuza uçan
artemis pagan bir öğretidir sevdan

Ömriye KARATAŞ
29.10.2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1055558/artemis-pagan-bir-ogretidir-sevdan.html>

GÜL HİMAYESİ

yelesi karadır yağız atımın
keskin şaraplar içiyor yar
sonbahara karşı
neşeli şarkılar söylüyor
kara giysili hüznler giyiyor

yüce dağlar
kara duman
zindan bana yusuf
zırh giymiş züleyhayı arama aman
yolcuyum bu dağlarda
geçit vermez mor anemon baharlar
yağız atların tutsak yığdım
sen var git
yılıklar ülkesine
ben gelemem

kırıldı mızrağım
boz atlar geçti viran yalnızlıklardan
yelesi kara zaman
sürdü kırmızı saçlı kadınlar turnaları
aşkın husuna
kavuşmalar yoksa
toprak ol
et ve kemik
sen var git
yılıklar ülkesine
ben gelemem

yorgunum cellatlarım
alaca halılar sermeyin yoluma
güller düşündüm nakış oldum
ayrılıklar düşündüm tohumdum savruldu

yorgunum cellatlarım
sizden can dilemem
bir varmış bir yokmuş gibi aşk
dağ kırlangıcım can kafesimde kuşsun
uçup gideceksin
kırılmış dallardan ansızın havalanıp
madem kavuşmalar yarına
kır içimin putlarını

yaramdan taze bir kan sızıyor
aykırı mevsimlerden dönüyorum
işte kapındayım
heybemde ham meyveler
gönlümde gül himayesi

Ömriye KARATAŞ
30.10.2016
İSTANBUL

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1055740/gul-himayesi.html>

VAN GOGH SARISI

gün doğdu günebakanlar
gün doğdu çiçek çiçek
ellerimde huzmelendi acı
göğün boşluğunda
kırlangıç çığı

volga soğuk akıyor
sağır duvarlar aramızda
ürpertiyor yağmurlar gözlerini
saymıyorum samanyolundaki yıldızları
ıssız kırlarda
yitik
söylediğimiz
o çocuk şarkı

dokunuyorum ürkek ceylana benzeyen tenhalarına
cumbalardan görünmüyor ışıllar
hangi mevsimde kalmaya karar kılmıştık kırlangıç
nereye ulaşsak puslu tan yeri
akşamın deniz gözlerinde yakamoz bir keder

gün doğdu dört duvar içine
sen geldin bir acı kahvenin hatırına yalınayak
van gogh sarısı yalnızlıklardan
mevsimler günebakan çiçeklerine küsmüş
bir yarım akşamdır gözlerinde yaşamak

Ömriye KARATAŞ
13.11.2016

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1058634/van-gogh-sarisi.html>

BOZKIRDA AĞIT

çanakkale
bir yakınıştır unutulmuş annem
saçlarında yılların kırı
başında çanakkale efsunu
yolun sükut
elinde yalın silah
yüreği güzel annem
kara yazılar yazıldı
hudutlardamısın
alınından öptüm
kara orman uğultusu
sen hürriyetim
sen annem
sen ay parçası

yaz gecesi nerdesnin
sen varsın anne kitaplarda
sen varsın nur ile akan ırmaklarda
hürriyetimin sesi
kor ateş
inliyor garbın karanlık afakına
gelmedin
gülmesin anne
sevda kuşum
kartal bakışlı anne

sen çocukluğum
sen sinema dönülerim
sen gök
sen deniz

ömrüm
harmanım
yedi deryam
destanım
seherim
şahadetim
ceddim
sen annem
sen destan

ikbal
kanlı yollar
puslu hava
gel anne

altın başak
ağıtlı ana
gönlü tufan
sevdim
rüyamı
altın başak sevdam
gülşenim
fecrim gelmen
annem

yaranım
yeisim
kaharamanım

saadetim
sonsuzum
iremim
annem

kır çiçeğim
güz çiğdemim
umudum
bozkırım
çocuğum
bozkırım
ah annem
irem gülüm
ala gözlüm
şehsuvarım
cevahirim
sonsuz sevgim
fecrim

Ömriye KARATAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1058974/bozkirda-agit.html>

LOŞ KUMRULAR

loş kumrular
dilsiz ve tekil
iki serüvenci gibi yollardayız
kırık bir akerdeon nağmesi dudağımızda
güzden kalma şarkılar yeniledim sizi

kırk yıllık kahveler hatırına geldin yaralı yolculuğuma
Çırpınan iki kuş göğsünde şakıyor
nice küllerden yenilenebilen ebabil
giden تنها gemiler biz miyiz

yaralı kısraklar gibi
bekledik durduk birbirimizi
nar mevsiminde
hüzün güz eşiklerinde
esritiyor yağmurları

zakkum ağacına asıyorum umudu
loş kumrular
dilsiz ve tekil

Ömriye KARATAŞ
16.11.2016

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1059379/los-kumrular.html>

PİYER LOTİDE ORYANTAL ZİNDAN

bir anıyı çiziyoruz
yağmur sonrası
piyer lotide sessiz çığlıklara
sana adadığım şiirler
eski yaz defterlerinde

hazan solgun kadınlar bahçesi
ürperten eteklerimde
delişmen istanbul
genç kırlangıçlar tünüyor
sonbaharda talan olan anılara
ah aziyade
içimde oryantalist bir aşk ölüyor

parkasında yeşil yağmurlar taşıyan yar
seni bekliyorum aziyade aşklar tepesinde
sabah çaylarında gülümsüyor yüzün
fecd gözlerinde çıplak bir bahar
esirim oryantal aşklara
sesini işitmeliyim
bu kör zindanlarda

loş kumrular tüketti hasretinle ömrü
mevsimler geçti madam krizantem
bedenlerimizde ateşlerin loşluğu
piyer lotide leylak kokusu
sen çağırıyorsun
oryantal danslarla
o sessiz zindanlardan

ah kafesler niyetim demir teller içinde kuş olmak değildi
kırk yıllık kahvelerin hatırına
çağır beni yeniden hülyalı tepelerden piyer loti

Ömriye KARATAŞ
İstanbul-18-11-2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1059849/piyer-lotide-oryantal-zindan.html>

SEVDALINKA MEKTUPLARI

frengili geçmişim
sakladım seni
gecenin kadını ellerine
suskun odalarda
aşkı bekleyen kim

biz deniz kıyısı delileriyiz
mistik bir ayinden çıkıp koşarız
unutuşlar ritüeline
dudakları öpülesi şehrin
akşam kızılcası ürkekliğine

frengili geçmişim
dumanlı kuşlara
daha çok şarkılar söyledik
vaktimiz olsaydı
biz söylemedik
onlar dinlemediler
ah istanbul
kulelerine çıkıp
çağırayım eski sevgiliyi

bekleyecektim seni arzularla
alman çeşmesi önünde
beyazıt kitapçılarına uğrayacaktık sonra
ah ilk sevgilim
haziran defterlerinde
gülhanede veyselin kırık sazı gibi
kalakaldık öylece

bir mektup gönderdim sana
ergen sevdaların dumanı başımda
peşine düştüm sonra kuytu ayrılıkların
haydarpaşa garından uzandım leylak kokan baharlara

nasıl dönecektim sana
söyleyin çıplak dalların şen serçeleri
neden sustu yarin gözlerindeki istanbul
bir akşamüstü gülüşün yankılanıyor lalelide
hangi baharda kavuşuruz bilmem
gönder artık galatada bekleyen çocuklardan yarım mektuplarımı
fesleğenler takarız yakamıza
belki yine dolaşırız beyazıt kitapçılarını
sevgilim buselik makamında bir yarım akşammiş sevmek seni
kırık sevinçlerle

uğradığım masal kahvelerinde yoksun
tan vakti öpüyorum karanfil dudağından
sevdalinka şarkıları gibi yarım
kalakaldık öylece
bir mektup gönderdim
şehrine ulaşmayan
yitik adreslerden dönmedi yankısı

Ömriye KARATAŞ
19.11.2016
İlk sevgiliye

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1060052/sevdalinka-mektuplari.html>

YALNIZLIK PAYLAŞILMAZ ASAF

kınını sınıyan hançer

inme derinlerime

yara bere içinde kalbim

kuşlar son çığlıklarını da alıp gittiler

lodos vurdu kıyılarımla

solgun gül ikliminde kuşlarım avazda

iskarpinimde uzun ince bir yol

erguvan bahçemiz talan

lavanta çiçeğim yastığım altında derin uykuda

yokluğun felçli kırlangıcın mavi kanadında

inme derinlerime hançer

mistik zamanın esrik kokularıyla

sustu penceremin kuşları

ağaçlar soyundu sonbaharı

gramafonda sabaha doğru

sultanı yegah şarkı

sakla güllerimi karanfillerimi

cemreler düşerken

üşüyor çıplak ayaklı mevsim

uzatıyorsun frengili bir yalnızlığı

almıyorum biliyorum ki eylül

tutturmuşum bir gemici türküsü

hora vira hora vira yollardayım

üşüyorsun ceketimi al diyor bir şair

yalnızlığı pay ederek masal kuşlarına

anılıyor adın ıssız sokaklarda

kopan son çığ tanesi uğultulu

sen gideli yolcusu yok tramvayların

güz kadınlarının omuzlarında kuş şarkıları

difenbahyaları suladım

ağlayan çiçeğim

payladım hasretini göçmen kuşa

gel artık

yalnızlık paylaşılmaz asaf

Ömriye KARATAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1060175/yalnizlik-paylasilmaz-asaf.html>

ANDROMEDA VE LİR

kuşlar lir çalıyor
tatlı saatlerde
venüsün güzelliğini
anlatıyor masallar
tunç aynalarda
yansımalar
adalar denizinin esintisi ah sevgilim
yabanıl iklimlerde şiirce akıyor gözyaşın

hoş yankılar bıraktı yağmurun
bahçemdeki sarı gül dallarına
şakıdı bülbüller dikenler bağrında
yorgun düşlerden uyanıp
kırdım ömrümün putlarını
ah lat ah menat
kara gölgelerinizden çıktım

tanrıça kibebe
hangi ırmak bereketli bize
kuşlar lir çalıyor
armonik coşkular sarıyor mevsimi
ah yaldızlı tanrıçam
gömdüm seni
nar ağaçları altına

kuşlar lir çalıyor
orfeus neden ölüyor
içimdeki bütün mitolojik tanrılar
gladyatör sevgilim
odea çalarken
esin perilerine aldırıyorum
narkisos atıyor liri lethe nehrine
yasak şiirler okuyor lesbos adasında sappho
aykırı çağlardayız andromeda
çağır ey sevgili çağır artık sevilerimizi nice küller içinden
doya doya dinleriz belki rebetikolar
çağır beni adromeda adalar denizinden

Ömriye KARATAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1060830/andromeda-ve-lir.html>

KİMONOLU KADIN

japon balıkçısı
orkinos mevsiminde
sadako turna kuşlarını bekliyor
tekneler geçiyor ömrümüzden al tekneler
bambu çubuklarının resitalinde güzelliğin
acıların gejšası sen miydin kimonolu kadın

korsan gemileri terkettim
unut kimonolu kadın unut
küçük pencerelerden bakmayı
yare pirinç rakısı sunmayı
acıların gejšası güneşler ülkesinde
tutulur muson yağmurlarına
sakura mevsimidir beklenen

çay serenomisi uzun sürdü
gejšalar dansta
seni singapur limanında bırakıyorum
yakana orkide yalnızlığı takıyorum
inciler mercanlar dururken

sakura mevsimidir beklenen kimonolu kadın
hiç dinmedi içimde
gittiğin günden beri
muson yağmurları

Ömriye KARATAŞ
24.11.2016
İSTANBUL

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1061101/kimonolu-kadin.html>

HEVA

ten iklimlerinde aradım seni
çiğ taneleri düşerken şebneme
sufi akislerde
esrik gül bahçelerinde aradım seni
selvinin gölgesi vurmuş güz ikindilerine
ayrılık libasını erken biçmiş yar
ne zaman bağışlanırım günahkar gözlerinde
aldık hevedan payımızı
zehirliymiş şarabın varsın olsun
tez ver içem
gül bahçelerinde kanmazam ben

mecnun leylasını aradı sen de
kerem aslısını
katreler kavuştu ummana
bir biz kavuşmadık yar
gülüverdi yediveren
yakasız bir gömlek oldu ten

ezele geçmez hükmüm
hazanda açan ağulu gülüm
bak mor salkım fularını takmış bahar
yeksan olmadan aynalar
gel kavuşalım yar
huş ağaçları yol verin
ferman nakıs ayrılıkların

yunus değilem deryada yüzem
maşuk değilem kan güllerine feryat edem
zar-u figan eyledim
kalk yar zindanlara gidem
bahar erken çiçeğe durmuş gözlerinde
git yar sonsuzluk hecesinden efsunlar okuma
şarapta sensin ten iklimlerindeki yangı da sen
rahmet yağmurlarında kanmazam ben

aldık hevedan payımızı
yakasız gömlek ten
yeknesak arzda aynalar
gönül nerelerdesin diye sorma
yücelerde uçarım
kanmazam ben

Ömriye KARATAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1061304/heva.html>

ERGUVAN RENKLİ HIRKAMI YILLAR ALDI

menekşe kokardı mevsim
istasyonlardan el salladığım vedalar
sizi şarkıların yarım nakaratlarına sakladım
sırtımda hüznün ince ipeklileri
uçuşur ellerimden kelebekler
nakışlı mendilimi yeller aldı
erguvan renkli hırkamı yıllar
yenilenip duruyor göğsümde ince bir keder

tut ki üstümüzden kuşlar geçmedi
tufan iklimlerinde kayboldu gemimiz
biz ki çok sevdik
mor dağların acıyı bileyen türkülerini

sana afrodit yortularıyla gelmiştim
gurubun rengini pencereye eklemiştim
zambaklar büyüdü o zamanlar bahçenizde
mor şafakların kızı erguvan renkli hırkamı yıllar
nakışlı mendilini yeller aldı

tufan iklimlerinde kaybolan yusuf
geri getirebilir misin kuşların güzelliğini
çavlanlar düşledin derin kuyularda
bir sabah uyanınca
nakışlı mendiller buldun başucunda
rüya iklimlerinde gezinen züleyha
gömütlük taşlarda kaybolan yüzü yusufun
zamanmış meğer
aşkı kuyulara indiren

tut ki sevmedik
taç kapılarda pitoreks bir yalnızlığı
kayıp cennetler vadetme
küliden anılar mabedimde
seni hangi mitosta kaybettim ey pagan aşk
erguvan renkli hırkamı yıllar aldı
yare ulaşmayan nakışlı mendilimi yeller

Ömriye KARATAŞ
4.12.2016
İSTANBUL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1063283/erguvan-renkli-hirkami-yillar-aldi.html>

SEVİ HÜNERDİR

sevi hünerdir
yollar mühürlü yalnızlığı
yitirışlerin

aşkın kanadını kor ateşlere vermiş yar
gökten hiç inmeyen hüma kuşu
anla bu sırrı
o meşru esin dudağına değdiğinde
gel kayıp cennetime
yunup yunup arın

sevi hünerdir
aşkın şerhini medcezir saatlerinde
koyup gitmişsin yüreğime
kalbin derinliğinde ince bir kılıç yarası

sevi hünerdir
dökülür kanlı yaşım asi ırmaklara
saçlarından yeni baharlar yaparım
bağışlarım belki nar çiçeği dudağında kanayan iklimi

yelkenler açıyoruz sayrılıklar denizine
her liman kendi gemilerini bekliyor nasıl olsa
kristal sevilere bırakıyorum dingin sulara
sönen gövdemizde aşkın o har şehveti

sevi hünerdir
katre katre efsun yarin dudağında
nikabını kaldır gecenin

Ömriye KARATAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1063540/sevi-hunerdir.html>

DENİZ KONÇERTOSU

kül kokulu şilep
götür beni
güz dönümlerine

nicedir sancak kontra seyrinde gönül
gemimizin pupasında akşam serinliği
kollarımızda ince zincir
rıhtımda beklenen sevgili
sevdanın forsasıyız biz
kavuşmanın değil

ezgiler ve sözler
sonbaharın yalnız kuytusunda
gemisinin pupaasını mavi dönencelere açmış şair
yarım uyaklar gibi yaşadığım sevgili

kül kokulu şilep
götür beni
denizlerin senfonik konçertosuna

Ömriye KARATAŞ
8.12.2016
İSTANBUL

Fotoğraf:<http://www.yagliboyatablolar.com.tristanbul> tabloları

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1064223/deniz-koncertosu.html>

ESKİ MASAL

ey yıldız dolu gece
asyalı hüznüm çoktan soldu
alacakaranlıklara sakla gülüşlerimizi

evren çırılçıplak
ağaç yaralı
bank ıslak
gece kelebeklerinin hüznünde
sen yaralı bir düş
sonbaharsın artık
kızıl saçlı sevgili
hiç gelmeyen sonbaharsın artık
dilimde günahların çağrısı

sevda şiirlerini attım denizlere
ey hüznün havarileri
sığınıyorum sevgilinin ince gülüşüne
şaraba
göğsünde yeşeren zümrüt dağlara

ipek giysiler giymiş gece
taçlar getirmiş
masallardan ah o eski sevgili
hançerinden ala bir gül düşüyor
göğsümün üzerine

sahneler ve ışıklar
okşamayın bu gece hüznümü
giden güz saçlı sevgili
ince bir şiirden

Ömriye KARATAŞ
İSTANBUL 14.12.2016

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1065514/eski-masal.html>

PİYER LOTİ VE LEYDİ MARY

çemberlitaşta
yitik bir hiyeroglif miydi aşk
çıkıp gelirdin alkımlar içinde
yasaklı baharlardan

ellerini tutardım belirsiz pusularda
gözlerindeki ince yağmurlardı beklediğim
çıkıp galata kulesine gözlerine bakardım
yağmurların incittiği istanbul silüeti gözlerine
kız kulesi içimde oluşan zindandı her aşka

aziyade bir aşksın sen
bir yanın piyer loti
bir yanın ıhlamur yokuşu
kum taneleri gibi sakladım seni içimde
bir seyyahız işte
sen piyer loti ben leydi mary
geziyoruz gövdesini yağmurların kırdığı yarım aşklar kenti istanbulu

ey içimin bahar dolu sevgilisi
bir yol ağzında bıraktım seni
yarım aşkları gömerler
eski bir bizans sarnıcına
akmasın diye
sevgilinin ince gözyaşları

bir akşamüstü
azatlık kuşlar gibi
sığındım
eski bir istanbul kartpostalında kalan bekleyişlere
ne sen piyer lotisin artık ne de ben leydi mary
verilen sözler kül ve yangın

Ömriye KARATAŞ
15.12.2016

Tablo: Rus ressam Ivan Aivazovsky'nin, 'İstanbul ve Boğaz' adlı eseri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1065693/piyer-loti-ve-leydi-mary.html>

ERİYEN SAATLER-DALİ VE GALA

pirene eteğinde soludum kocamış dünyanın aşklarını
ışayan gün yeni umutlar taşıyor
tutkulu hep çiçekli kıyılarımız
pubol şatosunda uzun uykulardayız ah gala

gökte yıldızlar kalabalık bu gece
ay ışığında titriyor sığındığım dudakların
kırık keman ezgileriyle kozasında kelebekler
giz iyileştirir
yağmurlar altında
akıl sağlığı olmayan aşkları
nasıl olsa geciktik hep katalan şarkılarına

zaman savuruyor küllerimizi
içimdeki yolcuya sığınak turuncu saatler
bekleyiş hep bekleyiş bağıra bağıra
pubol şatosunda uzun uykulardayız ah gala

kırmızı bir şarap yıkıyor dingin gecenin önlenemez tutkularını
katalan bir ressam resmediyor tuvaline ölü umutsuz kadınları
taçlar istemiyor gala
yarını hiç konuşmuyor
yaşamın gizinde saklı yüzler

pirene eteğinde geciken şarap yalnızlığı şenlik
dönenceler aştım
ardımda güneşler yıldızlar bıraktım
bitimsiz ve giz dolu gecelerde
taşıdım seni göğsümde
kor alevler gibi
şir şir rengarenk ah gala
katalan ressamlar
soğuk duvar saatlerine bekleyişler yükler
biz gideriz sürreal yangınlar içinde pubol şatosundan

ah gala ağlıyorum şimdi
turuncu bir duvar saatini önünde
ey benim sürreal yalnızlığım
aşkın galasında hüznü kelebekler
bekler gala seni kelebeklerin hüznüyle figures tepesinde
ayak ucumda
usul usul
dolaşılıyor
mahrem kediler

Ömriye KARATAŞ

17.12.2016

SALVADOR DALİ VE GALA DALİ AŞKI İÇİN...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1066124/eriyen-saatler-dali-ve-gala.html>

PALMIRA ÇÖLÜN YASLI GELİNİ

kaldırıyoruz peçesini günahın
kızgın çöl kumlarından çıkarıp gövdemizi
tanrı enlilin kaybolan yüzüne sürüyoruz günahkar bedenlerimizi
fersah fersah uzaklardan
ay tanrıçası aglibol gibi doğuyorsun vahama palmira

eskizini çizdim andacıma bütün mitolojik aşkların
bitmeyen matemler kuytu boşluklarımda
gözlerinde buldum hayatın dinginliğini
ben çöldüm hep sana
sen soğuk bir gülümseyiş zindanına
nicedir yağmalanmış antik kentler gibiyiz
çağırma beni çağırma sütunlu yollardan
cellamda en kutsal tanrı gibi sakladım seni günah çiçeğim palmira

sana nippur sunağını adamadım
balşamin içimde can çekişiyor çöl günahı aşklar
göğsündeki yeşil vahadan yitip gideceğim nasıl olsa
yitik bir babil tabletine dönüşeceğiz
kavgamızın türkülerinde
öylece kala kalıyorsun palmira

çocukların ağlayışı geliyor aklıma
iç çekişleri bir çöl çiçeğinin
palmiye ağaçları altında ay ışığında
sevişen çöl buğusu sevgililer geliyor aklıma
bir part savaşçısı gibi yıkıp geçmişsin içimdeki köprüleri palmira

cellamda çok tanrılı aşklar
kutsadığım çöllere yağmurlar yağmıyor
kederli hep çöl kalabalığı kalbimdeki günahkar aşklar
tutkulu
esrik
savaşçı

bir part savaşçısıyım ben kendi çölünde
ah ay ışığında
palmiye ağaçları altında
çölleşmiş dudaklarını öpmek elde değil
çelişkili yağmurlar yağıyor kente
tahrip gücü yüksek bir bomba düşüyor kalbime
kaldırıyorum günahların peçesini
hüma göğsünde
kendini tüketen bir alaz gül oluyor aşk
haşin ve kederli bir mitolojiden çıkıp
sütunlu yollardan tanrı enlile koşuyor palmira

palmira çölün yaslı gelini
palmira her aşk kendi dönemecinde yengili
ah balşamin al göğsünde sessizce uyut beni
palmira çölün yaslı gelini
kuyruklu yıldızlar çöle düşmez
kayıp bir mittir aşk ütopya aşklar çölünde
balşamin yitik bir mezopotamya masalı gibi
uyut beni göğsünde

Ömriye KARATAŞ

18.12.2016

İSTANBUL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1066347/palmira-colun-yasli-gelini.html>

TRUVALI HELEN AYNALAR ÖNÜNDE

aynaların önünde
güz saçlı kadın helen
kırıksıklıklarına örümcek ağından kremler sürüyor
monologtur yalnızlık
kim ses verecek sana
dümeni kırık limanlardan
yırtıldı gemilerimizin karinası
avare rüzgarlarda tayfalar çırılçıplak
sokul bana sessizliğim
Paris mitsel düşlerde sparta çok uzak
deniz fenerlerinde viya viya yalnızlıklar

kırmızı karanfiller uzattın o gizli kıyılarından
karıştı yazgımız deniz kızlarının yorgun düşlerine
tanrısal bir yalnızlık bu
ürpertiler mevsimi
ruhun çıplak burgaçlarında vapur çığlığına eklenen elvedalar

beni yaralayıp durmayın ey aynalar
güzeldim eskiden elektra komplekslerine kapılmadan önce
meneleaosun heleni gibi
zambakların ışıltılarında
kuğu kılığına girmiş aşklardan kaçmıştım
kül kaldı biraz senden paris
biraz yakarı
biraz yaraların mitolojik şaraplarla dinmeyişi
ah yazgı meleği
sesler yitiyor truvada
kül rengi anılar dolaşüyor uyluklarımda
ithakalar çekiyor içim ithakalar
nerede yazdın bu yabancı yazgıyı
kara ayetlerle dolu alnımın yazgısına
kutsal sularda kutsanmış meğer aşk

ayrılık dokungandır truvalı helen
gizli sevdaların mahrem dudaklarında sığındığım yazgım
ah yenilenmez ırmaklardan akıp giden sular
kabullenir her ölümlü bir gün yazgısını
aynalarda yenik düşen çizgilere
gel kül olacağız nasıl olsa
mitsel ırmaklarda yanalım

lotus çiçeklerine çiy damladı
mevisimin kırık ezgisi lirimde
geçip gitti denizler fırtınası
kayboldu altın renkler ufuktan
kuğular yaralandı
helen düşler gemimizin pruvasında
kavga tanrıçası eris çağırma artık beni
aşkın gladyatör gülüşlü kavgalarına
nereye ulaşsam gemileri olmayan limanlardayım
düello aşklar aynasında
kimi yaksam
göğsümde anka külüne dönüyor
ah aşk
yeniden kutsa beni

ÖMRİYE KARATAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1066666/truvali-helen-aynalar-onunde.html>

ASYALI KÜÇÜK KIZ

kara matemli kıyılarda asyalı küçük kız
oyuncakları çakıl taşları midye kabukları
silahlara yer yok
saçları kumsala uzanmış sonbahar
ahasyalı küçük kız sen denizlerin direnişlerindesin
şarapnel parçalarıyla yaralandığını görmeseydim kalbinin

irkilip uyanıyor çocuklar
masal uykularından
yanık izleriyle dolu dilsiz zaman
cepheden cepheye yaralı kuşlar taşıyor çocuklar

havalar ne zaman ısınır
kırlangıçlar ne zaman döner mavisel iklimlere
yağmurlar ne zaman düşer gelincik şafağına
badem çiçekleri açar ansızın gülüşünde ah asyalı küçük kız
belki bir düş belki bir masal belki yarına
gel yok edelim savaş madalyalarını
insanın insana kulluğunu
salalım gök mavisini uçurtmalarımızı özgür yarınlara
kavuşalım şafaklarda okul şarkılarımıza
ılgaz sen anadolunun yüce bir dağısın
çocukların kayıp masallarında

şafak tanrıçası eos ne zaman tan ağaracak küçük asyada
beyaz bisikletim tamire gidecek
dilimde yavan ağır aksak yarım şarkılar
nicedir matemle yatıp hüzünkar çocuk ağlayışlarıyla uyanıyoruz
mavi şapkasına kuş şenliği dolduran çocukluğum
beyaz kurdeleler takacak yakasına
hüzünlü mavi uçurtmaları göğsüne salacak asyalı küçük kız
kül kedisi kuklası söyle bana
içimdek bitmeyen matemli çığlıklar
intihar senaryosu savaşlar
ne zaman bitecek
oysa ben asyalı küçük kız olarak
yaslı gittim şen geldim şarkısını söylemek istiyordum

Ömriye KARATAŞ 21.12.2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1066880/asyali-kucuk-kiz.html>

YARIM KALAN FLEMENKO

mevsimin manolya kokulu sevgilerine
yağmur tanecikleri düşüyor
seni yarım bir sone gibi bırakıyorum
granadada gün batıyor
lorca şiirleri okuyoruz yitik aşklara
raksediyor ispanyol kuşlar
yarım kalan flemenk şarkılarımızda
bir flemenko dansçısı el çırpıyor
gitar eşliğinde
aşkın portakal kokulu güzelliklerine
sınır dışı edilen bir aşk bu
biraz vandal biraz seferad

yeni ezgiler öğrettim gitarıma
venüse yeni şaraplar içirdim
unutmam için seni
rönesans kasabalarını gezdim
ah benim flemenko gitarımda yarım kalan ezgim

mevsim sonbahar
granada bizi çağırıyor
gökkuşağında dans ediyor
çingene ruhlu bir zaman
sana odlar baladlar romencerolar okudum
marjinal edebiyat matinelerinde
sen duymadın granada duymadı
küçük kent soylu kimliğimden çıkardım batılı yazgıyı
kucakladım seni flemenk şarkılarıyla
gitarımda serüven yollarına düşmüş şairlerin
incelikli lirizmi

eğrelti otlarıyla dolu zaman
ben seçmedim kirlenmiş çiçeklerin düşünüşü
saf öpücüğü kaldı boynumda granadalı lorcanın
ve sonra umarsız aşklara baladlar yazdık
karanfilleri siesta saatlerinde pirenelerden kör çığlıklara saldık
dön diyorsun dön ey sevgili dön diyorsun granadaya
altın yıldızlı mihrabım mı kaldı
üşüyorum şimdilerde cala molinostada grafitiler önünde
aşk dilimde yarım kalan flemenk bir şarkı

Ömriye KARATAŞ

23.12.2016

Federico García Lorca'ya ithafen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1067229/yarim-kalan-flemenko.html>

HAYALLERİM AŞKIM VE SEN

siyah beyaz filmlerdeydik
acı hayat ile bir Türkan Şoray filminde
matineleri kapandı ömrümün
ah manikürcü kız
alçak gönüllü sinemalarda
bir charlie chaplin bile değiliz artık
sevgi neydi diye soruyor asya
sevgi iyilikti, dostluktu, sevgi emekti demeye varmadan
susuyor asya

bir türkan şoray filminde kaybettim seni
manikürcü kızların sınıf atladığını gördüm
sonra asyanın deli sevisini
vesikalı yar ah vesikalı yar
kalbine taş basmayı öğreniyor insan
gemilere uzun uzun bakmayı sonra
dönmeyi dönmeyi öğreniyor insan
o pus limanlara
uzun kirpiğinde mülayim bir aşk
yere göğe sığmayan
kederli bir aşk şarkısı dilinde
eski hatıralar pencerede serencam

sonra biz ayrıldık bir aşk masalından
unuttuk berdeli şahmaranı hicran sokağını
hep böyle olur
en ince yerinden kırılır
hicran sokağının kadınları
bir türkan şoray filminde kaybettim seni küskün çiçek
şimdi sevmek ve ölmek zamanı
sonbahar rüzgarında buruk bir acı
penceremde dikenli gül hatıraları
siyah beyaz bir filmin fragmanında
hayallerim aşkım ve sen
23.12.2016 istanbul
Ömriye KARATAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1067346/hayallerim-askim-ve-sen.html>

DESPİNA-DALGALARIN OYUNU

yelkenler ve kürekler alabora daniel defoe
herkesin bir ıssız adası vardır
içinde kuzey denizlerine uzanan bir serüveni
bir deneyimi püritan zamana karşı
ah külhan aşklar
pusulamızın ibresi neden hep ayrılığı gösteriyor
nazlı denizler ortasında kaybettim deniz gözlü yarı
yalpa vuruyoruz kıyılarda despina

denizin sesini arıyoruz
ışık gemilerini
sakalı uzamış avurtları çökmüş aşkın bak
ironik denizlerin karasına vurmuşuz
hiç anlamadan
latin gemileri boyadı vilmorin kırmızıya denizlerimizi
bir helen şilebine binip sana geleceğim despina
uvertürlerinde mutlu senfoniler çalan o zarif estetik sesine despina

yoktu kavgamızın ne başlangıcı ne sonu
taş iskelede bekliyor sanıyorduk bizi mahmur gözlü hayat
zıpkın yedi umutlar
balıkçı kulübelerinde yas
saçları rüzgarda uçuşan sevgili
tentesinde düşler asılı beyaz kayıkları mavi hürüklere saldık
açılmayım artık uzak denizlere
bir sünger avcısı ne arıyorsa denizin derinliklerinde
biz de onu arıyorduk
yaşlı bir balıkçının düşlerinde

kaptan yol alır mı bu latin gemisi
sağanak halinde gelir aşk
mavi ve dingin
insan bir akşamüstü
ansızın bağlanır ay ışığı sonatına
aşkın keman konçertosunda bitmeyen ah o fırtına

bir kanyak açarsın kapanmayan yaralarına
çolpan yıldızının kalabalığında
imgesi mavi denizde aşk teknesi alabora olan bir biz miyiz
ah despina yaktım gemileri

yeni tanıştığın dünyalarda
yeni yolculuklar arayışı
biraz minimalist
biraz senfonik deniz sesi
aşk benzedi bak kırık bir midye kabuğuna
can simidi arıyorsun despina
kum kuşları geçirdi o zamanlar üstümüzden
bilmezdik harap hayatların leş kargalarını
içindeki damlacıklardan çoğalayım
yağmur olup yağayım denizlerine despina

kıyıya vurup geri çekilen dalgalar gibiyiz hep
kuma gömülü frizbi hayatlarda
aşk bandı kopmuş bir plaj terliği
uzun kumsallardan latin gemilerine binip gidesim geliyor buralardan despina

senfonik şiirler oku bana
şafaktan gün ortasına kadar
sürsün aşkın sonsuz keman konçertosu
belki bir gün

vivaldinin mevsimlerinde
dalgalar devinirken kumsalda
denize yansıyan bir keman solosunda kavuşuruz despina

Ömriye KARATAŞ
24.12.2016 İSTANBUL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1067462/despina-dalgalarin-oyunu.html>

DİVANE AŞKLAR KENTİ ANKARA

kızılırmak türkleriyle gelmişim ben sana
antik çağların güneşleriyle
hitit baharlarının şaraplı şenlikleriyle
galatların şehri ankara
sen ben de kayıp bir gordiondun
ben sen de ağlayan kaya
toprağa suya havaya savurdum küllerimi
ruhumu gördüm toprağında
aşıklarını ozanlarını divanelerini
tufan iklimlerimdeyim şimdi
döllüyoruz melez bir acıyı tohuma
sarı başak saçlarım albenili
uyanıyorum ağırlı uykulardan
dönüyorum düşlerimde buğday tarlalarına

yaban ülkelerdeyim
caz-maz dinliyoruz ara sıra
john lennonun yoko onosunu
rakı içiyoruz müzeyyen senarla
kutsalların adını değiştiriyoruz
annemin kumral saçları düşüyor boynuma
sonra çıkıyoruz fiyakalı caddelere
kızıla boyatıyoruz saçlarımızı
dünyanın yeni haritasında
daha çok global görüneceğiz yeni kuşaklara
karanfil sokakta demli çayların nöbetlerinde okunan ahmet arif
şirlerimizi kimseler duymuyor
armağanın olan kumral ada mavi tuna kitabını hala saklıyorum kitaplığında
biliyor musun
kızımın adı ada
oğlumun adı tuna
sonra derin uykulara dalıyoruz
filiz veren ankara elmasını
bozkırda açan ankara çiğdemlerini unutuyoruz

toprak ananın rahmi hamile
bizim umutlarımıza
sürdürülebilir vaadler ver bana
umut ekmek şarap tokluk minnettarlık
yeniden kutsayalım şiiri halk türkülerini
divane aşklarımızı
karanfil sokakta

gözleri kara ankara
bestekar sokakta segah şarkılarımız susmuş
bir simit ister misin bir şiir diyor ankaralı çocuk kızılâyda
infilak oluyor kalbim
nergis kokularıyla
ah yitip giden sevgilim

ışığı tükendi bu şehrin
en karanlık gecedir kalbim
ey küskün çiçek
kızılırmak sineması önünde karanfillerle bekleyen eski sevgililer
gönül umduğuna küser
gönül safi olanı arar
hoşçakal bozkırdaki ayaz sevdam ankara
issiz ve ayza bir bozkır öpüşü bulaştırıyorum dudaklarına
yediğimiz sırlı ankara elması ilk günahımızmış meğer

altın köşkler soneler baladlar istemedim senden
bekleme beni berjer koltuklarda
yakasına taze gül takmış kadim aşk
pagan inançlar edindim
annemin kumral saçlarına küstüm
yaban ülkelerin kadınıyım artık
kızılırmak sineması
saçlarımı kızıl sonbahar hüznlerine boyadım
tanımazsınız artık beni ey aynalar

Ömriye KARATAŞ
25.12.2016
İSTANBUL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1067635/divane-asklar-kenti-ankara.html>

SES

ses
avuçlarında şeker taşıyan
çocuğun şenliği

ses
yakasına taze gül takmış sevgilinin
sevgi iması

ses
tekirin
kapı önünde
çıplak uzun tüylü yalnızlığı

ses
dantelli zifir kadının
geceye soylu serenatı

ses
bastırılmış suskunluklarda
gül kırmızısı dudağın şaraba ve aşka susamışlığı

ses
pudupehanın mührü
dişil gücü
geceye yakılan ucu yanık mektup
mührü vurulmamış

ses
çığıllıklarla
dağa taşta yayılan
çello çalan kızın
titreşen eksik kalan melodisi

ses
ıhlamur kokulu yollarda
yerli yersiz
kuytu bir hoşçakal
huysuz ve zamansız bir haykırış

ses
derin nefes
küller arasından
doğrulan
o sonsuz
sevgiliyi
çağırın

Ömriye KARATAŞ
26.12.2016
istanbul

SEKOYA

sekoya kanadı
herdem yeşil sekoya
kanadı
kentin eski şarkıları dilimde
genç sürgünler veriyor dallarım

sular çekilirken
en kırmızı şarabı içip
uyudu sevgililer
sonsuz rüyalarda
sekoya kanadı

hazin şarkılar söyleyebilirim sana bu gece
bir edgar allen poe şiiriyle uyandırabilirim seni
ansızın bir öpücük konar alınına
düş içinde düş poe gibi
umut biter rüyalar başlar
dirilmiş düşlerimizi kanatsa da parçalanmış ay
çırpınan günün ışıklarına yeniden umut yazılır
utkulu mavi bir umut
umutlu arınmış bir rüya

sekoya kanadı
inceydi önceleri dalları
geldiği iklimlere alışamadı
kalınlaştı an be an dalları
sürgünler verdi alev sürgünler
anların kekreliğinde
sekoya varolmadan yaşamayı öğrenemedi

yaralısın göğre uzanan sekoya
karbon çağının iklimlerinde yaşamayamazsın
çığlığını yansıtmassın
dünyanın tozu arşidüşese toz pembe
sen yağmurun gözyaşlarınsın sekoya
her dem yeşil herdem esin
sekoya
ne hoyrat elleri var sevgilinin

ah yitik ağaç
genç sevgili
kızıl kıyılarda mistik sis

Ömriye KARATAŞ
27.12.2016
İSTANBUL

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1068079/sekoya.html>

LATİN ŐARKKI

latin Şarkılar
ruhlar çırılçıplak
son sevgili tangoda
ırmaklar ilk hızını almış zmandan
sevdanın etekleri salsada
içimde kırılmış putlar

latin Şarkılar
sırtına kambur yüklenmiŐ zamanlardayız
ışık ve umut uzak ülkelerin Őafağında
cesar vallejo Şiirleri gibi acılarla yklyz

Şarkın kurnaz Şarkılarını sevmedim
güneş batıyordu hep son nakaratlarında
serin gölgelerde
portakal iekli bahçelerde
akdeniz esintilerinde
sözcüklerin gücünü taşıyorum
başımda Şiirden utkulu ta
latin gemilerine binip giden sevgililer
sizi sevilla limanında bekleyeceğim
uyanıŐtır sana adadığım Şiir
serpilir dipdiri toprağıma

biraz nerudayım
sancılı bir tohum gibi karanlıklara serpilen
biraz lorca
endslste gitar ezgileriyle
portakal çiçeklerini bekleyen

latin Şarkılar
kırık ezgiler gitarımda
uzun bekledim
lirik limanlarda
ispanyol paa kot pantolon giyen sevgiliyi
gidiyorum lorcayı aramaya
ışık yüklü limanlara

mriye KARATAŞ
28.12.2016
İSTANBUL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1068320/latin-sarki.html>

İSTANBUL ÇİÇEĞİ

bir buket çiçekle gelmiştin kuzguncuk baharlarına
ben mutsuz kışların kuruyan erguvan dalı
sen biraz emirgan biraz aşıyan biraz kuzguncuk
kanıksanmış bahar sabır gülü
yollar parklar meydanlar bizi çağırıyor artık
baltalimanında toz pembe sakura ağacı kül
ihlamur caddesinde susmuş şarkılar
artık ömrümüz yuşa yokuşu yar

yağmurlar çiseliyor anılara
yaşamın varlığı meçhul kalbimizde
sevdayı sorma ahu semender bir bülbüldür o
arzu endam edersin sararmış fotoğraflarda
solgun bir istanbul çiçeğisin hatıralarda

sır olmaktan çıktı artık
içimdeki o derin haz
raylı trenlere binip git ah içimdeki yaslı çocuk
saklan dönme dolaplarda
şulesi hayali cilvesi hoş yarin
yaraları kapandı
kavimler gibi yol alıyoruz hep sancılı
ten bedende tutsak hoş kokulu karanfil yarım

yağmurlar dindi şehri istanbulda
kirpiğinde yasak baharların gözyaşları
yaşamak seni gülde lalede nesrinde nergiste
ümit güzellik sevinç sen de
kara dikenleri yoktur gülümün
yaşadım seni kuytumda
çıkmadığın müneccim fallarında
gelirsin belki bir başka bahara
kakülü yalnızlıkla örselenmiş yar

istanbul yasemin baharıydı
aşklar zamane aşklarıydı aykırıydı
istanbul gücenmişti menekşe mavisi baharlara
ah içimdeki küskün cezayir menekşesi
ne zaman biter gücenmişlik
mevismler bitiyor
simgesel kuşlar geçiyor lirik limanlarımızdan
gelmiyorsun
aşkın yaralı sinesine
biz aşka kelebekler gibi pervane
istanbul çiçeklerle güzel
boynundaki ürkek çiçeğin yasaklı baharları kimin vebali
Ömriye KARATAŞ
29.12.2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1068488/istanbul-cicegi.html>

GILGAMIŞIN DÜETLİ YALNIZLIĞI

ses revaklı avlulardan geçen ses
nasıl sığırız bu yalnızlığa
yas tedavisi yazıyorsun
aşkın yorgun omuzlarından
salınan saçlarıma
yunsun yazgım yunsun
gülüşünün ışığında
ah buyurgan aşk
kuşaklar boyu aradım seni
kutsal bir yada taşı gibi
sakladım seni mabedimde
sığındım olimposun mitolojilerine
hayatın sırrını çözdüm sandım

öç alıyor zaman
gilgamiştan zeustan
oysa susmadı
içimin ölümsüzlük şarkıları
seni bi dünya kafayla sevdim
güneşler ortasında
yüreği iyilik dolu bir aşkla
tenle bağlandım sana
kalbimde infilak parçaları
tebligat veriyor kuşlar mevsime
solgun bir güz akşamından
kırık şemsiyeler alıp çıkıyorum sokağa
tensel bir aşktın sen sonsuz yolculuğuma
ah kalbim neyle suçlanıyorum ben

şairane söylemler
eşkiya gecelerden kederler
boş mektepler
betthehemde bir havari değilim
kurtaramam hüznü
ete kemiğe büründüm yunuslar gibi
tangolu aşklar
düetli yalnızlıklar
çığırından çıktı çoktan içimdeki karanlık şapaller

çılgın bir kalabalığa giriyor kalbim
güneşler soluyor
kızıl kahve tonlu
göç yollarında
demirledim
ağır yüklü bir şilep gibi
gemiciler koyuna
öç alıyor zaman
gilgamiştan
haber yok
kadim tarihin
ölümsüz aşklarından

Ömriye KARATAŞ
30.12.2016
İSTANBUL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1068650/gilgaminin-duetli-yalnizligi.html>

PİYER LOTİ ORKİDELERİ

piyer loti kahvesinde
eski aşklarınız kalmış bayım
ik dal beyaz orkide
sararmış anılar
yarım kalmış bir aşk

yeniler piyer loti kahvesi
her bahar yolcularını
yeniler kurgusal hayat kendini
yeni roller verir aktörlerine
aşkta yeni dekarosyonlar ister
yeni renkler
yeni kombineler

piyer loti kahvesinde
sonbahar hüznü yalnızlıklarınız kalmış bayım
haliç gibi endamlı aziyade aşklarınız
solgun bayım en hoş renk orkideleriniz
salep ısmarla mısınız
geç gelen baharların
yarım kalmış aşklarına

Piyer lotide
biz salep içtikçe
boynunu büküyor
tenha orkideler
ellerin üşüyor
yağmurlu ellerin
kar yağıyor
haliç sırtlarına
orkidenin beyaz dokusunda
yarım bir istanbul vedası
Ömriye KARATAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1069083/piyer-loti-orkideleri.html>

EL DORADO

yolculuklar düşleyen yaralı kuş
teleğinde uzak ülkeler
menekşelerin ruhları solgun
zamanın kıyısında kalanlardan
ucu yanık bir mektup

biliyorum yaralı kuş
durgun ışıkları özledin
zarif ve kültürlü madridi
akdenizin portakal kokularını
küçük limanları
kentnin eski inanışlarını

el doradoyu arıyorduk seninle
o yitik ütopyayı
kayıp atlantisler arıyorduk belki de
aşkın saf esintili tufanında

ah göğsümdeki tutsak kuş
kentler trenler evler yetmiyor bana
aşk bir yanılsama
uyandığımızda
el doradaya ulaştığımız

kayıp altın şehir eldorada
aşk göğsümde yaralı kuş
gelemem şehrine
ilk tomurcuğu soldu baharımın
dönmehtir yazgın
şarkılar söyleyerek
sonbaharın kuru yapraklarına
yağmura
toprağa
şakıyan kuşlara

yağmur damlacıkları
kavuşunca birbirlerine
gözyaşı olurlar
sessizliğime ses ver yaralı kuş

Ömriye KARATAŞ
02.01.2017
İSTANBUL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1069313/el-dorado.html>

VLATVA NEHRİNDE SÖYLENEN ARYALAR

kırmızı kentin dudaklarına yağmurlar düşüyor
kuğuların dansında ahenkli aşklar
loş katedraller
eski şehir meydanı
prömiyeri yapılmadı bu aşkın
obeliksler gibi dikmişler seni kalbime
dehlizlerimde mozartın bir fogot ezgisi
ah valesi kayıp aşklar
kim karşılayacak bizi
figaronun düğünüyle
karl köprüsünde

armonileri yitik kalbin ezgisinin
fagot çalan kız
prag efsunlu
prag yağmurlu
altın şapkalı kulelerden
milena jejenkayı çağırmalı
ah valesi kayıp aşklar
kim karşılayacak bizi
slavya kahvesinde
nazım hikmet şiirleriyle
petrin kulesinden attım hayallerimi

kırmızı kentin dudaklarına yağmurlar düşüyor
tramvaylar geçiyor düş ülkesinde yalnızlığımızın üzerinden
aşklar ah gerçeküstü aşklar
şehrin rastlantısal güzelliklerinde dolaşıyor bohemce
flüt ezgileriyle
slavya kahvesinde
aşklar efsunlu
prag yağmurlu

gümüş kanatlı melekler düşüyor geceye
gönderilmeyen bir mektup milena jejenka
nisan yağmurudur aşk geçer diyor
barok kubbelerden seslenen yağmurlu sevgili
çiçeklenmiş bak vlatva nehri aşkın büyüyle
saçları saman sarısı bir ayrılık masal şehrin rüyası

genç adamlar bırakıldı
dumanlı şarap mahzenlerinde
kırmızı şallı kadınlara akustik yalnızlıklar söylendi
lejyonerler köprüsünde bekledi
birbirini genç sevgililer
meydan saatlerinin önünde
yüzyıllık bekleyişlerle
sararmış barok çekmecelerden mileneye gönderilmeyen mektuplar
yağmurlu bir güz akşamında
kafka ince boynuna buseler bırakıp gidiyor ah milena
kent yalnızlığına karışıyor küçük aryalar

böyledir işte milena
ırmaklı kentlerin kederi
yarı çıplak gövdelerde
yalnızlıklar sarıverir benliğini
saçları önüne dökülmüş
aşkların kısa dans şarkıları biter ansızın
kırmızı şallar takan kadınları prag baharlarında kim tamamlar ah kafka
ölümcül yaralar aldık aşk mektuplarından

ah valesi kayıp aşklar kim karşılayacak bizi
senfonik susuşlarda

yağmurlu bir prag sabahında
goethe kahvesinde gitarınla
bir john lennon şarkısı
çal öyle git
petrin kulesinden hayallerimi attım
ah milena
efsunlu mektuplarını yaktım
aryalar söyleniyor
slavya kahvesinde
vltava nehri
pragi ikiye bölüyor
elbeye ulaşıyor çığlığın
barok yalnızlıklarda
keyfe keder kararmış bir efsun

Ömriye KARATAŞ
03.01.2017

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1069487/vlatva-nehinde-soylenen-aryalar.html>

TENHA YEL DEĞİRMENLERİ

tenha yel değirmenlerinin
sihridir beni saran
ılık bir güz akşamı
uzun yolculuklardan döndüm ıkaros
çiçeklenmiş o mavi kıyılar
sen yoksun yel değirmenleri تنها

laterna çalıyor genç sevgili
dingin mavi limanlarda
eski fenerleri sönyör şehrin
dudaklarında aşkın denizlere çağrısı
aşkın dehlizlerinde yitip giden biz miyiz
sen yoksun yel değirmenleri تنها

mavi yaseminler sokağında bekliyorum seni
yalnızca el sallanan garlarda
hiçliğin tadında
hüznün gülümsediği yasemin kokulu akaşamlarda
pus gövdem sürükselem seni maviliklere
tunç atlar dizginlerinizi sancılarla bilesem
sen yoksun yel değirmenleri تنها

ne yana dönsem yorulmuş gemiler
ne yana dönsem kale zindanında gizemli kediler
ne yana dönsem iva andriçin lanetli avlusu
sen yoksun yel değirmenleri تنها

düş ülkesi uzak bize ıkaros
bal mumu kanatlarımı güneşler eritti
laterna çalıyor eski zamanlardan sevgili
Baudlairenin kavun acısı yalnızlığı anlattığı kentlerdeyiz
sen yoksun yel değirmenleri تنها

saygın kanatlarım hiç olmadı
vişne çürüğü hırkam melon şapkam
rüzgarların savurduğu eteklerim
hep yalnızlık kokardı ekose şallarım
yel değirmenleri
rüzgar bu aşkı döndürdükçe
yaşayacak denizlerimde laterna çalan sevgili
sen yoksun yel değirmenleri تنها

Ömriye KARATAŞ
04.01.2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1069677/tenha-yel-degirmenleri.html>

Raskolnikovun Yalnızlığı

tenha rıhtımlar çağırıyor bizi
neva nehri raskolnikov yalnızlığında akıyor
petersburg petronun büyüğü şehri
çanların yiten aşkları neden çağırıyor
sürgüdesin karanlık ortaçağ kentlerinde
ne zaman biter bu hüznün raskolnikov
ölen çocuklar için
arkandan histerik gülüşler atıyor
tanrıların yarattığı vandal kahramanlar
bir hayalet gemidir neva
sanrılardan çıkıp yelkenleri maviliklere sürüyor raskolnikov

karlı sokaklarda yürüyoruz
gizini gömüyoruz yaralı sevdaların
tunç süvarileri olmadı hayatın
izbe karanlık kentlerden çıkıp nevaya ulaşmak hayal
petersburg nevanın güzel kızı
sen de bıraktık tutkularımızı
puşkin gibi yaralı aşklarımızı

neva ah güzel neva
petronun güzel gelini
seyir defterinde
akıp giden yıllar
düşsel ırmaklar
geç kaldık biz nevaya
derin ve mavi akmak istemiştik
kara ormanları ardımızda bırakmış sanmıştık
kara çizmelerin çiğnediği düşlerim
seyir defterinde akıp giden yıllar
yalın kılıç atlarla geçip giden sevgililer
geline benzer geç kalınmış ırmaklarda endam eden ayrılıklar

kara çizmelerin çiğnediği mavi düşlerim
seyir defterinizde geç kalınmış güz güneşi
pas rengi bir sonbahar
bir yarayı çağrıştıran
neva akıyor öylece
sularına karışmış eski sevdalar
puşkin gibi düello yaşamlardan çıkmışız
sıcak denizlere mi inmek istemiştin ey kalbim
beyaz geceler şehrine

neva ah güzel neva
petronun güzel gelini
seyir defterinde akıp giden yıllar

Ömriye KARATAŞ
06.01.2017

İSTANBUL

NIHİLİST BOŞLUK

dolgun dudaklı kadınlar
aşkın boşluğunu
nihilist öpüyor

ince ve zevkli giyinirdin
gönlün seyir köşklerinde
rengarenk
serçelerin üşüdüğü mevsimlerde
beyaz bir geline benzerdi ayrılık
 lirik anılardan ne kaldı
mızıkamda yitik bir melodi

orkide yalnızlıklarını takmışsın yakana
pastoral senfonileri susmuş yaralı sevdaların
tayların güzelliğini anlatıyor eski masallar
pastel renkleri soluyor mevsimin
ömrümüzün en uzun sonbaharı bu

taş duvarlar
soğuk kiliseler
ıssız rıhtımlar
güvercin tenhası avlular
sessiz ve ince bir keder
kuşların ırmağında
unutulmuş adamların yarım şarkıları

yaralı bir aşkın yasını tutuyorsun
ince ve zevkli giyinmişsin yine
bir yarayı çağrıştırıyor
yalnızlar rıhtmından kalkan gemiler
senden bana kalan nihilist boşluklar

Ömriye KARATAŞ
07.01.2017
İSTANBUL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1070261/nihilist-bosluk.html>

NEVANIN KRALİÇESİ (ANNA AHMATOVA)

perçemli yalnızlık
salınırsın kırmızı fularlı kadınların boyunlarında

yabancı şarkılar söyle bana
balalaykalar eski rus ezgileri
anna ahmatova şiirleri oku
requemler
ah nevanın kraliçesi

her çağın bir andrei zhadonovu bulunur
yarı fahişe
yarı rahibe tanımlanır sevda
söyleyemem sana buruk kederimi
odessaya ulaşmayan yarım ezgilerimi
aşkın sözlüğünden aynalara yansır ölümsüz requemler

uzun bekledim seni
yabancı kanatlarımla
anna akhmatova şiirleriyle
bu lirik limanlarda

perçemli yalnızlık
salınırsın
balalaykalarla
requemlerle
nevada

Ömriye KARATAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1070480/nevanin-kralicesi-anna-ahmatova.html>

GÖMÜTLERDE YARIN UÇURUM GÖZLERİNİ ARARIM

gönlün köşklerinde cana kıyan hançerli sevgili
sarnıçtan sızan sular
gördüm titreşen damlalarda
nice yarım kalmış sevdaların gölgesini

sen uçurum de buna
sen rüzgarlara koynunu açan yel değirmeni
keman sesleriyle biten ah yarım şarkı
bak içimin cevherleri erimiş
anlayamadığım hayatlar yatağında
gözyaşı uğultu gece zifir
yalnız bir kuş akasya dalında

şakıyıp durmayın
kekre zamanın penceresinde serçeler
vefalı denizlerde yelkendem bir zaman
yol yordam bilmeyen rüzgarlara
açardım kalbimi
bir tayfaydın gemimde teni esrik
renkli sularınıza hiç girmedim
şahmaranlar uyuyordu masallarınızda
şafaklarınızda ehilsiz aşklar
kanatlanmak istedim
ölümsüz bakışlarınızla
uçsuz bucaksız doruklara

akıp geçti yıllar
hırçın ırmaklar gibi
ıssız bir rıhtımda
şirirlerle kapattık yaramızı
belki de ıssız bir balıkçı limanında
çiçeğe durmuş baharlarda
tanrıların göçüp gittiği mitologyalarda
bıraktım seni

kederim mutsuzluğu tanımlar
mevsim kırılğan aşkların şarkılarını
ah yıkıcı aşk
pıhtılaştı yalnızlık hücrelerimde
seni alıp
hangi rüzgara süreyim

anılarla çiçeklenen bahçelerden
sürgünlerden payını almış denizlerden
çağırıyor bizi ah o yıkıcı aşk
panjurlu pencerelerde yüreğin sızısını yücelten aşk
bir kayın ağacı gibi yemyeşil kalsaydım sen de
tan vakitlerinin meşaleleri gibi kalsaydım buselerinde
sensiz kanıyorum çarmıhlarda

zamanın burgusundan ses veren yıldırlar
ne arıyorsun bu hırçın ırmaklarda diye sormayın
gömütlerde yarın uçurum gözlerini ararım

Ömriye KARATAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1070743/gomutlerde-yarin-ucurum-gozlerini-ararim.html>

YORGUN GEMİ

kırmızı şalını
savurdu
güz saçlı kadın
hırçın rüzgarlara

yorulmuş gemiler
alın götürün ışık demeti sevgilerimi
ırmağını kaybetti bu kent
tiyatral bir gösteride kaybettik birbirimizi
çivit mavisi sularda yüzen kayık
uzun süren yağmurlu aşklardan döndüm
yelkenlerini açalım uzaklara yorgun gemilerin
ispanyol şarkılarıyla

dehlizlerde yitip gitmeden
aynalarda küle dönmeden
gökkuşağında danseden yağmurlarımız dinmeden
odlar baladlar okuyarak gidelim ah o eski sevgiliye

yorulmuş gemiler
kırmızı fularımda
derinliği kül anıların
sığığını boş ver yaşamın
gel karışalım aşka
nasıl olsa kül olacağız diyor
ah o yalgın kuş

gemiler yorgun
uzaklar matemli karanlık
kırmızı fularlı kadın
hüzün ile giyiniyor
kelebekten ipeklilerini
gitmeler mevsimsiz çiçekler gibi
göç yollarında vurulan kanatlarım
yorgun bu gemiler
gelemem akdeniz esintili yüreğine

Ömriye KARATAŞ
10.01.2017
İSTANBUL

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1070919/yorgun-gemi.html>

MEVSİMLERİ BAĞIŞLADIM

bağışladım
nar çiçeği dudağında kanayan iklimi
ah bilemedim
neydi durmadan
aşkın sunağında
kumrular mıydı
kalbimi sınavan

bağışladım
zamanın penceresine asılmış
gönderilmeyen mektupları

bağışladım
kasım yağmurlarında
hercai menekşeleri

bağışladım
keman sesleriyle örülmüş
yalnızlıklardan yükselen sonatı

bağışladım
yunup arındığın som çıplak
günahkar ırmakları

bağışladım
hicaz makamında şarkılarla
öptüğüm dudağının eski hikayelerini

ah bilemedim
neydi
durmadan
bahar yağmurlarıyla
hanımeli kokan mevsimden
eski limanlara dönme isteğim

aşkın sunağında
kumrular mıydı
kalbimi sınavan

Ömriye KARATAŞ
11.01.2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1071138/mevsimleri-bagisladim.html>

NERETVA YARIM SEVDALINKA

dehlizlerde
sevdanın deli rüzgarları
eski söylenceler
deniz kızları
piyono tuşlarında
kederli ezgiler
rıhtım boyunca
soyunuk kederler
gün battı çoktan bosnada
sular karardı
mostar
neden süzülüp duruyor
sakin göllerde ak kuğular

arızı endam eyleyen gülüşün nerede
nerede manolya kokulu baharlar
çivit mavisi denizlerin
umarsız ve avare gezgini
dorukları karlı dağlar seni soruyor

neretva nehri
akıp gidiyor
kendi sessizliğinde
sevdalinkalar yarım
arkanda yaslı topraklar
savaşlar kırımlar yoksulluklar

maviliklerde yıkanmak istedin
yabancı kentlerde susmuş inceliğin
mavi sulara demirleyen ah alabora gemi
neretva nehri akıyor kendi kederinde
ne zaman ulaşır gezgin avere yürek
rüzgarlarda salınan
bosnanın buğday başağı çocuklarının
saçlarını okşamaya

biz türküsü kederli şehirlerin çocuklarıyız
biraz bosnayız biraz neretva
aşkın dudağında
erik rakısı söyleyen aşklara
yarım sevdalinka

bu gece
neretva nehri kıyılarında
yalnız ve hüzünlü şarkılar söyleyebilirim sana
bir hırvat topçusu gibi
yıkıp geçtin içimin köprülerini

neretva nehri
akıp gidiyor
kendi sessizliğinde
sevdalinkalar yarım

Ömriye KARATAŞ
12.01.2017
İSTANBUL

MATEM

söz kapandı
göçüp gitti kuşlar
mutluluğu yarım iklimlerden
güneşler açtı gül dudağında
yağmurlar yağdı hoşbaht iklimler kentine
matem matem matem
kara duvaklı matem
koyup gittin beni
kırkikindi yağmurlarıyla

bir tufan iklimindesin şimdi
yeryüzü sapsarı ergin bir sonbahar
toprak hava su son seher gözlerinde şimdi
sözün büyüdüğü akşamlarda
yitik aşklar limanından gemiler son yelkenlerini de açtı
evrende hiçliğin söylenmemiş şarkıları
matem matem matem
kara duvaklı matem
koyup gittin beni
kırkikindi yağmurlarıyla

saçlarımı boyattım sonbahar kızılına
kediler edindim yeni meteforlar
kedilerle de konuşabilir insan
yeni rüzgarlar edindim
rihitmlerin sessizliğinde
yeni caddeler
seni unutabilme umudu için
yeni küller
yeniden yanmak için
irmaklarına şiir kokan öpüşler bıraktığım
yeni sevgililer edindim
matem matem matem
kara duvaklı matem
koyup gittin beni
kırkikindi yağmurlarıyla

söz kapandı
gizli bir elçi gibi sığındı hüznün hazan kızılılığı yapraklara
sevdanın yansılı ırmağında
alnıma dokunuyor yalımlı dudağın
kederlenmek
yağmursaçakları altında
bir anıyı çıkarıp
sararmış fotoğraflardan
iyileşmekti belki de hayat
yalnızlığın portrelerinde
pastel tonlu ayrılıklarla
senden sonra
gövdemi dansa sürdürdüm
senfonik sonatlara
matem matem matem
kara duvaklı matem
koyup gittin beni
kırkikindi yağmurlarıyla

ÖMRİYE KARATAŞ
15.01.2017
İSTANBUL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1072004/matem.html>

ELHAMRANIN HÜZNÜ

şadırvanlarda sular çağılıyor
kuytu avlularda yokluğun
kayıp nicedir bendeki eski kent masalları
bir eksilmişliği mi var ömrümüzün
çiçekli bayramlıklarını giymiş bak bahar

bahçemde açan buğulu krizantemleri soruyorsun
manolya taflan kamelya kokuyordu bir zaman o eşsiz kent bahçesi
serin sonbahar yağmurlarının ıslattığı sağanak aşklarda
sultanı yegah şarkılarımız susmadan önce
birbir gece masallarımız unutulmadan önce

kış yağmurları mışlı zamanın çekim dilinde yağıyor kimsesiz bahçemize
dingin sözcükleri kalmadı hayatın
yitik boynuna bıraktığım öpüşler yarım
yaz yağmuruydun belki de anlıktın gelip geçici
turnalar sakura beyazı iklimden havalanıp konardı bahçemize
akçaağaçlar göverirdi gelinler gibi alımlı
bahardı binbir gece masalları gibi bahardı aşklar öyle işte

bir tren penceresinden seyreyliyorum yitip gidenleri
suyun ezgisi eşliğinde geleceksin belki de bu yitik masala
binbir gece düşleriyle elhamradan
ah sevgili kızıl duvarlar aramızda

elimde kırık fırçalar
yaralı sevdaların silüetini çiziyorum
gök mavisi gözlerini
yarılan topraklar gibi suya hasret dudaklarına
serin ılık meltemler getiriyorum
ah mistik ermiş
her denizin rüzgarı başka eser
nereden çıkıp geldin sırça kesigi kalbime

serüven tutkunu kalplerde gizemli uykular
ah sancho panzo kızıl duvarlar aramızda
yel değirmenleri çıplak tepelerde rüzgarlar hüzünkar
kuytu aşka susyan yanlarımı yokluyor sultanı yegah bir şarkı
sana güneşin aydınlığın ışığın tanrılarından ışıklar getirdim

şadırvanlarda sular çağılıyor
kuytu avlularda yokluğun
sana granadadan bir bir gece düşleriyle
akdeniz yakamozları getirdim
yasak baharların aşklarını sultanı yegah şarkılar ile yitirdim
kanatlı atları olmayan aşk
salınırsın ne diye kırmızı saraylarda
kalbinde sırça kesigi yaralar
dilinde geceye serenat yarım bir akdeniz şarkısı

Ömriye KARATAŞ
18.01.2017
İSTANBUL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1072731/elhamranin-huznu.html>

AŞK YARALAYICIDIR SEVDALINKA

miljacka nehri kıyısında
hüzünlü sevdalinkamsın
gelin duvağı gibi salınıyor
rüyalarda saraybosna
gömmüşüz bilmeden
zümrüt yeşili sevdaları
tunç sarısı akşamlara

miljacka nehri kıyısında
yedi derya gülleri gibi açarsın
rüzgarda salınır güz sarısı saçların
üşürsün tutmasam elini
nereye ulaşsam
lirik bir halk şarkısı bosnalı hüznüm
aşk yaralayıcıdır sevdalinka

miljacka nehri kıyısında
kardelenler açtı avaz ile
geç kalışlar yegah şarkı
ürkek boynunu büktü sevgiliye hasreti anlatan
saraybosna gülleri
bahar sensiz geldi bosnaya

pencere önlerinde söylenir sevdalinkalar
köprülerden çok sular aktığını bilmez gülistanda yar
boşnak yüreğim marija nerede
tambur sesleriyle karıştı eski sevdalar
miljacka nehrine

dudakları gonca
boyu servi
saçları mavi sümbül baharı sevgili
gel seninle eski sevdaları
miljacka nehrinden atalım
drina nehrine inat
gömelim kılıçları
yasemin ağaçlarının
sessizliğinde

nereye ulaşsam
lirik bir halk şarkısı bosnalı hüznüm
aşk yaralayıcıdır sevdalinka
tambur sesine karıştı eski sevdalar ah marija
Ömriye KARATAŞ
20.01.2017
İSTANBUL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1073154/ask-yaralayicidir-sevdalinka.html>

KEDİLERİN GÜNLÜĞÜNDE YALNIZLIK

gök mavisi yorgun düşler
dans ediyor rüzgarda
ılık gecelerin sevişmeleri yaşamın rengi
bahçede solgun mor salkım
ayak sesleri işitiliyor vedaların
yabanıl eylül yelleri
sevdami hangi sulara gömdünüz

yelkenlerini açarız gemilerin
mistral rüzgarlarıyla gideriz uzak denizlere
yeniden keşfetmek için
yaşamın ağız dolusu çocuk gülüşünü

fısıltılar bıraktın çığlıklarla doruklarıma
inanmak istemediğim yazgılar
pencere önünde söylenen sevdalinkalar
akıp giden zaman
gözyaşlarımı döküp uzak denizlere
yunup arınsam
yeni yazgılar edinsem mistral rüzgarlarıyla
akdenizin sıcak koynunda

aşk denilen uçurumlardan düştüm
paramparça boşluklardayım
günahkar dünyalardan çıktım
aşka çeyrek kala
hep yalnızdık
umarsız istasyonlarda
sevdalinka şarkılarıydık
sevgilinin kederli dudağında söylenen
eski şarkılar yaralar beni
söyleme yar söyleme

beklenmedik bir konuk
ah yalnızlık
hoşgeldin
akşam üstleri
kanat sesleriyle
kedilerin günlüğüne
yazacağım seni yeniden
sürgüleme kapıları üzerime

sen çağıldayıp akan sonsuz ırmak
ben görkemli tacını antik kentlere gömen tanrıça
anladım ki
küçük şeyler değiştiriyor
menekşe rengi yaşamın
umutlarını

hoşgeldin
kedilerin günlüğüne yalnızlık
ayak sesleri işitiliyor vedaların istasyonlardan
yabanıl eylül yelleri
sevdami hangi sulara gömdünüz

Ömriye KARATAŞ
21.01.2017
İSTANBUL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1073276/kedilerin-gunlugunde-yalnizlik.html>

GÜZ YOLCULUĞU

kerpiç ev
sonsuz ıssızlık
akarsu kıyısında
boynun bükmüş
meşe ağacı
rıhtımlar ıssız
sedasını yitirmiş gece ırmağı
önce gözlerinden başlıyor
güz yolculuğu

çıplak tepeler gün ardı
iç bahçelerde kuytu yalnızlık
çorak yüreğim
kızıl ovaları ardımızda bıraktık
serin ormanların koynunda
bizi bekler yalnızlık

keman sesleri
geceye serenattır
yasemin kokan mevsim
hoyrat gönlün aşka çağrısıdır
sular karardı
kuğuların ince boynunda vedalar
rıhtım boyunca yürüdüm
ardımda son güzden kalan soyunuk ağaçlar

çığlık çığığa kuşlarla dans eden
ah bu sonbahar yağmuru
kristal damlacıklar
aşkın son tangosu
boynumda kırmızı fular
ayağımda ince topuk ayakkabılar
tangoya mı çağırıyor bizi ayrılıklar
yaslı toprakların kızımız biz
suskun taşların gizemi anlatır
umarsız avare bir aşkı

çanlar sustu işte
eylül güneşi çıplak tepelerden kayboldu
pas rengi bir yalnızlık
suların girdabında
uzun yük gemileri
sevdami nereye götürdünüz
çoktan bitmiş bir aşkın yasını tutuyor gün batımı
ırmak boyunca yürü
bakma ardındaki taş duvarlara
taşların suskunluğuna
yarım kalan aşkın son tangosuna
önce gözlerinden başlıyor güz yolculuğu

Ömriye KARATAŞ 22.01.2017
İSTANBUL

EDİP CANSEVER ŞİİRLERİ OKUYUP YARALAMA BENİ

anıların yenilgisi
lacivert deniz
çıplak suretlerde
yasak sevişmeler
kuşların sesinde
ince bir keder

buradayım hala
seni uğurladığım küllerde
zindanımda sana adadığım ezgiler
fısıltılar ve çığlıklar
yorgun suların kuğusu

öp beni gece tanığı aşk
ay ışığının yakamoz yansımalarında
çıplak bir çöl nicedir gövdem
mevsime aykırı şarkılarımız
anılar yüceltiyor bizi
çakırkeyf akşamlarda
kınına çekilen kılıçlar gibiyiz
edip cansever şiirleri okuyup yaralama beni

yabanıl kent
saçları kızıl sonbahar sevgilileri unut
biz mutsuzluk ile tamamladık birbirimizi
yüreğin derinliklerinde zincirli bir aşk
azade kuşlar mevsimini bekleyen
gidersen aynı sözcükler
kalırsan öyküsü yarım ırmakların

uyanın ey bahçelerim uyanın
bir çift kumru konmuş akasya dalına
aşktan kırmızı bedenini alaz yangın
giden sensin bu alevden
göçebe kentin sürreal gemileriyle

yabanıl kent
aşkın yasalarını gömdüm
özgür türküler söylüyorum ben
anıların yenilgisi
lacivert deniz
edip cansever şiirleri okuyup
yaralama beni
belli belirsiz
'başım dönüyor ikimizden'

Ömriye KARATAŞ
23.01.2017
İSTANBUL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1073712/edip-cansever-siirleri-okuyup-yaralama-beni.html>

KIRIK SAZIN TÜRKSÜ

İlk yazda çiçeklenmiş yine Sivas elleri
Divane çiçeğe kesmiş dudağın gülleri
Derilmiş üç tel sazın nakışlı türküleri
Bülbül ahuzarda gönül darda Şatıroğlu

Kaybettin yedi yaşında yazın baharını
Dolaştın sazla dumanlı nefes diyarını
Bağladın gönlüne yolların yaralarını
İlgit esiyor seherde yeller Şatıroğlu

Değişlerinle çağların aynalarındasın
Erenler ocağında uzun ince yoldasın
Göynümde kuşsun çırpınır sineme sığmazsın
İnilersin ulu ağıtlarda Şatıroğlu

Elvan elvan çiçek açmış sevdan dudağında
Eğlenecek yer bulamadı gönül deryada
Gam yüküyle söylerim türkümü ırmaklarda
Gezdim şarkı buladım turnamı Şatıroğlu

Levhü kalem yazdı sehere gaflet ömrümü
Turnam göç eyle bu elden düşünme ölümü
Göynün köşklerine söyleyebilsem türkümü
Tel kırık çalamadım sazımı Şatıroğlu

Turnam tez gidelim tez kırılmadan kanadın
Esmeye terkeyledi Veyseli sen ne aradın
Nakşınla nefeslendi mührü uzak yolların
Gönüllerde seviler aradın Şatıroğlu

Şarkışladan çıkıp aşalım ulu dağları
Geceye düşsün zülfü yarin gizli halları
Bağrı yanık ozanım sen yakın et yolları
Dağlar çiçek açmış yokluğunda Şatıroğlu

Karataş turnan yasta bırak bu yad elleri
Niden gönülde niden vefasız sevgileri
Ahu gözlü yamak Esmeye terk etti Veyseli
Gonca beyazlar açtı türkümde Şatıroğlu

ÖMRİYE KARATAŞ
İSTANBUL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1074444/kirik-sazin-turkusu.html>

KARA GÜL HANÇER VE KÜL

yorgun
sulara
gizil
bir
ödünç

billuri damlalarda
kederli serçe
şir söyleme vakti
indin kör kuyulara
kuyunun içinde
akan şarabi hüzün
ayak seslerinde
yaban koynunun
hercai kokusu

ay bölündü
indi kuyuya
gözlerinde
diclenin
büyülü
türküsü

akşam sona eriyor hasankeyfte
kırılıyor ölgün ışıklar
yitik zamanın görkemli kapılarında
dudaklarından dökülüyor
hano kritho süryani bir halk şarkısı

bilmem ki
acımasız zindanlardan
çağırın sen miydin
üzengisiz yılık atlarımı
asuri çiçeği sen miydin çağırın beni
işledim bir telkari ustası gibi seni sabırla
ezgisel yalnızlıklarına

derin kuyularda
sayıklıyor
bir kadın adını
sarkacını çekiyor zamanın
mor efrem
mezarlıkta beni,
kalbi kırık olanların
bulunduğu yere yatırınız
diyor

ödünç alıyor
manastır bahçelerinden ayinsel bir ıssızlığı
mor saçlı kadın
bir süryani ayinine dönüşüyor aşk
şarabi mor bir intihar yalnızlığına

kara gülleri savuruyor yar hısnıkeyfeya
savuruyor anılarla beraber
tan kızılığına
kara gülleri
kuyularda
sarkaç
hançer
ve

kül

Ömriye KARATAŞ
30.01.2017
İSTANBUL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1075324/kara-gul-hancer-ve-kul.html>